

2023/2413

2023.10.31.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2023/2413 IRÁNYELVE

(2023. október 18.)

az (EU) 2018/2001 irányelvnek, az (EU) 2018/1999 rendeletnek és a 98/70/EK irányelvnek a megújuló energiaforrásokból előállított energia előmozdítása tekintetében történő módosításáról, valamint az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére, 192. cikkének (1) bekezdésére és 194. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményeire ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Bizottság 2019. december 11-i közleményében meghatározott európai zöld megállapodással (a továbbiakban: az európai zöld megállapodás) összefüggésben az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ meghatározta az Unión belül 2050-re elérendő klímasemlegesség célkitűzését, valamint azon köztes célértéket, miszerint 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal csökkenteni kell az üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Az Unió klímasemlegességi célkitűzése olyan, igazságos energetikai átmenetet követel meg, amelynek során egyetlen terület vagy polgár sem marad le, továbbá megköveteli az energiahatékonyság növekedését és a megújuló energiaforrásokból előállított energia lényegesen magasabb részarányát egy integrált energiarendszerben.
- (2) A megújuló energia alapvető szerepet játszik az említett célkitűzések elérésében, mivel az energiaágazat jelenleg az Unió teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátásának több mint 75 %-áért felelős. Az üvegházhatású gázok említett kibocsátásának csökkentésével a megújuló energia hozzájárulhat a környezettel kapcsolatos olyan kihívások kezeléséhez is, mint például a biológiai sokféleség csökkenése, valamint a szennyezésnek a „Bolygónk egészségessé tétele mindenki számára – Uniós cselekvési terv: »Út a szennyező anyag-mentes levegő, víz és talaj felé«” című, 2021. május 12-i bizottsági közlemény célkitűzéseivel összhangban történő csökkentéséhez is. A megújuló energián alapuló gazdaságra való zöld átállás hozzá fog járulni az (EU) 2022/591 európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁵⁾ célkitűzéseinek eléréséhez, amelynek szintén célja a környezet állapotának megóvása, helyreállítása és javítása, többek között a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása és visszafordítása révén. Az a tény, hogy a megújuló energia csökkenti az ársokkoknak való kitettséget a fosszilis tüzelőanyagokhoz képest, kulcsszerepet adhat a megújuló energiának az energiaszegénység kezelésében. A megújuló energia széles körű társadalmi-gazdasági előnyökhöz is vezethet, új munkahelyeket teremtve és előmozdítva a helyi iparágakat, miközben kezeli a megújulóenergia-technológia iránti növekvő belföldi és globális keresletet.

⁽¹⁾ HL C 152., 2022.4.6., 127. o. és HL C 443., 2022.11.22., 145. o.

⁽²⁾ HL C 301., 2022.8.5., 184. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2023. szeptember 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2023. október 9-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/591 határozata (2022. április 6.) a 2030-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (HL L 114., 2022.4.12., 22. o.).

- (3) Az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾ kötelező, átfogó uniós célt tűz ki arra vonatkozóan, hogy 2030-ra az Unió bruttó végső energiafogyasztásában a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának el kell érnie legalább a 32 %-ot. „Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása – Beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében” című, 2020. szeptember 17-i bizottsági közleményben meghatározott, 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célterv értelmében – az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozó uniós célkitűzés elérése érdekében – a megújuló energiának a bruttó végső energiafogyasztáson belüli részarányát 2030-ig 40 %-ra kell növelni. Ebben az összefüggésben a Bizottság 2021 júliusában az európai zöld megállapodás végrehajtásáról szóló csomag részeként azt javasolta, hogy 2020-hoz képest meg kell kétszerezni a megújuló energia részarányát az energiamixben, hogy az 2030-ra elérje a legalább 40 %-ot.
- (4) Az Ukrajna elleni orosz invázió és a Covid19-világjárvány hatásai által teremtett általános környezet Uniószerre az energiaárak emelkedéséhez vezetett, ami rávilágított arra, hogy fel kell gyorsítani az energiahatékonyságot és növelni kell a megújuló energia használatát az Unióban. A harmadik országoktól független energiarendszer hosszú távú célkitűzésének elérése érdekében az Uniónak a zöld átállás felgyorsítására és olyan kibocsátáscsökkentő energiapolitika biztosítására kell összpontosítania, amely csökkenti az importált fosszilis tüzelőanyagoktól való függőséget, és előmozdítja a méltányos és megfizethető árakat az uniós polgárok és vállalkozások számára a gazdaság valamennyi ágazatában.
- (5) A 2022. május 18-i bizottsági közleményben meghatározott REPowerEU terv (a továbbiakban: a REPowerEU terv) célja az, hogy az Uniónak jóval 2030 előtt függetlenné kell válnia az orosz fosszilis tüzelőanyagoktól. Az említett közlemény előírja a szél- és napenergia felhasználásának felgyorsítását, az ilyen energia átlagos elterjesztési arányának növelését, és kiegészítő megújulóenergia-kapacitás létrehozását 2030-ig, hogy lehetővé váljon a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok nagyobb mértékű termelése. A közlemény felszólította továbbá a társjogalkotókat is, hogy fontolják meg egy magasabb vagy korábbi célkitűzés meghatározását a megújuló energiának az energiamixen belüli megnövelt részaránya tekintetében. Ebben az összefüggésben helyénvaló a megújuló energiára vonatkozó, átfogó uniós célkitűzést 42,5 %-ra növelni annak érdekében, hogy jelentősen felgyorsuljon a megújuló energia elterjesztésének jelenlegi üteme, ezáltal felgyorsítva az Unió orosz fosszilis tüzelőanyagoktól való függőségének fokozatos megszüntetését a megfizethető, biztonságos és fenntartható energia Unióban való rendelkezésre állásának növelése révén. E kötelező szinten túlmenően a tagállamoknak törekedniük kell a megújuló energiára vonatkozó 45 %-os, átfogó uniós célkitűzés közös elérésére a REPowerEU tervvel összhangban.
- (6) A megújuló energiára vonatkozó célkitűzéseknek együtt kell járniuk a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésére irányuló, az egyéb nem fosszilis energiaforrásokon alapuló kiegészítő dekarbonizációs erőfeszítésekkel. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy kombinálják a különböző nem fosszilis energiaforrásokat annak érdekében, hogy elérjék az Unió azon célkitűzését, amely szerint – sajátos nemzeti körülményeiknek és energiaellátásuk szerkezetének figyelembevétele mellett – 2050-re klímasemlegessé válnak. E célkitűzés elérése érdekében a megújuló energiának a megnövelt kötelező átfogó uniós célkitűzés keretében történő elterjesztését be kell építeni a kiegészítő dekarbonizációs erőfeszítésekbe, amelyek magukban foglalják olyan egyéb nem fosszilis energiaforrások fejlesztését is, amelyek előmozdítása mellett a tagállamok döntenek.
- (7) Az innováció kulcsfontosságú a megújuló energia versenyképessége szempontjából. „Az európai energiarendszer átalakításának felgyorsítása egy integrált stratégiai energiotechnológiai (SET) terv segítségével” című, 2015. szeptember 15-i bizottsági közleményben meghatározott európai stratégiai energiotechnológiai terv (a továbbiakban: a SET-terv) célja, hogy a kutatástól a piaci bevezetésig a teljes innovációs láncra kiterjedő kutatási és innovációs intézkedések révén lendületet adjon a klímasemleges energiarendszerre való átállásnak. A tagállamok az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾ 3. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímatervekben az energiaunióval kapcsolatos állami és – amennyiben létezik – magánkutatásra és -innovációra vonatkozó nemzeti célkitűzéseket és finanszírozási célokat határoznak meg, ideértve adott esetben a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időkeretet is; mindez tükrözi a „A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

előrettekintő éghajlat-politika keretstratégiája” című, 2015. február 25-i bizottsági közleményben meghatározott, energiaunióra vonatkozó stratégia és adott esetben a SET-terv prioritásait. A nemzeti célkitűzéseik és a finanszírozási céljaik kiegészítése céljából, az innovatív megújulóenergia-technológiából származó megújulóenergia-termelés előmozdítása érdekében, valamint azért, hogy az innovatív megújulóenergia-technológia kutatása és fejlesztése terén az Unió megőrizze vezető szerepét, minden tagállamnak indikatív célt kell kitűznie arra vonatkozóan, hogy 2030-ra az innovatív megújulóenergia-technológia az újonnan telepített megújulóenergia-kapacitás legalább 5 %-át tegye ki.

- (8) Az (EU) 2023/1791 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁸⁾ 3. cikkével és az (EU) 2021/1749 bizottsági ajánlással⁽⁹⁾ összhangban a tagállamoknak integrált megközelítést kell követniük, előmozdítva az adott ágazat és alkalmazás szempontjából a leginkább energiahatékony megújuló energiaforrást, és előmozdítva a rendszerhatékonyságot annak érdekében, hogy a különböző gazdasági tevékenységekhez a lehető legkevesebb energiára legyen szükség.
- (9) Az ebben az irányelvben meghatározott módosítások egyben támogatni kívánják a REPowerEU tervet kísérő, „A REPowerEU cselekvési terv végrehajtása: Beruházási igények, hidrogénakcelerátor és a biometán célszámok elérése” című, 2022. május 18-i bizottsági szolgálati munkadokumentumban meghatározott uniós cél elérését, amely szerint 2030-ra a fenntartható biometán éves termelésének el kell érnie a 35 milliárd köbmétert, ezáltal támogatva az ellátás biztonságát és az uniós éghajlat-politikai törekvéseket.
- (10) Egyre inkább elismerést nyer, hogy a bioenergiával kapcsolatos szakpolitikákat össze kell hangolni a biomassza lépcsőzetes felhasználásának elvével. Az említett elv célja a biomassza-felhasználás erőforrás-hatékonyságának elérése azáltal, hogy ahol csak lehetséges, a biomassza anyagfelhasználását annak energiacélú felhasználásával szemben kell előnyben részesíteni, növelve ezáltal a rendszeren belül rendelkezésre álló biomassza mennyiségét. Az ilyen összehangolás célja, hogy az innovatív, magas hozzáadott értékű, alapú megoldások és a fenntartható, körforgásos biogazdaság fejlesztése érdekében méltányos hozzáférést biztosítsanak a biomassza-nyersanyagok piacához. A bioenergiára vonatkozó támogatási rendszerek kidolgozása során a tagállamoknak ezért figyelembe kell venniük az energetikai és nem energetikai célú felhasználásra rendelkezésre álló fenntartható biomassza-állományt, a nemzeti erdei szénelnyelők és ökoszisztémák fenntartását, valamint a körforgásos gazdaság és a biomassza lépcsőzetes felhasználásának elvét, továbbá a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁰⁾ meghatározott hulladékhiérarchiát. A biomassza lépcsőzetes felhasználásának elvével összhangban a fás biomasszát legnagyobb gazdasági és környezeti hozzáadott értékének megfelelően kell felhasználni, a következő prioritási sorrendben: faalapú termékek, a faalapú termékek élettartamának meghosszabbítása, újrahasználat, újrafeldolgozás, bioenergia és ártalmatlanítás. Amennyiben a fás biomassza más felhasználása nem életképes gazdaságilag, vagy környezeti szempontból nem megfelelő, az energetikai hasznosítás a nem megújuló energiaforrásokon alapuló energiatermelés csökkentéséhez járul hozzá. A tagállamok bioenergiával kapcsolatos támogatási rendszereit ezért az olyan alapanyagokra kell irányítani, amelyek esetében a nyersanyagágazatokkal folytatott piaci verseny csekély, és amelyek energiaforrásként történő felhasználása – a nem fenntartható bioenergia-útvonalakra irányuló negatív ösztönzők elkerülése érdekében – pozitívnak tekinthető mind az éghajlat, mind a biológiai sokféleség szempontjából, amint azt a Bizottság Közös Kutatóközpontja „A fás biomassza energiatermelésre való felhasználása az EU-ban” című 2021. évi jelentésében megállapította.

Ugyanakkor a biomassza lépcsőzetes felhasználása elvének alkalmazását biztosító végrehajtási intézkedések tekintetében el kell ismerni azon nemzeti sajátosságokat, amelyek a tagállamok számára iránymutatással szolgálnak a támogatási rendszereik kialakításában. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy kellően indokolt körülmények között eltérhessenek az említett elvtől, például ha ez az energiaellátás biztonsága érdekében szükséges, így például különösen rendkívül hideg hőmérsékleti viszonyok esetén. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy akkor is eltérhessenek az említett elvtől, ha egy földrajzi területen belül nincsenek olyan iparágak vagy feldolgozó létesítmények, amelyek nagyobb hozzáadott értéket tudnának elérni bizonyos alapanyagok felhasználása esetében. Ilyen esetben előfordulhat, hogy az ilyen felhasználás céljából az e területen túli szállítás gazdasági vagy környezetvédelmi szempontból nem igazolható. A tagállamoknak bármely ilyen eltérésről értesíteniük kell a Bizottságot. A tagállamok nem nyújthatnak közvetlen pénzügyi támogatást a fűrészlételekből, furnérlételekből,

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1791 irányelve (2023. szeptember 13.) az energiahatékonyságról és az (EU) 2023/955 rendelet módosításáról (HL L 231., 2023.9.20., 1. o.).

⁽⁹⁾ A Bizottság (EU) 2021/1749 ajánlása (2021. szeptember 28.) az energiahatékonyság elsődlegességéről: az elvektől a gyakorlatig – Iránymutatások és példák az energiaágazatban és azon túl történő döntéshozatalban való végrehajtáshoz (HL L 350., 2021.10.4., 9. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

ipari minőségű hengeres faanyagból, tuskókból és gyökérből történő energiatermeléshez. Ezen irányelv alkalmazásában az adókedvezmények nem tekintendők közvetlen pénzügyi támogatásnak. A hulladék keletkezésének megelőzését, valamint a hulladék újrafelhasználását és újrafeldolgozását prioritásként kell kezelni. A tagállamoknak el kell kerülniük olyan támogatási rendszerek létrehozását, amelyek ellentétesek lennének a hulladék kezelésére vonatkozó célokkal és az újrafelhasználható hulladékok nem hatékony felhasználásához vezetnének. Ezenkívül a bioenergia hatékonyabb felhasználásának biztosítása érdekében a tagállamok nem nyújthatnak új támogatást, vagy nem újíthatnak meg semmilyen támogatást a kizárólag villamos energiát termelő erőművek tekintetében, kivéve, ha a létesítmények a fosszilis tüzelőanyagokról való átállásuk tekintetében különleges felhasználási státusszal rendelkező régiókban vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 349. cikkében említett legkülső régiókban található, vagy ha a létesítmények szén-dioxid-leválasztást és -tárolást alkalmaznak.

- (11) A megújuló villamos energia termelésének gyors növekedése és költség-versenyképessége lépést tud tartani a villamos energia energiaigényen belüli növekvő részarányával: használhatók például hőszivattyúk a helyiségek fűtésére vagy alacsony hőmérsékletű ipari folyamatok esetében, elektromos járművek a szállításban, illetve elektromos kemencék bizonyos iparágakban. A megújuló villamos energiát szintetikus üzemanyagok előállítására is fel lehet használni a nehezen dekarbonizálható közlekedési ágazatok számára, így például a légi és a tengeri közlekedésben. A villamosítás keretének lehetővé kell tennie a szilárd és hatékony koordinációt, és ki kell terjesztenie a piaci mechanizmusokat, hogy a térben és időben egyaránt megfeleljenek a keresletnek és a kínálatnak, ösztönöznie kell a rugalmasságra való beruházásokat, és segítenie kell az ingadozó teljesítményű megújulóenergia-termelés nagy arányban történő integrálását. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a megújuló villamos energia elterjesztése a növekvő kereslet kielégítéséhez igazodó ütemben folytatódjon. Ennek érdekében a tagállamoknak létre kell hozniuk egy olyan keretet, amely piaci szempontból összeegyeztethető mechanizmusokat foglal magában a nagy mennyiségű megújuló energiára alkalmas biztonságos és megfelelő villamosenergia-rendszerek, valamint a villamosenergia-rendszerbe teljes mértékben integrálódott tárolólétesítmények előtt továbbra is fennálló akadályok kezelésére. Így különösen, e keretnek kezelnie kell a továbbra is fennálló olyan akadályokat, ideértve a nem pénzügyi akadályokat is, mint például azt, hogy a hatóságok nem rendelkeznek elegendő digitális és emberi erőforrással ahhoz, hogy feldolgozzák a növekvő számú engedély iránti kérelmet.
- (12) A megújuló energia egy tagállamon belüli részarányának kiszámításakor a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat abban az ágazatban kell figyelembe venni, ahol azokat felhasználják (villamos energia, fűtés és hűtés, vagy közlekedés). A kétszeres beszámítás elkerülése érdekében az ezen üzemanyagok előállításához felhasznált, megújuló villamos energiát nem kell figyelembe venni. Ez az említett üzemanyagokra vonatkozó elszámolási szabályok harmonizációját eredményezné az (EU) 2018/2001 irányelv egészében, függetlenül attól, hogy azokat a megújuló energiára vonatkozó, átfogó célkitűzésbe vagy valamely részkitűzésbe számítják-e be. Lehetővé tenné a tényleges energiafogyasztás beszámítását is, figyelembe véve az ezen üzemanyagok előállítási folyamata során fellépő energiaveszteségeket. Emellett lehetővé tenné az Unióba behozott és ott fogyasztott, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok elszámolását. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy egyedi együttműködési megállapodás útján megállapodjanak arról, hogy egy adott tagállamban felhasznált, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat az előállításuk helye szerinti tagállamban beszámítják a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a bruttó végső energiafogyasztásban képviselt részarányába. Amennyiben ilyen együttműködési megállapodások megkötésére kerül sor, eltérő megállapodás hiányában a tagállamokat arra ösztönzik, hogy a fogyasztás helye szerinti tagállamoktól eltérő tagállamban előállított, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat a következők szerint számítsák be: a mennyiségük 70 %-áig a fogyasztásuk szerinti országban, a mennyiségük 30 %-áig pedig az előállításuk szerinti országban. A tagállamok közötti megállapodások a 2021. november 29-én indított, uniós megújulóenergia-fejlesztési platformon kötött egyedi együttműködési megállapodás formáját is ölthetik.
- (13) A megújuló energia előmozdítása érdekében a tagállamok között folytatott együttműködés statisztikai átruházások, támogatási rendszerek vagy közös projektek formájában valósulhat meg. Ez Európa-szerte lehetővé teszi a megújuló energia költséghatékony elterjesztését, és hozzájárul a piaci integrációhoz. A benne rejlő lehetőségek ellenére a tagállamok közötti együttműködés eddig nagyon korlátozott volt, ami a megújuló energia hatékony növelése terén az optimálistól elmaradó eredményekhez vezetett. A tagállamokat ezért kötelezni kell arra, hogy 2025-ig létrehozzák a közös projektekkel kapcsolatos együttműködés keretét. Egy ilyen kereten belül a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy 2030-ig legalább két közös projektet hozzanak létre. Ezenkívül azon tagállamoknak, amelyek éves villamosenergia-fogyasztása meghaladja a 100 TWh-t, arra kell törekedniük, hogy 2033-ig létrehozzanak egy harmadik közös projektet. Az (EU) 2020/1294 bizottsági végrehajtási rendelettel⁽¹⁾ létrehozott uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmus keretében nemzeti hozzájárulásokból finanszírozott projektek alkalmasak lennének a részt vevő tagállamok tekintetében e kötelezettség teljesítésére.

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2020/1294 végrehajtási rendelete (2020. szeptember 15.) az uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmusról (HL L 303., 2020.9.17., 1. o.).

- (14) A Bizottság „A tengeri megújuló energiában rejlő lehetőségeknek a klímasemleges jövő érdekében való kiaknázását célzó uniós stratégia” című, 2020. november 19-i közleményében ambiciózus célkitűzést vezetett be, amely szerint 2050-re 300 GW tengeri szélenergiát és 40 GW óceánenergiát kell előállítani az Unió valamennyi tengeri medencéjében. E lépésváltás biztosítása érdekében a tagállamoknak a tengeri medencék szintjén határokon átnyúló együttműködést kell folytatniuk. Az (EU) 2022/869 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹²⁾ előírja a tagállamok számára, hogy nem kötelező erejű megállapodásokat kössenek annak érdekében, hogy együttműködjenek az egyes tengeri medencékben 2050-ig telepítendő tengeri megújulóenergia-termelési célokat illetően, a 2030-ban és 2040-ben megteendő közbenső lépésekkel együtt. A tagállamok által elérni kívánt tengeri megújulóenergia-mennyiségekre vonatkozó információk pályázatok révén történő közzététele növeli az átláthatóságot és a kiszámíthatóságot a befektetők számára, és támogatja a tengeri megújulóenergia-termelési célok elérését. A tengeri területrendezés alapvető eszköz a tenger különböző felhasználási módjai együttélésének biztosításához. A tengeri területrendezési tervekben helyet kell biztosítani a tengeri megújulóenergia-projektek számára, hogy lehetővé váljon a hosszú távú tervezés, értékelni lehessen az említett tengeri megújulóenergia-projektek hatását és biztosított legyen a tervezett bevezetésük társadalmi elfogadottsága. A megújulóenergia-közösségek tengeri megújuló energiával kapcsolatos közös projektekben való részvételének lehetővé tétele további eszközt jelent a társadalmi elfogadottság növeléséhez.
- (15) A megújuló villamos energiára vonatkozó adásvételi megállapodások piaca gyorsan növekszik, és a tagállamok támogatási rendszerei vagy a nagykereskedelmi villamosenergia-piacon történő közvetlen értékesítése mellett kiegészítő utat biztosít a megújulóenergia-termelés piacához. Ugyanakkor a megújuló villamos energiára vonatkozó adásvételi megállapodások piaca továbbra is néhány tagállamra és nagyvállalkozásra korlátozódik, és az uniós piac nagy részén továbbra is jelentős adminisztratív, technikai és pénzügyi akadályok állnak fenn. Az (EU) 2018/2001 irányelv 15. cikkében előírt, a megújuló villamos energiára vonatkozó adásvételi megállapodások alkalmazásának ösztönzésére irányuló meglévő intézkedéseket ezért tovább kell erősíteni azáltal, hogy feltárják az ilyen megállapodások pénzügyi kockázatainak csökkentését szolgáló hitelgarancia-lehetőségek kihasználását, figyelembe véve, hogy e garanciáknak – amennyiben állami garanciákról van szó – nem szabad kizorítaniuk a magánfinanszírozást. Emellett a megújuló villamos energiára vonatkozó adásvételi megállapodásokat támogató intézkedéseket adott esetben ki kell terjeszteni a megújulóenergia-adásvételi megállapodások egyéb formáira is, ideértve a megújuló fűtési és hűtési energiára vonatkozó adásvételi megállapodásokat is. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak elemeznie kell a hosszú távú megújulóenergia-adásvételi megállapodások – és különösen a határokon átnyúló megújulóenergia-adásvételi megállapodások – elterjesztése előtt álló akadályokat, és iránymutatást kell kiadnia ezen akadályok felszámolására vonatkozóan.
- (16) Megújulóenergia-projektek és a kapcsolódó hálózati infrastrukturális projektek létrehozása céljából a közigazgatási engedélyezési eljárások további egyszerűsítésére lehet szükség a szükségtelen adminisztratív terhek felszámolásához. Az ezen irányelv hatálybalépését követő két éven belül és az (EU) 2018/1999 rendelet 17. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések alapján a Bizottságnak mérlegelnie kell, hogy szükség van-e kiegészítő intézkedésekre az (EU) 2018/2001 irányelv engedélyezési eljárásokat szabályozó rendelkezéseinek végrehajtása terén a tagállamok további támogatása érdekében, többek között figyelembe véve az említett irányelv 16. cikke alapján létrehozott vagy kijelölt ügyintézési pontok azon feladatát, hogy biztosítsák az említett irányelvben az engedélyezési eljárásokra vonatkozóan meghatározott határidők betartását. Az ilyen kiegészítő intézkedések magukban foglalhatnak indikatív fő teljesítménymutatókat többek között a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken belül és azokon kívül található megújulóenergia-projektekre vonatkozó engedélyezési eljárások hosszára vonatkozóan.
- (17) Az épületek – a bennük rejlő nagy potenciál kiaknázásával – hatékonyan hozzájárulhatnak ahhoz, hogy az Unióban csökkenjen az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása. A megújulóenergia-termelés és -felhasználás részarányának növelésével az épületek fűtésének és hűtésének dekarbonizációjára lesz szükség ahhoz, hogy meg lehessen felelni az (EU) 2021/1119 rendeletben előírt uniós klímasemlegességi célkitűzés elérésére irányuló törekvésnek. Az elmúlt évtizedben azonban stagnált az előrelépés a megújuló energiafűtési és hűtési célú, nagyrészt a biomassza fokozott felhasználásán alapuló alkalmazása terén. A megújuló energia épületekben képviselt indikatív részarányainak meghatározása nélkül nem lesz lehetőség az előrehaladás nyomon követésére és a megújuló energia elterjedésében jelentkező szűk keresztmetszetek azonosítására. A megújuló energia épületekben képviselt indikatív részarányainak

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/869 rendelete (2022. május 30.) a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról, a 715/2009/EK, az (EU) 2019/942 és az (EU) 2019/943 rendelet, továbbá a 2009/73/EK és az (EU) 2019/944 irányelv módosításáról, valamint a 347/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 152., 2022.6.3., 45. o.).

meghatározása hosszú távú jelzést ad a befektetőknek, többek között a közvetlenül 2030 után következő időszakra vonatkozóan is. Ezért indikatív részarányokat kell meghatározni – a helyszínen vagy a közelben előállított, valamint a hálózatról származó – megújuló energia épületekben való felhasználására vonatkozóan, hogy orientálják és ösztönözzék a tagállamoknak a megújuló energia épületekben való felhasználásában és előállításában rejlő lehetőségek kihasználására irányuló erőfeszítéseit, ösztönözzék a megújuló energiát előállító és az ilyen technológiának az energiarendszerbe történő hatékony integrálását elősegítő technológia fejlesztését, miközben biztonságot nyújtanak a beruházóknak és a helyi szintű szerepvállalásnak, valamint hozzájárulnak a rendszerhatékonysághoz. Adott esetben elő kell mozdítani azon intelligens és innovatív technológiát is, amely hozzájárul a rendszerhatékonysághoz. Az említett indikatív részarányok kiszámításához, az épületekben használt, a hálózatról származó, megújuló villamos energia részarányának meghatározása során a tagállamoknak a területükön az előző két évben szolgáltatott, megújuló villamos energia átlagos részarányát kell felhasználniuk.

- (18) A megújuló energiának az építőipari ágazatban 2030-ig elérendő indikatív uniós részaránya szükséges minimális mérföldkő az uniós épületállomány 2050-ig történő dekarbonizációjának biztosításához, és kiegészíti az épületek energiahatékonyságával és energetikai teljesítményével kapcsolatos szabályozási keretet. A fosszilis tüzelőanyagok épületekből való zökkenőmentes és költséghatékony kivezetése kulcsfontosságú a megújuló energiával való helyettesítésük biztosítása érdekében. A megújuló energia építőipari ágazaton belüli indikatív részaránya kiegészíti az épületek energiahatékonyságáról szóló uniós jog szerinti, épületekre vonatkozó szabályozási keretet azáltal, hogy biztosítja, hogy a megújulóenergia-technológiát, -készülékeket és -infrastruktúrákat – beleértve a hatékony távfűtést és -hűtést is – kellő mértékben és kellő időben fejlesszék ahhoz, hogy az épületekben fel lehessen váltani a fosszilis tüzelőanyagokat, és 2030-ig biztosítani lehessen a biztonságos és megbízható megújulóenergia-ellátást a közel nulla energiaigényű épületek számára. A megújuló energia építőipari ágazaton belüli indikatív részarányának meghatározása előmozdítja a megújulóenergia-beruházásokat a hosszú távú nemzeti épületfelújítási stratégiákban és tervekben is, ezáltal lehetővé teszi az épületek dekarbonizációjának megvalósítását. Továbbá, a megújuló energia épületipari ágazaton belüli indikatív részaránya fontos kiegészítő mutató a hatékony távfűtési és -hűtési hálózatok fejlesztésének vagy modernizálásának előmozdításához, ezáltal kiegészíti mind az (EU) 2018/2001 irányelv 24. cikke szerinti indikatív távfűtési és -hűtési célt, mind az annak biztosítására vonatkozó követelményt, hogy a megújuló energia, valamint a hatékony távfűtési és -hűtési rendszerekből származó hulladékhő és hulladék hűtőenergia rendelkezésre álljon, segítő az új vagy felújított épületek teljes éves primerenergia-felhasználásának fedezését. A megújuló energia épületipari ágazaton belüli, említett indikatív részarányának meghatározására azért is szükség van, hogy költséghatékonyan el lehessen érni a megújuló energiaforrásokon alapuló fűtés és hűtés éves növekedését az (EU) 2018/2001 irányelv 23. cikke szerint.
- (19) Tekintettel a lakó-, kereskedelmi és középületek jelentős energiafogyasztására, az 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹³⁾ szereplő meglévő fogalommeghatározások – az adminisztratív terhek minimalizálása érdekében – felhasználhatók az épületekben a megújuló energiaforrásokból előállított energia nemzeti részarányának kiszámításához, ugyanakkor biztosítani kell az előrehaladást a megújuló energia építőiparon belüli uniós indikatív részarányának 2030-ra történő elérése felé.
- (20) A megújulóenergia-projektekbe és azok kapcsolódó infrastruktúrájába történő beruházás fő akadályainak egyikét a hosszadalmas közigazgatási engedélyezési eljárások képezik. Az említett akadályok közé tartoznak a helyszínek kiválasztására és az ilyen projektek közigazgatási engedélyezésére vonatkozó alkalmazandó szabályok összetettsége, az ilyen projektek és a kapcsolódó energiahálózatok környezeti hatásvizsgálatának összetettsége és időtartama, a hálózati csatlakozási problémák, az engedélyezési eljárás során a technológiai specifikációk kiigazításának korlátai, valamint az engedélyező hatóságok vagy a hálózatüzemeltetők személyzeti ellátottsági problémái. Az ilyen projektek bevezetésének felgyorsítása érdekében olyan szabályokat kell elfogadni, amelyek egyszerűsítik és lerövidítik az engedélyezési eljárásokat, figyelembe véve a megújuló energia elterjesztésének széleskörű társadalmi elfogadottságát.
- (21) Az (EU) 2018/2001 irányelv egyszerűsíti a követelményeket a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek közigazgatási engedélyezési eljárásainak egyszerűbbé tétele érdekében azáltal, hogy szabályokat vezet be a megújulóenergia-projektek engedélyezési eljárása közigazgatási részének menetére és maximális időtartamára vonatkozóan, és kiterjed a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek építésére, átalakítására és üzemeltetésére, valamint az ilyen erőművek hálózati csatlakozására vonatkozó valamennyi releváns engedélyre.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1099/2008/EK rendelete (2008. október 22.) az energiastatistikáról (HL L 304., 2008.11.14., 1. o.).

- (22) Annak biztosítása érdekében, hogy az Unió megvalósítsa a 2030-ra kitűzött ambiciózus éghajlat- és energiapolitikai céljait és a 2050-re elérendő klímasemlegességi célkitűzést, figyelembe véve ugyanakkor az európai zöld megállapodásban előírt „ne árts” elvet, és a tagállamokon belüli belső hatáskör-megosztás sérelme nélkül, tovább kell egyszerűsíteni és le kell rövidíteni a megújuló energiaforrásokat hasznosító erőművekre – ideértve a különböző megújuló energiaforrásokat kombináló erőműveket is –, a hőszivattyúkra, a közös elhelyezésű energiatárolásra – ideértve a villamos és hőenergiát tároló létesítményeket is –, valamint az ilyen erőművek, hőszivattyúk és tárolás hálózati csatlakozásához szükséges eszközökre vonatkozó közigazgatási engedélyezési eljárásokat, továbbá összehangolt és harmonizált módon kell integrálni a megújuló energiát a fűtési és hűtési hálózatokba.
- (23) A megújuló energiát hasznosító létesítmények engedélyének kiadására hatáskörrel rendelkező hatóságok által a teljes kérelem alapján meghozandó döntésekre vonatkozó rövidebb és egyértelmű határidők bevezetése a szándék szerint felgyorsítja a megújulóenergia-projektek bevezetését. Az említett határidőkbe nem kell beleszámítani azon időtartamot, amelyet a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek és hálózati csatlakozásuk megépítése vett igénybe, kivéve, ha az egybeesik az engedélyezési eljárás egyéb adminisztratív lépéseivel. Helyénvaló azonban különbséget tenni a megújulóenergia-projektek bevezetésére különösen alkalmas területeken – nevezetesen a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken megvalósuló projektek, amelyek esetében a határidők észszerűsíthetők, és az ilyen területeken kívül található projektek között. Az említett határidők meghatározásakor figyelembe kell venni a tengeri megújulóenergia-projektek sajátosságait.
- (24) A megújulóenergia-projektek projektgazdái előtt álló leggyakoribb problémák a nemzeti vagy regionális szinten meghatározott összetett és hosszadalmas közigazgatási engedélyezési és hálózati csatlakozási eljárásokkal, valamint a javasolt projektek környezeti hatásának felmérése tekintetében az engedélyező hatóságok elegendő személyi állományának és technikai szakértelmének hiányával kapcsolatosak. Ezért helyénvaló észszerűsíteni a megújulóenergia-projektekre vonatkozó engedélyezési eljárások egyes környezetvédelmi vonatkozásait.
- (25) A tagállamoknak támogatniuk kell a megújulóenergia-projektek gyorsabb bevezetését azáltal, hogy a helyi és regionális önkormányzatokkal koordinációban elvégzik területükön a megújuló energia elterjesztésének és a kapcsolódó infrastruktúrának a koordinált feltérképezését. A tagállamoknak meg kell határozniuk, hogy mely szárazföldi, felszíni és felszín alatti, és tengeri vagy belvízi területek szükségesek a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek és az azokhoz kapcsolódó infrastruktúra telepítéséhez abból a célból, hogy teljesítsék legalább az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a megújuló energiára vonatkozó, 2030-ra teljesítendő, felülvizsgált átfogó célkitűzéshez való nemzeti hozzájárulásait, és támogassák a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő elérésére vonatkozó célkitűzés megvalósítását, az (EU) 2021/1119 rendelettel összhangban. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az említett területek azonosítása céljából meglévő területrendezési dokumentumokat használjanak. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ilyen területek tükrözzék a becsült ütemterveiket és teljes tervezett beépített teljesítményüket, továbbá az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterveikben előírt különböző megújulóenergiatechnológia-típusok céljára konkrét területeket kell meghatározniuk. A szükséges szárazföldi, felszíni, felszín alatti, valamint belvízi vagy tengeri területek meghatározásakor figyelembe kell venni különösen a megújuló energiaforrásokból előállított energia rendelkezésre állását és a különböző szárazföldi és tengeri területek által a különböző technológiatípusok szerinti megújulóenergia-termelés tekintetében kínált lehetőségeket, a várható energiaigényt, figyelembe véve az energia- és rendszerhatékonyságot összességében és a tagállam különböző régióiban, valamint a releváns energiainfrastruktúra, -tárolás és egyéb rugalmassági eszközök rendelkezésre állását, szem előtt tartva a növekvő mennyiségű megújuló energia kezeléséhez szükséges kapacitást, valamint a környezeti érzékenységet a 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁴⁾ III. mellékletével összhangban.
- (26) A tagállamoknak – az említett területek egy alcsoportjaként – a megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmas területekként kell kijelölniük meghatározott szárazföldi (azon belül felszíni és felszín alatti), valamint tengeri vagy belvízi területeket. Az említett területeknek különösen alkalmasnak kell lenniük megújulóenergia-projektek fejlesztésére – különbséget téve a technológiatípusok között – annak alapján, hogy az adott típusú megújuló energiaforrás elterjesztése várhatóan nem jár jelentős környezeti hatással. A megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek kijelölésekor a tagállamoknak kerülniük kell a védett területeket, és fontolóra kell venniük helyreállítási terveket és megfelelő kármérséklő intézkedéseket. A tagállamok kijelölhetnek a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket kifejezetten a megújuló

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/92/EU irányelve (2011. december 13.) az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 26., 2012.1.28., 1. o.).

energiaforrást hasznosító erőművek egy vagy több típusához, és fel kell tüntetniük a megújuló energiaforrásokból előállított energia azon típusát vagy típusait, amelyek alkalmasak ilyen, megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken való előállításra. A tagállamoknak legalább egy technológiatípushoz ki kell jelölniük ilyen, megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket, és meg kell határozniuk az ilyen, megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek méretét, figyelembe véve azon technológiatípus vagy- típusok sajátosságait és követelményeit, amelynek vagy amelyek tekintetében megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket hoznak létre. Ennek során a tagállamoknak törekedniük kell annak biztosítására, hogy az említett területek együttes mérete jelentős legyen, és hogy azok hozzájáruljanak az (EU) 2018/2001 irányelvben meghatározott célkitűzések eléréséhez.

- (27) A területek megújulóenergia-termelésre való többcélú hasznosításával és a szárazföldi, belvízi és tengeri területek egyéb – például élelmiszer-termelésre, természetvédelemre vagy helyreállításra való – hasznosításával enyhíthetők a földhasználat, a belvízhasználat és a tengerhasználat korlátai. Ebben az összefüggésben a területrendezés elengedhetetlen eszköz a szárazföldi, belvízi és tengeri területek hasznosítását szolgáló szinergiák korai szakaszban történő azonosításához és irányításához. A tagállamoknak fel kell tárnuk, lehetővé kell tenniük és előnyben kell részesíteniük az elfogadott területrendezési intézkedések eredményeként azonosított területek többcélú hasznosítását. E célból a tagállamoknak szükség esetén elő kell segíteniük a szárazföldi és tengeri hasznosítás megváltoztatását, feltéve, hogy a különböző hasznosítások és tevékenységek egymással összeegyeztethetők, és létezhetnek egymás mellett.
- (28) A 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁵⁾ létrehozta a környezeti vizsgálatot a környezeti szempontoknak a tervek és programok előkészítésébe és elfogadásába történő beépítésének fontos eszközeként. A megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek kijelölése érdekében a tagállamoknak egy vagy több tervet kell készíteniük, amelyek tartalmazzák a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek kijelölését, valamint az egyes említett területeken található projektekre alkalmazandó szabályokat és kármérséklő intézkedéseket. A tagállamok készíthetnek egyetlen tervet valamennyi, megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területre és megújulóenergia-technológiára vonatkozóan, vagy technológiaspecifikus terveket, amelyek egy vagy több, megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területet jelölnek ki. Minden egyes tervet a 2001/42/EK irányelv alapján környezeti vizsgálatnak kell alávetni annak érdekében, hogy felmérjék minden egyes megújulóenergia-technológia hatását az említett tervben kijelölt releváns területekre. Az említett irányelv alapján e célból végzett környezeti vizsgálat lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy integráltabb és hatékonyabb tervezési megközelítést alkalmazzanak, korai szakaszban biztosítsák a nyilvánosság részvételét, és stratégiai szinten a tervezési folyamat korai szakaszában figyelembe vegyék a környezeti szempontokat. Ez hozzájárulna a különböző megújuló energiaforrások elterjesztésének gyorsabb és észszerűbb módon történő fokozásához, miközben minimalizálná az említett projektek káros környezeti hatásait. Az említett környezeti vizsgálatoknak magukban kell foglalniuk tagállamok közötti, határokon átnyúló konzultációkat is, amennyiben a terv várhatóan jelentős káros hatást gyakorol a környezetre egy másik tagállam területén.
- (29) A megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket kijelölő tervek elfogadását követően a tagállamoknak figyelemmel kell kísérniük a tervek és programok végrehajtásának bármely jelentős káros környezeti hatását, többek között annak érdekében, hogy korai szakaszban azonosítsák az előre nem látható káros hatásokat, és a 2001/42/EK irányelvvvel összhangban megfelelő korrekciós intézkedéseket tudjanak hozni.
- (30) A megújulóenergia-projektek társadalmi elfogadottságának növelése érdekében a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a helyi közösségek megújulóenergia-projektekben való részvételének előmozdítására. Az Egyesült Nemzetek Szervezete Európai Gazdasági Bizottságának a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-én, Aarhusban aláírt egyezményének⁽¹⁶⁾ rendelkezéseit – különösen a nyilvánosság részvételére és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosítására vonatkozó rendelkezéseket – továbbra is alkalmazni kell.
- (31) A megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek kijelölési folyamatának észszerűsítése és az egyetlen terület környezeti vizsgálata duplikációjának elkerülése érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területnek minősítsék azon területeket, amelyeket a nemzeti jog alapján már kijelöltek megújulóenergia-technológia telepítésének felgyorsítására alkalmas területnek. Az ilyen minősítéseket bizonyos környezeti feltételekhez kell kötni, biztosítva a környezet magas szintű védelmét. A meglévő tervezésben a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek kijelölésének lehetőségét időben korlátozni kell annak biztosítása érdekében, hogy az ne veszélyeztesse a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek kijelölésének szokásos folyamatát. Azon projekteknek, amelyek a meglévő nemzeti kijelölt területeken, védett területeken találhatók, és amelyek nem minősíthetők a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területnek, továbbra is ugyanolyan feltételek mellett kell tovább működniük, mint amelyek alapján létrehozták őket.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/42/EK irányelve (2001. június 27.) bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 197., 2001.7.21., 30. o.).

⁽¹⁶⁾ HL L 124., 2005.5.17., 4. o.

- (32) A megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeknek – a megújuló energiaforrást hasznosító meglévő erőművekkel, az ilyen területeken kívüli, megújuló energiaforrást hasznosító jövőbeli erőművekkel és az együttműködési mechanizmusokkal együtt – annak biztosítására kell törekedniük, hogy a megújulóenergia-termelés elegendő legyen ahhoz, hogy el lehessen érni az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a megújuló energiára vonatkozó, átfogó uniós célkitűzéshez való tagállami hozzájárulást. A tagállamok számára fenn kell tartani annak lehetőségét, hogy e területeken kívüli projektekre is kiadassanak engedélyeket.
- (33) A megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken a tagállamok által készített tervekben meghatározott szabályoknak és intézkedéseknek megfelelő megújulóenergia-projektek esetében vélelmezni kell, hogy azok nem gyakorolnak jelentős hatást a környezetre. Ezért az ilyen projekteket mentesíteni kell a 2011/92/EU irányelv értelmében vett projektszintű egyedi környezeti hatásvizsgálat elvégzésének kötelezettsége alól, azon projekteket kivéve, ahol a tagállam úgy döntött, hogy környezeti hatásvizsgálatot ír elő a projektek kötelező nemzeti listájában, valamint azon projekteket kivéve, amelyek várhatóan jelentős hatással lesznek a környezetre egy másik tagállam területén, vagy ahol egy várhatóan jelentős mértékben érintett tagállam azt kéri. Az országhatáron áterjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló, 1991. február 25-án, Espoóban aláírt egyezmény⁽¹⁷⁾ szerinti kötelezettségeket továbbra is alkalmazni kell azon tagállamokra, amelyek esetében a projekt várhatóan jelentős, országhatárokon áterjedő hatást fejt ki egy harmadik országban.
- (34) A 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁸⁾ meghatározott kötelezettségek továbbra is alkalmazandók a vízerőművek tekintetében, többek között akkor is, ha egy tagállam úgy dönt, hogy vízenergiához kapcsolódóan jelöl ki megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmas területeket, annak biztosítása érdekében, hogy az érintett víztestre vagy víztestekre gyakorolt esetleges káros hatások indokoltak legyenek, és hogy valamennyi releváns kármérséklő intézkedést végrehajtsanak.
- (35) A megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek kijelölésének lehetővé kell tennie, hogy a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek és a közös elhelyezésű energiatárolás, valamint az ilyen erőművek és tárolás hálózati csatlakozása élvezze a kiszámíthatóságból és az egyszerűsített közigazgatási engedélyezési eljárásokból fakadó előnyöket. Így különösen, a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken megvalósuló projektek esetében gyorsított közigazgatási engedélyezési eljárásokat kell alkalmazni, ideértve a hallgatóságos jóváhagyást arra az esetre, ha az illetékes hatóság a megállapított határidőn belül nem válaszol egy közbenső adminisztratív lépésre, kivéve, ha az adott projektet környezeti hatásvizsgálatnak vetik alá, vagy amennyiben az érintett tagállam nemzeti jogában nem létezik az igazgatási hallgatóságos jóváhagyás elve. Az említett projektek esetében az engedélyezési eljárás várható kimenetelét illetően egyértelműen meghatározott határidőket és jogbiztonságot kell biztosítani. A megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területen megvalósítandó projektre irányuló kérelem benyújtását követően a tagállamnak el kell végeznie egy gyors átvilágítást annak azonosítása érdekében, hogy a projekt nagy valószínűséggel okoz-e olyan jelentős, előre nem látható káros hatásokat a helyszíne szerinti földrajzi terület környezeti érzékenysége tekintetével, amelyek a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket kijelölő terveknek a 2001/42/EK irányelvnek megfelelően elvégzett környezeti vizsgálata során nem azonosítottak, valamint, hogy a projekt a 2011/92/EU irányelv 7. cikkének hatálya alá tartozik-e annak valószínűsége alapján, hogy jelentős hatást gyakorol a környezetre egy másik tagállam területén, vagy egy várhatóan jelentős mértékben érintett tagállam kérése alapján. Az ilyen átvilágítási eljárás céljából az illetékes hatóság felkérheti a kérelmezőt, hogy nyújtson be további rendelkezésre álló információkat anélkül, hogy új értékelést vagy adatgyűjtést írna elő.

Az ilyen átvilágítási eljárás végén jóváhagyottnak kell tekinteni valamennyi olyan, megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken található projektet, amelyek megfelelnek a tagállamok által készített tervekben meghatározott szabályoknak és intézkedéseknek. Az ilyen átvilágítási eljárást követően a tagállamoknak a projektet a 2011/92/EU irányelv alapján környezeti hatásvizsgálatnak és adott esetben a 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁹⁾ szerinti vizsgálatnak kell alávetniük, feltéve, hogy a tagállamoknak egyértelmű bizonyítékuk van arra, hogy egy adott projekt nagy valószínűséggel ilyen jelentős, előre nem látható káros hatásokkal jár. A tagállamoknak meg kell indokolniuk a projektek ilyen vizsgálatoknak való alávetésére vonatkozó döntéseiket, mielőtt az említett vizsgálatokat elvégzik. Az ilyen vizsgálatokat az ilyen határozatokat követő hat hónapon belül kell elvégezni, rendkívüli körülmények fennállása esetén annak lehetőségével, hogy e határidőt

⁽¹⁷⁾ HL L 104., 1992.4.24., 7. o.

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

⁽¹⁹⁾ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

meghosszabbítsák. Helyénvaló lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy indokolt körülmények között eltéréseket vezessenek be az ilyen vizsgálatok elvégzésére vonatkozó kötelezettség alól a szélenergiával és a fotovoltaikus napenergiával kapcsolatos projektek esetében, mert 2030-ra várhatóan a megújuló villamos energia túlnyomó többségét az ilyen projektek biztosítják. Ilyen esetben az átvilágítási eljárás során azonosított jelentős, előre nem látható káros hatások kezelése érdekében a projektfejlesztőnek arányos kármérséklő intézkedéseket, vagy – ha azok nem állnak rendelkezésre – kompenzációs intézkedéseket kell elfogadnia, amelyek – ha egyéb arányos kompenzációs intézkedések nem állnak rendelkezésre – pénzügyi kompenzáció formáját is öltethetik.

- (36) Tekintettel arra, hogy fel kell gyorsítani a megújuló energiaforrásokból előállított energia elterjesztését, a megújuló energiaforrásokból származó energia hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek kijelölése nem akadályozhatja meg a megújulóenergia-projektek folyamatban lévő és jövőbeli telepítését a megújuló energia elterjesztésére rendelkezésre álló valamennyi területen. Az ilyen projektekre továbbra is vonatkozni kell a célzott környezeti hatásvizsgálatnak a 2011/92/EU irányelv alapján történő elvégzésére irányuló kötelezettségnek, és azokat alá kell vetni a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken kívüli megújulóenergia-projektekre alkalmazandó engedélyezési eljárásoknak. Az engedélyezési eljárásoknak az (EU) 2018/2001 irányelvben meghatározott, megújuló energiára vonatkozó célkitűzés eléréséhez szükséges mértékben történő felgyorsítása érdekében egyszerűsíteni és észszerűsíteni kell a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken kívüli projektekre alkalmazandó engedélyezési eljárásokat is, az engedélyezési eljárás valamennyi lépésére – ideértve a projektenkénti célzott környezeti hatásvizsgálatokat is – vonatkozó, egyértelmű maximális határidők bevezetésével.
- (37) A megújuló energiaforrást hasznosító erőművek építése és üzemeltetése a 92/43/EGK irányelv vagy a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁰⁾ alapján védett madarak és más fajok esetenkénti elpusztításához vagy zavarásához vezethet. A védett fajok ilyen elpusztítása vagy zavarása azonban ezen irányelvek értelmében nem tekinthető szándékosnak, ha az említett, megújuló energiaforrást hasznosító erőművek építésére és üzemeltetésére irányuló projekt megfelelő kármérséklő intézkedéseket ír elő az ilyen elpusztítás elkerülésére, a zavarás megelőzésére, az ilyen intézkedések hatékonyságának megfelelő nyomon követés révén történő értékelésére, valamint – az összegyűjtött információk fényében – az annak biztosításához szükséges további intézkedések meghozatala érdekében, hogy az érintett fajok populációját ne érje jelentős káros hatás.
- (38) A megújuló energiaforrást hasznosító új erőművek telepítése mellett a meglévő megújulóenergia-erőművek átalakítása jelentős mértékben hozzájárulhat a megújuló energiára vonatkozó célkitűzések eléréséhez. Mivel a meglévő megújulóenergia-erőműveket többségükben olyan helyszíneken építették fel, amelyek jelentős megújulóenergiaforrás-potenciállal rendelkeznek, az erőmű-átalakítás biztosíthatja e helyszínek folyamatos használatát, miközben csökkenti annak szükségességét, hogy új helyszíneket jelöljenek ki a megújulóenergia-projektek céljára. Az erőmű-átalakítás olyan további előnyökkel is jár, mint például a hálózati csatlakozás megléte, a társadalmi elfogadottság valószínűleg nagyobb mértéke, és a környezeti hatás ismerete.
- (39) Az (EU) 2018/2001 irányelv egyszerűsített engedélyezési eljárásokat vezet be az erőmű-átalakításra vonatkozóan. Annak érdekében, hogy reagálni lehessen a meglévő megújulóenergia-erőművek átalakításának egyre növekvő szükségességére, és teljes mértékben ki lehessen használni az átalakítás kínált előnyöket, helyénvaló még rövidebb engedélyezési eljárást bevezetni a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken található megújulóenergia-erőművek átalakítására, ideértve egy rövidebb átvilágítási eljárást is. A megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken kívül található megújulóenergia-erőművek átalakításához a tagállamoknak egyszerűsített és gyors engedélyezési eljárást kell biztosítaniuk, amely nem haladhatja meg az egy évet, ugyanakkor figyelembe kell venniük az európai zöld megállapodás „ne árts” elvét.
- (40) A meglévő megújulóenergia-erőművek átalakításának előmozdítása és felgyorsítása érdekében célszerű kidolgozni a hálózati csatlakoztatásra vonatkozó egyszerűsített engedélyezési eljárást, amennyiben az erőmű-átalakítás az eredeti projekthez képest csak korlátozott növekedést eredményez a teljes kapacitásban. A megújulóenergia-projektek átalakítása a meglévő projektek különböző fokú megváltoztatásával vagy bővítésével jár. A megújulóenergia-projektek átalakítására vonatkozó engedélyezési eljárásnak – ideértve a környezeti vizsgálatokat és az átvilágítást is – az eredeti projekthez képest bekövetkezett változtatásból vagy bővítésből eredő lehetséges hatásra kell korlátozódnia.

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

- (41) A napenergiát hasznosító létesítmények átalakítása növeli a hatékonyságot és a kapacitást anélkül, hogy növekedne az elfoglalt terület. Az átalakított létesítmény tehát az eredeti létesítményhez képest nem gyakorol eltérő hatást a környezetre, feltéve, hogy a folyamat során nem használnak fel több területet, és az eredetileg előírt környezetvédelmi kármérséklő intézkedéseket továbbra is végrehajtják.
- (42) A napenergiát hasznosító berendezések és a kapcsolódó közös elhelyezésű energiatárolás telepítése és az ilyen berendezések és tárolás hálózati csatlakozása a napenergia-termeléstől vagy energiatárolástól eltérő célokra létrehozott meglévő vagy jövőbeli mesterséges építményeken – a mesterséges vízfelületek kivételével –, mint például a tetők, parkolók, utak és vasutak, jellemzően nem vetnek fel aggályokat a területek egymással versengő használati módjaival vagy a környezeti hatással kapcsolatban. Ezért lehetővé kell tenni, hogy ezen létesítményekre rövidebb engedélyezési eljárások és a 2011/92/EU irányelv szerinti környezeti hatásvizsgálat elvégzésének kötelezettsége alóli mentesség vonatkozzon, miközben lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy figyelembe vegyék a kulturális vagy történelmi örökség védelmével, a nemzeti védelmi érdekekkel vagy biztonsági okokkal kapcsolatos sajátos körülményeket. A saját energiaellátást célzó létesítmények – többek között azok, amelyek kollektív termelő-fogyasztók, például a helyi energiaközösségek létesítményei – szintén hozzájárulnak a földgáz iránti összkéréslet csökkentéséhez, a rendszer rezilienciájának fokozásához és a megújuló energiára vonatkozó uniós célkitűzések eléréséhez is. Az 100 kW-nál kisebb teljesítményű, napenergiát hasznosító berendezések – a megújuló energiaforrásokat termelő-fogyasztók létesítményeit is beleértve – telepítése valószínűleg nem gyakorol jelentős káros hatást a környezetre vagy a hálózatra, és nem vet fel biztonsági aggályokat. Emellett a kisebb létesítmények általában nem igényelnek kapacitásbővítést a hálózati csatlakoztatási ponton. Tekintettel az ilyen létesítmények fogyasztókat érintő azonnali előnyeire és korlátozott környezeti hatására, helyénvaló tovább egyszerűsíteni a rájuk alkalmazandó engedélyezési eljárást – feltéve, hogy a kapacitásuk nem haladja meg az elosztóhálózathoz való csatlakozás meglévő kapacitását –, azáltal, hogy a releváns engedélyezési eljárásokban bevezetik a közigazgatás hallgatólagos beleegyezésének koncepcióját, annak érdekében, hogy előmozdítsák és felgyorsítsák az említett létesítmények telepítését, valamint hogy hasznuk már rövid távon kiaknázható legyen. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a belső korlátaik alapján 100 kW-nál alacsonyabb küszöbértéket alkalmazzanak, feltéve, hogy a küszöbérték továbbra is magasabb, mint 10,8 kW.
- (43) A hőszivattyú-technológia kulcsfontosságú a megújuló energiát hasznosító fűtési és hűtési rendszerek környezeti energiával – többek között szennyvíztisztító telepekből származó energiával – és geotermikus energiával történő üzemeltetéséhez. A hőszivattyúk lehetővé teszik a hulladékhő és a hulladék hűtőenergiafelhasználását is. A hőszivattyúk gyors telepítése, ami mozgósítja a kihasználatlan megújuló energiaforrásokat, így például a környezeti energiát, a geotermikus energiát, az ipari és szolgáltatási ágazatokból, többek között az adatközpontokból származó hulladékhőt, lehetővé teszi a földgázon és más fosszilis tüzelőanyagokon alapuló kazánoknak egy megújuló fűtési megoldással való felváltását, miközben növeli az energiahatékonyságot. Ez elő fogja mozdítani a gáz fűtési célú felhasználásának visszaszorítását az épületekben, valamint az iparban. A hőszivattyúk telepítésének és használatának felgyorsítása érdekében helyénvaló célzott, rövidebb engedélyezési eljárásokat bevezetni az ilyen létesítményekre vonatkozóan, beleértve a kisebb hőszivattyúknak a villamosenergia-hálózathoz történő csatlakoztatására vonatkozó egyszerűsített engedélyezési eljárást is, amennyiben nincsenek biztonsági aggályok, nincs szükség további munkálatokra az elosztóhálózathoz való csatlakoztatáshoz, és nem áll fenn a rendszeremlék műszaki összeférhetlensége, kivéve, ha a nemzeti jog nem ír elő ilyen engedélyezési eljárást. A hőszivattyúk gyorsabb és egyszerűbb telepítésének köszönhetően a megújuló energia szélesebb körű használata a fűtési ágazatban – amely az Unió energiafogyasztásának közel feléért felelős – hozzá fog járulni az ellátásbiztonsághoz és a nehezebb piaci helyzet kezeléséhez.
- (44) A releváns uniós környezetvédelmi jogszabályok alkalmazásában a tagállamoknak – a szükséges eseti értékelések keretében, amelyek célja annak megállapítása, hogy egy megújuló energiaforrást hasznosító erőmű, ennek az erőműnek a hálózathoz való csatlakozása, maga a kapcsolódó hálózat vagy a tárolóeszközök egy konkrét esetben kiemelt fontosságú közérdeket képviselnek-e – vélelmezniük kell, hogy az említett megújuló energiaforrást hasznosító erőművek és azok kapcsolódó infrastruktúrája kiemelt fontosságú közérdeket képviselnek, és a közegészséget és a közbiztonságot szolgálják, kivéve, ha egyértelmű bizonyíték van arra, hogy ezek a projektek olyan jelentős káros hatást gyakorolnak a környezetre, amelyet nem lehet enyhíteni vagy kompenzálni, vagy ha a tagállamok úgy döntenek, hogy kellően indokolt és egyedi körülmények között, például nemzeti védelemmel kapcsolatos okokból korlátozzák e vélelem alkalmazását. Ha a megújuló energiaforrást hasznosító ilyen erőműveket kiemelt fontosságú közérdekkel bírónak, és a közegészséget és közbiztonságot szolgálónak tekintik, az lehetővé teszi az ilyen projektek egyszerűsített értékelését.

- (45) Az ezen irányelvben megállapított rendelkezések zökkenőmentes és hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottság az (EU) 2021/240 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²¹⁾ létrehozott Technikai Támogatási Eszközön keresztül támogatja a tagállamokat, amely testre szabott technikai szakértelmet biztosít a reformok megtervezéséhez és végrehajtásához, ideértve a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználásának növelését, az energiarendszer jobb integrációjának előmozdítását, a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek telepítésére különösen alkalmas konkrét területek beazonosítását, valamint a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek engedélyezési keretének és engedélyezési eljárásainak észszerűsítését. A technikai támogatás magában foglalja például az igazgatási kapacitás megerősítését, a jogszabályi keretek harmonizálását és a releváns bevált gyakorlatok megosztását, így például a többcélú hasznosítás lehetővé tételét és előnyben részesítését.
- (46) Ki kell alakítani az energetikai infrastruktúrát a megújulóenergia-termelés jelentős növekedésének támogatása érdekében. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy kijelöljenek olyan célzott infrastrukturális területeket, ahol a megújuló energiának a villamosenergia-rendszerbe történő integrálásához szükséges hálózati vagy tárolási projektek bevezetése várhatóan nem jár jelentős környezeti hatással, az ilyen hatás megfelelően mérsékelhető, vagy amennyiben ez nem lehetséges, kompenzálható. Az ilyen területeken megvalósuló infrastrukturális projektek egyszerűsített környezeti vizsgálatokban részesülhetnek. Ha a tagállamok úgy döntenek, hogy nem jelölnék ki ilyen területeket, az uniós környezetvédelmi jog alapján alkalmazandó értékelések és szabályok továbbra is alkalmazandók. Az infrastrukturális területek kijelölése érdekében a tagállamoknak egy vagy több olyan tervet kell készíteniük – többek között nemzeti jogszabályok révén –, amely tartalmazza a területek azonosítását, valamint az egyes infrastrukturális területeken található projektekre alkalmazandó szabályokat és kármérséklő intézkedéseket. A tervekben egyértelműen fel kell tüntetni az erre a célra kijelölt terület hatókörét és a lefedett infrastrukturális projektek típusát. Minden tervet a 2001/42/EK irányelv szerinti környezeti vizsgálatnak kell alávetni annak érdekében, hogy felmérjék az egyes projekt típusoknak a releváns kijelölt területekre gyakorolt hatását. Az ilyen kijelölt infrastrukturális területeken a hálózati projekteknek a lehető legnagyobb mértékben kerülniük kell a Natura 2000 területeket és a természet és a biológiai sokféleség megőrzésére irányuló nemzeti védelmi rendszerek keretében kijelölt területeket, kivéve, ha a hálózati projektek sajátosságai miatt az ilyen projektek bevezetésére nincs arányos alternatíva. Az arányosság értékelésekor a tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy biztosítani kell a projekt gazdasági életképességét, megvalósíthatóságát, valamint hatékony és gyorsított végrehajtását annak biztosítása érdekében, hogy a kiépített további megújulóenergia-termelési kapacitás azonnal beépíthető legyen az energiarendszerbe, vagy azt, hogy léteznek-e már különböző típusú infrastrukturális projektek az adott Natura 2000 területen vagy védett területen, ami lehetővé tenné különböző infrastrukturális projektek egy területen való összevonását, kisebb környezeti hatást eredményezve.

A tárolási projektekre vonatkozó célzott terveknek mindig ki kell zárniuk a Natura 2000 területeket, mivel kevesebb korlátozás vonatkozik az elhelyezésükre. Ilyen területeken a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy indokolt körülmények között – többek között abban az esetben, ha ez szükséges a hálózatbővítés felgyorsításához a megújuló energia éghajlat-politikai és megújulóenergia-célkitűzések elérését célzó elterjesztésének támogatása érdekében – bizonyos feltételek mellett mentességet vezessenek be az uniós környezetvédelmi jogban meghatározott egyes értékelési kötelezettségek alól. Ha a tagállamok úgy döntenek, hogy ilyen mentességeket alkalmaznak, az egyes projekteket egyszerűsített átvilágítási eljárásnak kell alávetni, hasonlóan a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területekre előírt átvilágítási eljáráshoz, amelynek a meglévő adatokon kell alapulnia. Az illetékes hatóság további rendelkezésre álló információk szolgáltatására irányuló kérése nem igényelhet új értékelést vagy adatgyűjtést. Ha az ilyen átvilágítási eljárás olyan projekteket azonosít, amelyek nagy valószínűséggel jelentős, előre nem látható káros hatásokkal járnak, az illetékes hatóságnak biztosítani kell a megfelelő és arányos kármérséklő intézkedéseket, vagy ha ilyenek nem állnak rendelkezésre, kompenzációs intézkedések alkalmazását. Kompenzációs intézkedések esetében a projektfejlesztés a kompenzációs intézkedések azonosítása mellett folytatható.

- (47) A szakképzett munkaerő – különösen a megújuló energiaforrásokat hasznosító fűtési és hűtési rendszerek üzembe helyezői és tervezői – elégtelen száma lassítja a fosszilis tüzelőanyagokkal működő fűtési rendszerek megújuló energiaforrásokon alapuló rendszerekkel való felváltását, és jelentős akadályt képez a megújuló energia épületekben, iparban és mezőgazdaságban történő bevezetésével szemben. A tagállamoknak együtt kell működniük a szociális partnerekkel és a megújulóenergia-közösségekkel a szükséges készségek előrelétele érdekében. Elegendő számú, magas színvonalú és hatékony tovább- és átképzési stratégiát, valamint képzési programot és tanúsítási lehetőséget kell elérhetővé tenni, amelyek biztosítják a megújuló energiaforrásokkal működő fűtési és hűtési rendszerek széles

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/240 rendelete (2021. február 10.) a Technikai Támogatási Eszköz létrehozásáról (HL L 57., 2021.2.18., 1. o.).

skalájának és a tárolási technológiának, valamint az elektromos jármű töltőpontoknak a megfelelő telepítését és megbízható működését, és úgy kell kialakítani őket, hogy minden munkavállaló számára vonzó legyen az ilyen képzési programokban és tanúsítási rendszerekben való részvétel. A tagállamoknak mérlegelniük kell, hogy milyen intézkedésekkel lehet vonzóvá tenni a szóban forgó foglalkozási területeket azon csoportok számára, amelyek az ilyen területeken jelenleg csak kis számban vannak jelen. A fogyasztók bizalmának elnyerése, valamint a megújuló energiát hasznosító fűtési és hűtési rendszerek megfelelő telepítését és működtetését garantáló, a konkrét igényekhez igazodó üzembe helyezési és tervezési készségekhez való egyszerű hozzáférés biztosítása érdekében nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni a képzett és tanúsított üzembe helyezők listáját.

- (48) A származási garanciák a fogyasztók tájékoztatásának, valamint a megújulóenergia-adásvételi megállapodások további elterjedésének kulcsfontosságú eszközei. Ezért biztosítani kell, hogy a származási garanciák kiállítása, kereskedelme, átruházása és felhasználása az Unió egész területén kölcsönösen elismert, megfelelően szabványosított tanúsítványokat magában foglaló, egységes rendszerben legyen végezhető. Továbbá, a megújulóenergia-adásvételi megállapodásokat kötő személyek számára a megfelelő igazoló bizonyítékokhoz való hozzáférés nyújtása érdekében biztosítani kell, hogy a kapcsolódó származási garanciák átruházhatók legyenek a vevőre. A rugalmasabb energiarendszerrel és a növekvő fogyasztói kereslettel összefüggésben innovatívabb, digitális, technológiailag fejlett és megbízhatóbb eszközre van szükség a megújuló energia növekvő termelésének támogatása és dokumentálása érdekében. Az e területen megvalósuló digitális innováció elősegítése érdekében a tagállamoknak adott esetben lehetővé kell tenniük a származási garanciák részenként történő, és a valós időhöz közelebbi időbélyegzővel való kiállítását. Tekintettel arra, hogy javítani kell a tudatos fogyasztói magatartás kialakítását, és hozzá kell járulni a megújuló energia nagyobb részarányához a gázellátásban, a tagállamoknak elő kell írniuk, hogy azok a hálózati gázszolgáltatók, amelyek tájékoztatják a végső fogyasztókat energiamezről, származási garanciákat használjanak.
- (49) Fokozni kell a távfűtési és -hűtési hálózatok infrastruktúra-fejlesztését, és arra kell törekedni, hogy – a megújuló energia elterjesztésének növelése és az energiarendszer integrációjának elmélyítése érdekében – a fűtés és a hűtés során a megújuló energiaforrások szélesebb köre hatékony és rugalmas módon kerüljön alkalmazásra. Ezért helyénvaló naprakésszé tenni azon megújuló energiaforrások jegyzékét, amelyeket a távfűtési és -hűtési hálózatokban egyre nagyobb mértékben kell alkalmazni, és előírni a rugalmasság, a nagyobb energiahatékonyság és a költséghatékonyabb működés forrásaként a hőenergia-tárolás integrációját.
- (50) mivel 2030-ra várhatóan több mint 30 millió elektromos jármű lesz az Unióban, biztosítani kell, hogy azok teljes mértékben hozzá tudjanak járulni a megújuló villamos energia rendszerintegrációjához, és így költségoptimalizált módon lehetővé tegyék a megújuló villamos energia nagyobb részarányának elérését. Teljes mértékben ki kell használni az elektromos járműveknek azt a képességét, hogy a megújuló villamos energiát az energiabőség időszakában felhasználják, energiaszűkös időszakokban pedig visszatáplálják a hálózatba, hozzájárulva az ingadozó teljesítményű megújuló villamos energia rendszerintegrációjához, biztosítva egyúttal a biztonságos és megbízható villamosenergia-ellátást is. Ezért helyénvaló az (EU) 2023/1804 ⁽²²⁾ és az (EU) 2023/1542 ⁽²³⁾ európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt intézkedéseket kiegészítő, az elektromos járművekre, valamint a megújuló energiáról szóló tájékoztatásra és az ilyen energiához való hozzáférés módjára és időpontjára vonatkozó, egyedi intézkedések bevezetése.
- (51) Az (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁴⁾ és az (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁵⁾ előírja a tagállamok számára, hogy tegyék lehetővé és mozdítsák elő szabályozási központba tömörülve a keresletoldali válasz részvételét, valamint, hogy adott esetben rendelkezzenek a végső fogyasztók számára dinamikus villamosenergia-árszerződésekről. Ahhoz, hogy a keresletoldali válasz könnyebben biztosítható legyen, továbbá ösztönzést kell adni a zöld villamos energia felhasználására, annak nemcsak dinamikus árakon, hanem a zöld villamos energiának a rendszerbe való tényleges bejutására vonatkozó jelzéseken is kell alapulnia. Ezért célzott információk terjesztése révén javítani kell azon jelzéseket, amelyeket a fogyasztók és a piaci szereplők kapnak a megújuló villamos energia részarányáról és a szolgáltatott villamos energia üvegházhatásúgáz-kibocsátásának intenzitásáról. A fogyasztási mintázatok ezt követően – az árjelzések alapján végzett kiigazítással együtt –

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1804 rendelete (2023. szeptember 13.) az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről és a 2014/94/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 234., 2023.9.22., 1. o.).

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1542 rendelete (2023. július 12.) az elemekről, illetve akkumulátorokról és a hulladékelemekről, illetve -akkumulátorokról, a 2008/98/EK irányelv és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról, valamint a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2023.7.28., 1. o.).

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/943 rendelete (2019. június 5.) a villamos energia belső piacáról (HL L 158., 2019.6.14., 54. o.).

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/944 irányelve (2019. június 5.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 158., 2019.6.14., 125. o.).

kiigazíthatók a megújuló energia tárhódítása és a nulla szén-dioxid-kibocsátású villamos energia jelenléte alapján. Ez jól szolgálja az olyan innovatív üzleti modellek és digitális megoldások bevezetésének támogatására vonatkozó célkitűzést, amelyek képesek összekapcsolni a fogyasztást a megújuló energia szintjével villamosenergia-hálózatban, és ezáltal képesek ösztönzőleg hatni a tiszta energiára való átállást támogató helyes hálózati beruházásokhoz.

- (52) Annak érdekében, hogy a megosztott tárolóeszközök aggregálásából származó rugalmassági és kiegyenlítő szolgáltatásokat versenyképes módon fejlesszék, az akkumulátorokra vonatkozó alapvető információkhoz, például az állapothoz, a töltöttségi szinthez, a kapacitáshoz és a villamos áram-alapjelhez való valós idejű hozzáférést megkülönböztetésmentes feltételek mellett – a releváns adatvédelmi szabályoknak megfelelően – és díjmentesen kell biztosítani az akkumulátorok tulajdonosai vagy használói, valamint a nevükben eljáró szervezetek, például az épületenergetikai rendszer kezelői, a mobilitási szolgáltatók és más villamosenergia-piaci szereplők számára. Ezért van szükség olyan intézkedések bevezetésére, amelyek a háztartási akkumulátorok és elektromos járművek integrációval kapcsolatos műveleteinek megkönnyítése érdekében kezelik az ilyen adatokhoz való hozzáférés szükségességét, és kiegészítik az akkumulátorok újrapozicionálásának megkönnyítésével kapcsolatos akkumulátora-datokhoz való hozzáférésre vonatkozó, az (EU) 2023/1542 rendeletben foglalt rendelkezéseket. Az elektromos járművek akkumulátorainak adataihoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseket a járművek típusjövahagyására vonatkozó, az uniós jogban megállapított rendelkezéseken felül kell alkalmazni.
- (53) A közúti, vasúti, tengeri és egyéb közlekedési módokban az elektromos járművek növekvő száma szükségessé teszi a töltési műveletek optimalizálását és oly módon történő kezelését, hogy ne okozzanak forgalmi torlódásokat, és teljes mértékben kihasználják annak előnyét, hogy a rendszerben rendelkezésre áll megújuló villamos energia. Amennyiben az intelligens és kétirányú töltés a közlekedési ágazatban használt elektromosjármű-flották révén és általában a villamosenergia-rendszerben is elősegítené a megújuló villamos energia további elterjedését, ezt a funkciót is elérhetővé kell tenni. Tekintettel az elektromos töltőpontok hosszú élettartamára, a töltőinfrastruktúrára vonatkozó követelményeket úgy kell aktualizálni, hogy azok megfeleljenek a jövőbeli igényeknek, és ne eredményezzenek fejlődést gátló technológiai és szolgáltatás-beszűkülést.
- (54) Az olyan elektromos töltőpontok, ahol az elektromos járművek jellemzően hosszabb ideig parkolnak, így például a lakó- vagy munkahelyen lévő állomások, rendkívül fontosak az energiarendszer integrációjának szempontjából. Ezért intelligens és adott esetben kétirányú töltési funkciókat kell biztosítani. E tekintetben a nyilvánosan nem hozzáférhető normál töltőinfrastruktúra üzemeltetése különösen fontos az elektromos járművek villamosenergia-rendszerbe történő integrálása szempontjából, mivel olyan helyeken található, ahol az elektromos járművek hosszú időn keresztül többször parkolnak, például a korlátozott hozzáférésű épületekben, a munkavállalók részére fenntartott parkolóokban, illetve a természetes vagy jogi személyeknek bérbe adott parkolóokban.
- (55) A keresletoldali válasz elengedhetetlen az elektromos járművek intelligens töltésének, és ezáltal az elektromos járművek villamosenergia-hálózatba való hatékony integrálásának elősegítéséhez, ami kulcsfontosságú a közlekedés dekarbonizációs folyamatának és az energiarendszer integrációjának elősegítésének szempontjából. Emellett a tagállamoknak adott esetben ösztönözniük kell azon kezdeményezéseket, amelyek a fűtési és hűtési rendszerek, a hőenergia-tároló egységek és más releváns, energiával kapcsolatos eszközök tekintetében az interoperabilitás és adatcsere révén előmozdítják a keresletoldali választ.
- (56) Az elektromobilitás-szolgáltatókkal és a villamosenergia-piaci szereplőkkel szerződéses megállapodást kötő elektromosjármű-használók számára jogot kell biztosítani arra, hogy tájékoztatást és magyarázatot kapjanak a megállapodás feltételeinek a járművek használatára és a jármű akkumulátorának állapotára gyakorolt hatásáról. Az elektromobilitás-szolgáltatók és a villamosenergia-piaci szereplők kötelesek egyértelműen elmagyarázni az elektromos járművek használoinak, hogy milyen díjazásban részesülnek azokért a rugalmassági, kiegyenlítő és tárolási szolgáltatásokért, amelyeket a villamosenergia-rendszer és a piac számára az elektromos jármű használatával nyújtanak. Az ilyen megállapodások megkötésekor a jármű használatával összefüggésben az elektromos járművek használói számára is biztosítani kell ezeket a fogyasztói jogokat, különös tekintettel személyes adataik – például a helymeghatározás és a vezetési szokások – védelmére. Az ilyen megállapodások részét képezhetik továbbá az elektromos járművek használoinak az elektromos járműben való felhasználásra vásárolt villamos energia

típusára vonatkozó, valamint egyéb preferenciái. Az említett okokból fontos biztosítani, hogy a kiépített feltöltési infrastruktúra a lehető leghatékonyabban kerüljön felhasználásra. A fogyasztók e-mobilitásba vetett bizalmának megerősítése érdekében lényeges, hogy az elektromos járművek használói több elektromos töltőponton is használhassák előfizetésüket. Ez azt is lehetővé teszi, hogy az elektromos járművek használójának szolgáltatója az elektromos járművet – az elektromos jármű használójának preferenciáin alapuló kiszámítható tervezés és ösztönzők révén – optimálisan integrálja a villamosenergia-rendszerbe. Ez összhangban van a fogyasztóközpontú és termelő-fogyasztó alapú energiarendszer elveivel, valamint az (EU) 2019/944 irányelv rendelkezései szerint az elektromos járművek végső fogyasztónak minősülő használójának szolgáltató-választási jogával is.

- (57) A megosztott tárolóeszközök, így például a háztartási akkumulátorok és az elektromos meghajtású gépjárműben használt akkumulátorok aggregálás révén jelentős rugalmassági és kiegyenlítő szolgáltatásokat nyújthatnak a hálózat számára. Az ilyen eszközök és szolgáltatások fejlesztésének megkönnyítése érdekében a tárolóeszközök összekapcsolására és üzemeltetésére vonatkozó szabályozási rendelkezéseket – például a tarifákat, a kötelezettségvállalási időket és a csatlakozási előírásokat – úgy kell meghatározni, hogy azok ne akadályozzák az összes tárolóeszközben – ideértve a kis és mobil eszközöket és más eszközöket is, például a hőszivattyúkat, a napelemeket és a hőenergia-tárolást – rejlő azon lehetőséget, hogy – a nagyobb, helyhez kötött tárolóeszközökhöz képest – rugalmassági és kiegyenlítő szolgáltatásokat kínálhatnak a rendszer számára, és hozzájárulhatnak a megújuló villamos energia további elterjedéséhez. Az (EU) 2019/943 rendeletben és az (EU) 2019/944 irányelvben meghatározott, a piaci megkülönböztetés megakadályozására vonatkozó általános rendelkezések mellett, egyedi követelményeket kell bevezetni, hogy holisztikusan lehessen foglalkozni az említett eszközök jelenlétének kérdéseivel, és hogy fel lehessen számolni a továbbra is fennálló korlátokat és akadályokat az ilyen eszközökben rejlő potenciál felszabadítása érdekében a villamosenergia-rendszer dekarbonizációjának elősegítése és annak céljából, hogy a fogyasztók tevékeny szerepet vállaljanak az energetikai átalakulásban.
- (58) Általános elvként a tagállamoknak egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítaniuk a – többek között akkumulátorok és elektromos járművek révén megvalósuló – kisebb decentralizált villamosenergia-termelő és -tároló rendszerek számára, hogy képesek legyenek részt venni a villamosenergia-piacokon, beleértve a szűkületkezelést, valamint rugalmassági és kiegyenlítő szolgáltatások nyújtását a többi villamosenergia-termelő és -tároló rendszerhez képest megkülönböztetésmentes módon, aránytalan adminisztratív vagy szabályozási terhek nélkül. A tagállamoknak ösztönözniük kell a termelő-fogyasztókat és a megújulóenergia-közösségeket, hogy aktívan vegyenek részt az említett villamosenergia-piacokon azáltal, hogy a keresletoldali válasz és a tárolás révén rugalmassági szolgáltatásokat nyújtanak, többek között akkumulátorok és elektromos járművek révén.
- (59) Az ipar az Unió energiafogyasztásának 25 %-áért felelős, valamint jelentős mértékben vesz igénybe fűtési és hűtési szolgáltatást, amely jelenleg 91 %-ban fosszilis tüzelőanyagokat használ fel. A fűtési és hűtési igény 50 %-a azonban alacsony hőmérsékletre (< 200 °C) irányul, amelynek kielégítésére – többek között a villamosítás és a megújuló energia közvetlen használata révén – rendelkezésre állnak költséghatékony megújuló energiaforrások. Emellett az ipar nem megújuló energiaforrásokat használ nyersanyagként olyan termékek előállításához, mint az acél vagy a vegyi anyagok. A ma meghozott ipari beruházási döntések meghatározzák az ipar által figyelembe vehető jövőbeli ipari folyamatokat és energetikai lehetőségeket, ezért fontos, hogy ezek a beruházási döntések időtállóak legyenek, és elkerülhető legyen a meg nem térülő eszközök létrejötte. Ezért az ipart referenciaértékek bevezetésével arra kell ösztönözni, hogy olyan, megújuló energiaforrásokon alapuló termelési folyamatokra térjen át, amelyekhez nemcsak megújuló energiaforrásokat, hanem megújuló nyersanyagokat, így például megújuló hidrogént is használnak. A tagállamoknak lehetőség szerint elő kell mozdítaniuk az ipari folyamatok villamosítását, például az alacsony hőmérsékletű ipari hő esetében. Emellett a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk egy közös módszertan használatát azon termékek esetében, amelyeket a címkézésük által igazoltan, részben vagy egészben megújuló energia felhasználásával vagy alapanyagként nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat felhasználva állítottak elő, figyelembe véve a meglévő uniós termékcímkézési módszereket és a fenntartható termékekre vonatkozó kezdeményezéseket. Ez elkerülhetővé tenné a megtévesztő gyakorlatokat, és növelné a fogyasztói bizalmat. Továbbá, mivel a fogyasztók előnyben részesítik a környezetvédelmi és éghajlatváltozási célkitűzésekhez hozzájáruló termékeket, a közös módszertan ösztönözné az ilyen termékek iránti piaci keresletet.
- (60) Az Unió fosszilis tüzelőanyagoktól és fosszilis tüzelőanyagok behozatalától való függőségének csökkentése érdekében a Bizottságnak a tagállamok által szolgáltatott adatok alapján uniós stratégiát kell kidolgoznia az importált és hazai hidrogénre vonatkozóan.

- (61) A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok felhasználhatók energetikai célokra, de alapanyagként vagy nyersanyagként nem energetikai célokra is olyan iparágakban, mint az acélipar vagy a vegyipar. A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok mindkét célra történő felhasználása teljes mértékben kihasználja az alapanyagként felhasznált fosszilis tüzelőanyagok helyettesítésére – és a nehezen villamosítható ipari folyamatokban az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére – irányuló potenciáljukat, ezért az alkalmazásukat figyelembe kell venni a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok használatára vonatkozó célkitűzésben. A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok nehezen villamosítható iparágakban való elterjedésének támogatására irányuló tagállami intézkedések következtében nem növekedhet a nettó szennyezés amiatt, hogy a villamosenergia-termelés iránti megnövekedett keresletet a leginkább szennyező fosszilis tüzelőanyagok, így például a szén, a dízel, a lignit, az olajtőzeg és az olajpala felhasználásával elégítik ki. Az említett célértékből ki kell zárni a hidrogén olyan ipari folyamatokban történő felhasználását, amelyek során a hidrogént melléktermékként vagy olyan melléktermékből állítják elő, amelyet nehéz nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokkal helyettesíteni. A közlekedési célú üzemanyagok előállításához felhasznált hidrogén a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra vonatkozó közlekedési célkitűzések hatálya alá tartozik.
- (62) Az Uniónak a „Hidrogénstratégia a klímasemleges Európáért” című, 2020. július 8-i bizottsági közleményben meghatározott hidrogénstratégiája elismeri a meglévő hidrogéngyártó üzemek szerepét, amelyeket utólagosan átalakítottak az üvegházhatásúgáz-kibocsátásuk csökkentése érdekében, a 2030-ra vonatkozó fokozott éghajlatvédelmi törekvés megvalósítása céljából. E stratégia fényében és az 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁶⁾ 10a. cikkének (8) bekezdésével létrehozott uniós innovációs alap részeként szervezett projektfelhívás keretében az elsőként lépők beruházási döntéseket hoztak a már meglévő hidrogéntermelő létesítmények gőzzel végzett metánreformálási technológián alapuló utólagos átalakítása érdekében, a hidrogéntermelés dekarbonizációja céljából. Az iparban a végsőenergia-termelésre és nem energetikai célokra felhasznált, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok hozzájárulása nevezőjének kiszámítása céljából nem kell figyelembe venni az olyan gőzzel végzett metánreformálási technológián alapuló, utólag átalakított termelő létesítményekben előállított hidrogént, amelyekre vonatkozóan ezen irányelv hatálybalépésének napja előtt bizottsági határozatot tettek közzé az Innovációs Alap keretében nyújtott támogatás odaítéléséről, és amelyek évente átlagosan 70 %-os üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentést érnek el.
- (63) Ezenkívül el kell ismerni, hogy a gőzzel végzett metánreformálási folyamat révén előállított hidrogén helyettesítése egyedi kihívásokat jelenthet bizonyos meglévő integrált ammónia-termelő létesítmények számára. Ez szükségessé tenné az ilyen termelő létesítmények újjáépítését, ami jelentős erőfeszítést igényelne a tagállamok részéről, sajátos nemzeti körülményeiktől és az energiaellátásuk struktúrájától függően.
- (64) Az Unió azon célkitűzésének elérése érdekében, hogy 2050-re klímasemlegessé váljon, és dekarbonizálja az Unió ipari ágazatát, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy sajátos nemzeti körülményeikre és energiamixükre tekintettel kombinálják a nem fosszilis energiaforrások és a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok használatát. Ezzel összefüggésben a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy csökkentsék a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok ipari felhasználására vonatkozó célértéket, feltéve, hogy azok korlátozott arányban használnak fel fosszilis tüzelőanyagokból előállított hidrogént vagy annak származékait, és jó úton haladnak az (EU) 2018/1999 rendelet II. mellékletében szereplő képlet szerinti várható nemzeti hozzájárulásuk megvalósítása felé.
- (65) A fűtési és hűtési ágazatban a fokozott törekvések kulcsfontosságúak a megújuló energiára vonatkozó, átfogó célkitűzés eléréséhez, mivel a fűtés és hűtés az Unió energiafogyasztásának mintegy feléért felelős, és az épületek, az ipar, valamint a távfűtés és -hűtés miatti végfelhasználások és technológiák széles körét fedli le. A fűtési és hűtési ágazatban felhasznált megújuló energia növelésének felgyorsítása érdekében valamennyi tagállam számára kötelezővé kell tenni egy százalékpontos éves minimumnövelést tagállami szinten. A fűtés és hűtés terén 2021 és 2025 között legalább 0,8 százalékpontos, 2026 és 2030 között pedig legalább 1,1 százalékpontos, valamennyi tagállamra alkalmazandó kötelező éves átlagos növelést ki kell egészíteni további, olyan indikatív emelésekkel vagy kiegészítési arányokkal, amelyeket minden egyes tagállam esetében külön kell kiszámítani az uniós szinten átlagosan 1,8 százalékpontos növekedés elérése érdekében. Az említett tagállam-specifikus további indikatív emelések vagy kiegészítések célja, hogy a bruttó hazai jövedelem és a költséghatékonyság alapján a tagállamok

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

között újra eloszlik a megújuló energia kívánt szintjének 2030-ig történő eléréséhez szükséges további erőfeszítéseket, és iránymutatást nyújtanak a tagállamok számára a tekintetben, hogy az említett ágazatban mi lehetne a felhasználandó megújuló energia elegendő szintje. A tagállamok az „első az energiahatékonyság” elvvel összhangban értékelést végeznek a fűtési és hűtési ágazatban a megújuló energiaforrásokból előállított energiában, valamint a hulladékhő és hulladék hűtőhatás potenciális felhasználásában rejlő potenciáljukról. A tagállamoknak az intézkedéslisztából két vagy több intézkedést kell végrehajtaniuk annak érdekében, hogy elősegítsék a megújuló energia részarányának növelését a fűtésben és hűtésben. Az említett intézkedések meghozatala és végrehajtása során a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az említett intézkedések valamennyi fogyasztó – különösen az alacsony jövedelmű vagy kiszolgáltatott helyzetű háztartásokban élők – számára hozzáférhetőek legyenek.

- (66) Annak biztosítása érdekében, hogy a távfűtés és -hűtés megnövekedett jelentősége mellett a fogyasztók jobb tájékoztatást kapjanak, egyértelművé kell tenni és meg kell erősíteni az átláthatóságot a távfűtési és -hűtési rendszerek megújulóenergia-aránya és energiahatékonysága tekintetében.
- (67) A korszerű, megújuló energiaforrásokon alapuló, hatékony távfűtési és -hűtési rendszerek bizonyították, hogy képesek költséghatékony megoldásokat kínálni a megújuló energia integrálására, a fokozott energiahatékonyságra és az energiarendszer integrációjára, megkönnyítve egyúttal a fűtési és hűtési ágazat általános dekarbonizációját. Az említett potenciál kiaknázásának biztosítása érdekében a távfűtésben és -hűtésben a megújuló energia vagy a hulladékhő és hulladék hűtőenergia éves növekedését 1 százalékpontonról 2,2 százalékpontra kell emelni, de továbbra is indikatív jelleggel, mivel az ilyen típusú hálózatok fejlettsége az Unión belül nem azonos szintű.
- (68) A távfűtés és -hűtés megnövekedett jelentőségének, valamint annak figyelembevétele érdekében, hogy e hálózatok fejlesztésekor több megújuló energia integrálását kell lehetővé tenni, helyénvaló arra ösztönözni a távfűtési vagy -hűtési rendszerek üzemeltetőit, hogy a megújuló energiát, valamint a hulladékhőt és hulladék hűtőenergiát biztosító harmadik fél szolgáltatókat kapcsolják össze a 25 MW-nál nagyobb teljesítményű távfűtési vagy -hűtési hálózati rendszerekkel.
- (69) A fűtési és hűtési rendszerek, különösen a távfűtési és -hűtési rendszerek egyre inkább hozzájárulnak a villamosenergia-hálózat kiegyensúlyozásához azáltal, hogy további keresletet biztosítanak az ingadozó teljesítményű, megújuló villamos energia, például a szél- és napenergia iránt, amikor az ilyen megújuló villamos energia bőséges, olcsó, és egyébként korlátozva lenne. Ez a kiegyensúlyozás nagy hatásfokú elektromos meghajtású hőfejlesztő berendezések és hűtőgenerátorok, például hőszivattyúk használatával érhető el, különösen akkor, ha az említett hőfejlesztő berendezések és hűtőgenerátorok nagy kapacitású hőtárolással párosulnak, különösen a távfűtésben és -hűtésben vagy az egyéni fűtés esetében, ahol a távfűtés és -hűtés méretgazdaságossága és rendszerszintű hatékonysága nem áll rendelkezésre. A hőszivattyúk kettős előnyökkel bírnak: egyrészt mivel nagymértékben növelik az energiahatékonyságot, jelentős energia- és költségmegtakarítást eredményeznek a fogyasztók számára, másrészt a geotermikus és a környezeti energia nagyobb mértékű felhasználásának lehetővé tétele révén integrálják a megújuló energiát. A megújuló villamos energia fűtésre és hűtésre, valamint hőtárolásra való felhasználásának további ösztönzése érdekében – különösen hőszivattyúk bevezetésével – helyénvaló lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy az említett hőfejlesztő berendezéseket és hűtőgenerátorokat – köztük a hőszivattyúkat – tápláló megújuló villamos energiát beszámítsák a fűtés és hűtés, valamint a távfűtés és -hűtés terén a megújuló energiaforrások arányának kötelező és indikatív éves növekedésébe.
- (70) A széles körű rendelkezésre állás ellenére a hulladékhőt és hulladék hűtőenergiát nem használják ki eléggé, ami az erőforrások pazarlásához, a tagállami energiarendszerek energiahatékonyságának csökkenéséhez, az Unió egészében pedig a szükségesnél nagyobb energiafogyasztáshoz vezet. Feltéve, hogy azt hatékony távfűtésből és -hűtésből szolgáltatják, helyénvaló lehetővé tenni, hogy a hulladékhő és a hulladék hűtőenergia beszámítható legyen a megújuló energiára vonatkozó célkitűzések részleges teljesítésébe az épületek, az ipar, a fűtés és a hűtés esetében, valamint a célkitűzések teljes mértékű teljesítésébe a távfűtés és -hűtés esetében. Ez lehetővé tenné a megújuló energia és a hulladékhő és hulladék hűtőenergia közötti szinergiák kiaknázását a távfűtési és -hűtési hálózatokban azáltal, hogy megerősíti az e hálózatok korszerűsítésébe és fejlesztésébe való beruházás gazdasági indokait. A hulladékhőnek az ipari megújulóenergia-referenciaértékbe való beépítése csak egy másik ipari telephelyről vagy egy másik épületből távfűtési, illetve -hűtési szolgáltatón keresztül leadott hulladékhő vagy hulladék hűtőenergia tekintetében elfogadható, ezáltal biztosítva, hogy az ilyen üzemeltetők fő tevékenysége a hő- vagy hűtőenergia-ellátás legyen, és a beszámított hulladékhő egyértelműen elkülönüljön az ugyanazon vagy kapcsolt vállalkozáson vagy épületeken belül visszanyert belső hulladékhőtől.

- (71) Annak biztosítása céljából, hogy a távfűtés és -hűtés teljes mértékben az energiaágazat integrációjának része legyen, ki kell terjeszteni a villamosenergia-elosztórendszer üzemeltetőivel folytatott együttműködést a villamosenergia-átviteli rendszer üzemeltetőire, továbbá az együttműködés hatókörét a hálózati beruházások tervezése és piaci felé is bővíteni kell, annak érdekében, hogy jobban ki lehessen használni a távfűtésben és -hűtésben rejlő lehetőségeket a villamosenergia-piaci rugalmassági szolgáltatások biztosítására. Lehetővé kell tenni továbbá a gázhálózat-üzemeltetőkkel – többek között a hidrogén- és más energiahálózatok üzemeltetőivel – való további együttműködést, így biztosítva az energiahordozók szélesebb körű integrációját és legköltséghatékonyabb felhasználását. Továbbá, a távfűtési és -hűtési szolgáltatók, az ipari és a szolgáltatási ágazatok, valamint a helyhatóságok közötti szorosabb koordinációra vonatkozó követelmények elősegíthetik a hulladékhőben és a hulladék hűtőenergiában rejlő költséghatékony lehetőségek távfűtési és -hűtési rendszerek révén történő kiaknázásához szükséges párbeszédet és együttműködést.
- (72) A megújuló üzemanyagok és a megújuló villamos energia közlekedési ágazatban való használata hozzájárulhat az uniós közlekedési ágazat költséghatékony dekarbonizációjához, és többek között javíthatja az ágazat energiadiverzifikációját, miközben az Unióban előmozdítja az innovációt, a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést, és miközben csökkenti az energiaimporttól való függést. Az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás növelésére vonatkozóan az (EU) 2021/1119 rendelet által kitűzött cél elérése érdekében az Unióban alkalmazott valamennyi közlekedési mód számára több megújuló energiát kell biztosítani. Annak lehetővé tétele, hogy a tagállamok választhassanak a kibocsátásintenzitás csökkentésében vagy a megújulóenergia-fogyasztás arányában kifejezett közlekedési cél között, megfelelő mértékű rugalmasságot biztosít a tagállamok számára a közlekedés szén-dioxid-mentesítésére irányuló politikáik kialakításához. Továbbá, a fejlett bioüzemanyagokra, a biogázra és a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra vonatkozó kombinált energiaalapú célkitűzés bevezetése – beleértve a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok minimális részarányát is – biztosítaná a legkisebb környezeti hatással járó megújuló üzemanyagok fokozott használatát a nehezen villamosítható közlekedési módokban, például a tengeri és a légi közlekedésben. A tengeri közlekedésben történő üzemanyag-átállítás elindítása érdekében a tengeri kikötőkkel rendelkező tagállamoknak törekedniük kell annak biztosítására, hogy 2030-tól a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok részaránya a tengeri közlekedési ágazat számára szolgáltatott energia teljes mennyiségén belül legalább 1,2 % legyen. Az említett célok elérését az üzemanyag-forgalmazókra háruló kötelezettségek előírásával, valamint az (EU) 2023/1805 ⁽²⁷⁾ és az (EU) 2023/2405 ⁽²⁸⁾ európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott egyéb intézkedésekkel kell biztosítani. A légi járműüzemanyag-forgalmazókra háruló célzott kötelezettségeket csak az (EU) 2023/2405 rendelet alapján lehet kiszabni.
- (73) A nemzetközi tengeri tartályhajós üzemanyagszállítás nehezen dekarbonizálható ágazata számára a megújuló üzemanyagokkal való ellátás ösztönzése érdekében, a közlekedési célkitűzések kiszámításához a nemzetközi tengeri tartályhajók rendelkezésére bocsátott megújuló üzemanyagokat bele kell számítani a közlekedési ágazat megújuló energiaforrásokból előállított végsőenergia-fogyasztásába, és ennek megfelelően a nemzetközi tengeri tartályhajók számára szolgáltatott üzemanyagokat bele kell számítani a közlekedési ágazat végsőenergia-fogyasztásába. Néhány tagállam bruttó végső energiafogyasztásában azonban nagy arányt képvisel a tengeri közlekedés. Tekintettel azon jelenlegi technológiai és szabályozási korlátokra, amelyek megakadályozzák a bioüzemanyagok tengeri közlekedési ágazatban való kereskedelmi felhasználását, helyénvaló – eltérve a tengeri szállítási, illetve közlekedési ágazat számára biztosított valamennyi energia figyelembevételére vonatkozó követelménytől – a konkrét közlekedési célok kiszámítása céljából lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy a tengeri közlekedési ágazat számára szolgáltatott energiát az adott tagállam bruttó végső energiafogyasztásának 13 %-ában korlátozzák. Azon szigeti tagállamok esetében, ahol a tengeri közlekedési ágazatban a bruttó végső energiafogyasztás aránytalanul magas, azaz a közúti és vasúti ágazat bruttó végső energiafogyasztásánál több mint egyharmada, a felső korlátnak 5 %-nak kell lennie. A megújuló energiára vonatkozó, átfogó célkitűzés kiszámításához azonban, figyelembe véve a nemzetközi tartályhajók sajátos jellemzőit, a számukra szolgáltatott üzemanyagok tekintetében azokat csak akkor kell figyelembe venni a tagállam bruttó végső energiafogyasztásában, ha azok megújuló energiaforrásokból származnak.

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1805 rendelete (2023. szeptember 13.) a megújuló és alacsony kibocsátású tüzelőanyagok tengeri szállításban való alkalmazásáról, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 234., 2023.9.22., 48. o.).

⁽²⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2405 rendelete (2023. október 18.) a fenntartható légi közlekedés egyenlő versenyfeltételeinek biztosításáról (ReFuelEU Aviation) (HL L, 2023/2405, 2023.10.31., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2405/oj>).

- (74) Az elektromobilitás alapvető szerepet fog játszani a közlekedési ágazat dekarbonizációjában. Az elektromobilitás további fejlődésének előmozdítása érdekében a tagállamoknak olyan kvótajóváírási mechanizmust kell létrehozniuk, amely lehetővé teszi a nyilvánosan hozzáférhető elektromos töltőpontok üzemeltetői számára, hogy megújuló villamos energia biztosításával hozzájáruljanak a tagállamok által az üzemanyag-forgalmazók számára előírt kötelezettségek teljesítéséhez. A tagállamok e kvótajóváírási mechanizmusba bevonhatnak magán elektromos töltőpontokat, amennyiben bizonyítható, hogy az említett magán elektromos töltőpontok számára szolgáltatott, megújuló villamos energiát kizárólag elektromos járművek számára biztosítják. Miközben ilyen kvótajóváírási mechanizmusok révén támogatják a villamos energiát a közlekedési ágazatban, fontos, hogy a tagállamok továbbra is ambíciózus célokat tűzzenek ki a folyékony üzemanyag-szerkezetük dekarbonizációjára, különösen az olyan nehezen dekarbonizálható közlekedési ágazatokban, mint a tengeri és a légi közlekedés, ahol a közvetlen villamosítás sokkal nehezebb.
- (75) A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok, beleértve a megújuló hidrogént is, alapanyagként vagy energiaforrásként felhasználhatók ipari és vegyi eljárásokban, valamint a légi és tengeri közlekedésben, dekarbonizálva olyan ágazatokat, ahol a közvetlen villamosítás technikailag nem lehetséges vagy nem versenyképes. Azok felhasználhatók továbbá szükség esetén az energiarendszer kiegyensúlyozása céljából energiátárolásra is, ezáltal jelentős szerepet töltve be az energiarendszer integrációjában.
- (76) Az Unió megújulóenergia-politikájának célja, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésével hozzájáruljon az Unió éghajlatváltozás mérséklésére irányuló célkitűzéseinek megvalósításához. E cél elérése érdekében alapvető fontosságú a szélesebb körű környezetvédelmi célkitűzésekhez való hozzájárulás, különösen a biológiai sokféleség csökkenésének megelőzése, amelyre kedvezőtlen hatást gyakorol a földhasználatnak az egyes bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok előállításával társuló közvetett megváltozása. Az éghajlat-politikai és környezetvédelmi célkitűzésekhez való hozzájárulás mély és régóta fennálló, generációk közötti problémákat vet fel az uniós polgárok és az uniós jogalkotó számára. Az Uniónak ezért olyan mennyiségben kell előmozdítania az említett üzemanyagok használatát, amely egyensúlyt teremt egyfelől a szükséges ambíció, másfelől a közvetlen és közvetett földhasználat-változáshoz való hozzájárulás elkerülésének szükségessége között. A közlekedési célérték kiszámítási módja nem érintheti egyrészt az élelmiszer- és takarmánynövényekből előállított egyes üzemanyagok, másrészt a földhasználat közvetett megváltozása szempontjából nagy kockázatot jelentő üzemanyagok említett célba történő beszámításának módjára vonatkozóan megállapított korlátokat. Ezenkívül, annak érdekében, hogy ne ösztönözzék az élelmiszer- és takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagok és biogázok közlekedési célú felhasználását, és figyelembe véve az Ukrajna elleni háborúnak az élelmiszer- és takarmányellátásra gyakorolt hatását is, a tagállamok számára továbbra is lehetővé kell tenni annak eldöntését, hogy az élelmiszer- és takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagokat és biogázokat beszámítják-e a közlekedési célkitűzésbe. Ha azokat nem számítják be, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy ennek megfelelően csökkentik az energiaalapú célértéket vagy a kibocsátásintenzitás csökkentésére vonatkozó célértéket, feltéve, hogy az élelmiszerből és takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagok 50 %-os üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítást képviselnek, ami megfelel az élelmiszerből és takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagok legrelevánsabb előállítási módjai által az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás tekintetében az ezen irányelv mellékletében meghatározott jellemző értékeknek, valamint az ilyen bioüzemanyagokat előállító létesítmények többségénél alkalmazandó minimális üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási küszöbértéknek.
- (77) Annak biztosítása érdekében, hogy a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok használata egyre nagyobb mennyiségű üvegházhatásúgáz-kibocsátást takarítson meg, valamint hogy kezelni lehessen az ilyen üzemanyagok előmozdításának lehetséges közvetett hatásait – így például az erdőirtást –, a Bizottságnak objektív és tudományos kritériumok alapján felül kell vizsgálnia a globális termelési terület magas szénkészletekkel való átlagos éves bővítésének maximális részarányát, figyelembe véve az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseit és kötelezettségvállalásait, és szükség esetén a felülvizsgálat eredményei alapján új küszöbértéket kell javasolnia. A Bizottságnak továbbá értékelnie kell egy olyan gyorsított pálya kialakításának lehetőségét, amely fokozatosan megszünteti az ilyen üzemanyagoknak a megújuló energiára vonatkozó célkitűzésekhez való hozzájárulását annak érdekében, hogy az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás mennyisége a lehető legnagyobb legyen.
- (78) A közlekedési célnak az üvegházhatásúgáz-kibocsátás intenzitásának csökkentésére vonatkozó célként való meghatározása egy olyan módszertan előírását teszi szükségessé, amely figyelembe veszi azt, hogy a különböző, megújuló energiaforrásokból előállított energiátípusok különböző mennyiségű üvegházhatásúgáz-kibocsátást takarítanak meg, és ezáltal eltérő módon járulnak hozzá egy adott célértékhez. Úgy kell tekinteni, hogy a megújuló villamos energia üvegházhatásúgáz-kibocsátástól mentes, ami 100 %-os üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítást jelent a fosszilis tüzelőanyagokból előállított villamos energiához képest. Ez ösztönzőleg hat a megújuló villamos energia használatára, mivel a megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok

valószínűleg nem érnek el ilyen nagy százaléku üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítást. Ezért a megújuló energiaforrásokon alapuló villamosítás lenne a közúti közlekedés dekarbonizálásának leghatékonyabb módja. Emellett, a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok használatának a nehezen villamosítható légi és tengeri közlekedési módokban történő előmozdítása érdekében helyénvaló az említett közlekedési módokban felhasznált üzemanyagokra egy szorzót bevezetni, amikor azokat az említett üzemanyagokra meghatározott konkrét célértékekbe beszámítják.

- (79) A végfelhasználói ágazatok, köztük a közlekedési ágazat közvetlen villamosítása hozzájárul a rendszerhatékonysághoz, és megkönnyíti a megújuló energián alapuló energiarendszerre való átállást. Ezért önmagában hatékony eszköz az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére. Ennélfogva nincs szükség olyan addicionalitási keret létrehozására, amely kifejezetten a közlekedési ágazatban használt elektromos járművekben felhasználásra kerülő, megújuló villamos energiára vonatkozna. Továbbá, a napenergiával működő elektromos járművek döntően hozzájárulhatnak az Unió közlekedési ágazatának dekarbonizációjához.
- (80) mivel a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat megújuló energiának kell tekinteni, függetlenül attól, hogy melyik ágazatban használják azokat, a villamos energia felhasználásával történő előállításuk esetén a megújuló jelleg meghatározására vonatkozó szabályokat, amelyek csak a közlekedési ágazatban felhasznált ilyen üzemanyagokra vonatkoztak, ki kell terjeszteni valamennyi nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagra, függetlenül attól, hogy mely ágazatban használják azokat.
- (81) A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok fontos szerepet játszanak a megújuló energia részarányának növelésében az olyan ágazatokban, amelyek hosszú távon várhatóan a gáznemű és folyékony üzemanyagokra támaszkodnak, többek között az ipari alkalmazásokban és a nehézteher-szállításban. A Bizottságnak 2028. július 1-jéig értékelnie kell azon módszertan hatását, amely meghatározza, hogy a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok előállításához felhasznált villamos energia mikor tekinthető teljes mértékben megújulónak, beleértve az addicionalitásnak, valamint az időbeli és földrajzi összefüggésnek a termelési költségekre, az üvegházhatásúgázki-bocsátás-megtakarításra és az energiarendszerre gyakorolt hatását is, és jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésnek értékelnie kell különösen az említett módszertan hatását a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra az ipari és a közlekedési ágazatok számára való elérhetőségére és megfizethetőségére, valamint az Unió azon képességére, hogy elérje a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra vonatkozó célkitűzéseit, figyelembe véve az importált és hazai hidrogénre vonatkozó uniós stratégiát, ugyanakkor minimalizálva az üvegházhatásúgáz-kibocsátás növekedését a villamosenergia-ágazatban és az energiarendszer egészében. Ha az említett jelentés arra a következtetésre jut, hogy a módszertan nem biztosítja a kellő mértékű rendelkezésre állást és megfizethetőséget, és nem járul hozzá jelentősen az üvegházhatásúgázki-bocsátás-megtakarításhoz, az energiarendszer integrációjához és a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra vonatkozóan 2030-ra kitűzött uniós célok eléréséhez, a Bizottságnak felül kell vizsgálnia az uniós módszertant, és adott esetben felhatalmazáson alapuló jogi aktust kell elfogadnia a módszertan módosítása céljából annak érdekében, hogy biztosítsa a kritériumok szükséges kiigazításait a hidrogénipar felfuttatásának megkönnyítése érdekében.
- (82) A fűtő, áramtermelő és hűtőberendezésekben felhasznált, biomasszából előállított szilárd üzemanyagokra vonatkozó, uniós fenntarthatósági és üvegházhatásúgázki-bocsátás-megtakarítási kritériumok nagyobb környezetvédelmi hatékonyságának biztosítása érdekében az ilyen kritériumok alkalmazhatóságára vonatkozó minimumküszöböt a jelenlegi 20 MW-ról 7,5 MW-ra kell csökkenteni.
- (83) Az (EU) 2018/2001 irányelv megerősítette a bioenergia-fenntarthatósági és üvegházhatásúgázki-bocsátás-megtakarítási keretet azáltal, hogy kritériumokat határozott meg valamennyi végfelhasználói ágazatra vonatkozóan. Egyedi szabályokat állapított meg az erdei biomasszából előállított bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozóan, előírva a kitermelési műveletek fenntarthatóságát és a földhasználat-változásból eredő kibocsátások beszámítását. A 92/43/EGK irányelvben, a 2000/60/EK irányelvben, a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁹⁾ és a 2009/147/EK irányelvben foglalt, a biológiai sokféleség megőrzésére és az élőhelyek pusztulásának megakadályozására irányuló célkitűzésekkel összhangban meg kell valósítani a biológiai sokféleség szempontjából különösen változatos és szénben gazdag élőhelyek – például a természetes és öreg-erdők, a nagy biodiverzitású erdők, a gyepterületek, a

⁽²⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

tőzeglápok és a fenyérek – fokozott védelmét. Ezért a bioüzemanyagokra, a folyékony bio-energiához tartozókra és a mezőgazdasági biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozó megközelítéssel összhangban be kell vezetni az erdei biomassza említett területekről való beszerzésének kizárását és korlátozását, kivéve, ha a kockázatalapú megközelítés rendelkezik a szükséges kizárásokról és korlátozásokról, és az üzemeltetők biztosítják a szükséges biztosítékokat. Emellett – a beruházásbiztonság érdekében megfelelő átmeneti időszakokra is figyelemmel – az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokat a meglévő biomassza-alapú létesítményekre is fokozatosan alkalmazni kell annak biztosítása érdekében, hogy a bioenergia-termelés a fosszilis tüzelőanyagokból előállított energiához képest valamennyi ilyen létesítményben az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkenését eredményezze.

- (84) A fenntartható erdőgazdálkodásra vonatkozó elvekkel összhangban tovább kell pontosítani az erdei biomassza kitermelésére vonatkozó fenntarthatósági kritériumokat. Az említett előírásoknak az erdei biomasszára vonatkozó kockázatalapú megközelítés megerősítésére és pontosítására kell irányulniuk, egyúttal a tagállamok számára olyan arányos rendelkezéseket kell biztosítaniuk, amelyek lehetővé teszi a gyakorlatok helyi szinten megfelelőnek tűnő, célzott kiigazítását.
- (85) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az erdei biomassza energiatermelésre való felhasználása összeegyeztethető legyen az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁰⁾ szerinti kötelezettségeikkel. Ehhez a tagállamoknak előre tekintő értékeléseket kell végezniük, és végre kell hajtaniuk az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti meglévő kötelezettségeiket kiegészítő szükséges intézkedéseket.
- (86) Tekintettel az EUMSZ 349. cikkében említett legkülső régiók sajátos helyzetére, és amelyeket az energiaágazatban az elszigeteltség, a korlátozott kínálat és a fosszilis tüzelőanyagoktól való függés jellemez, rendelkezni kell azon eltérésnek a folyékony bio-energiához tartozókra és a bioüzemanyagokra való kiterjesztéséről, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy egyedi kritériumokat fogadjanak el annak biztosítása érdekében, hogy ezekben a régiókban bizonyos biomassza-üzemanyagok fogyasztása pénzügyi támogatásra jogosult legyen. Minden különös kritériumot objektív módon alá kell támasztani az érintett legkülső régió energiafüggetlensége, és annak alapján, hogy az érintett legkülső régióban az (EU) 2018/2001 irányelvvel összhangban biztosítani kell a zökkenőmentes átmenetet a fenntarthatósági kritériumok, az energiahatékonysági kritériumok és az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok teljesülése felé.
- (87) Az Unió elkötelezett a biomasszából előállított üzemanyagok termelése környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóságának javítása mellett. Ezen irányelv kiegészít más uniós jogalkotási aktusokat, különösen minden olyan, a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló jogalkotási aktust, amely a kellő gondosságra vonatkozó követelményeket állapít meg az értékláncban a káros emberi jogi vagy környezeti hatások tekintetében.
- (88) A megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok gyártóira, valamint a tagállamokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése érdekében, amennyiben a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján elismerte, hogy az önkéntes vagy tagállami rendszerek bizonyítékot vagy pontos adatokat szolgáltatnak a fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok, valamint az ezen irányelvben foglalt módosított rendelkezésekben meghatározott egyéb követelmények teljesítéséről, a tagállamoknak el kell fogadniuk az ilyen rendszerek által a Bizottság elismerésének hatálya alatt kibocsátott tanúsítvány eredményeit. A kis létesítmények terheinek csökkentése érdekében a tagállamok egyszerűsített önkéntes ellenőrzési mechanizmust hozhatnak létre a 7,5 MW és 20 MW közötti, teljes bemenő hőteljesítményű létesítményekre vonatkozóan.
- (89) A bioenergia és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok ellátási láncában a kockázatok csökkentése és a csalások hatékonyabb megelőzése érdekében az (EU) 2018/2001 irányelv értékes kiegészítésekről rendelkezik az átláthatóság, a nyomonkövethetőség és a felügyelet tekintetében. Ebben az összefüggésben a Bizottság által létrehozandó uniós adatbázis célja, hogy lehetővé tegye a folyékony és gáznemű megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok nyomon követését. Az adatbázis hatályát ki kell terjeszteni a közlekedésről minden más olyan végfelhasználói ágazatra, amelyben ilyen üzemanyagokat fogyasztanak. Ennek a kiterjesztésnek az a célja, hogy alapvetően hozzájáruljon az említett üzemanyagok előállításának és fogyasztásának átfogó nyomon követéséhez, csökkentve az uniós adatbázis hatálya alá tartozó ellátási láncokban a kétszeres beszámítás vagy a szabálytalanságok kockázatát. Emellett, az ugyanazon megújuló gázra vonatkozó kettős igénylések kockázatának elkerülése érdekében a megújuló gázt tartalmazó és az adatbázisban nyilvántartott

⁽³⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználatról, a földhasználat-változtatásról és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásról és -elnyelésről a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretben történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 1. o.).

szállítványokra kiadott származási garanciát törölni kell. Az adatbázist nyílt, átlátható és felhasználóbarát módon nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, tiszteletben tartva ugyanakkor a magánjellegű és üzleti szempontból érzékeny adatok védelmének elvét is. A Bizottságnak éves jelentéseket kell közzétennie az uniós adatbázisban bejelentett információkra vonatkozóan, beleértve a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomassza-üzemanyagok mennyiségét, földrajzi eredetét és alapanyag típusát is. A Bizottságnak és a tagállamoknak törekedniük kell az uniós adatbázis és a meglévő nemzeti adatbázisok összekapcsolására, lehetővé téve a zökkenőmentes átmenetet, valamint az adatbázisok kétirányú jellegét. Kiegészítve az egyes nyersanyag- és tüzelőanyag-szállítványok átláthatóságának és nyomonkövethetőségének említett megerősítését, a közelmúltban elfogadott (EU) 2022/996⁽³¹⁾ bizottsági végrehajtási rendelet szigorította a tanúsító szervek auditálására vonatkozó követelményeket, és növelte a tanúsító szervek állami felügyeletére vonatkozó hatásköröket, beleértve az illetékes hatóságok számára annak lehetőségét, hogy ellenőrzésük során hozzáférjenek a gazdasági szereplők dokumentumaihoz és telephelyeihez. Ennek megfelelően jelentősen megerősödött az (EU) 2018/2001 irányelv ellenőrzési keretének integritása azáltal, hogy a tanúsító szervek által végzett ellenőrzés és az uniós adatbázis kiegészült az illetékes tagállami hatóságok ellenőrzési és felügyeleti kapacitásával. Határozottan ajánlott, hogy a tagállamok az állami felügyelet tekintetében mindkét lehetőséget kihasználják.

- (90) A Bizottságnak és a tagállamoknak folyamatosan alkalmazkodniuk kell a bevált közigazgatási gyakorlatokhoz, és minden megfelelő intézkedést meg kell tenniük az (EU) 2018/2001 irányelv végrehajtásának egyszerűsítése érdekében, és ezáltal csökkenteniük kell az érintett szereplők és az érintett ágazatok megfelelési költségeit.
- (91) Megfelelő csalás elleni rendelkezéseket kell megállapítani, különösen a hulladék alapú nyersanyagok vagy a közvetett földhasználat-változás szempontjából magas kockázatot jelentő biomassza felhasználásával kapcsolatban. Mivel a csalás felderítése és megakadályozása elengedhetetlen a tisztességtelen verseny és a fokozott erdőirtás megelőzéséhez, a harmadik országokban is, biztosítani kell az említett nyersanyagok teljeskörű és tanúsított nyomon követhetőségét.
- (92) Az (EU) 2018/2001 irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (93) Az (EU) 2018/1999 rendelet többször hivatkozik azon uniós szintű kötelező célkitűzésre, hogy 2030-ra az Unióban felhasznált megújuló energia részaránya legalább 32 % legyen. Mivel ezt a célértéket növelni kell ahhoz, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 2030-ig 55 %-kal történő csökkentésére irányuló célkitűzéshez hatékonyan hozzá lehessen járulni, módosítani kell az említett hivatkozásokat. Bármely további tervezési és jelentéstételi követelmény nem hoz létre új tervezési és jelentéstételi rendszert, de az említett rendelet szerinti meglévő tervezési és jelentéstételi keret hatálya alá kell, hogy tartozzon.
- (94) A 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³²⁾ hatályát módosítani kell a közlekedési üzemanyagokra vonatkozó dekarbonizációs célkitűzésekkel kapcsolatos szabályozási követelmények megkettőzésének elkerülése és az (EU) 2018/2001 irányelvvél való összhang biztosítása érdekében.
- (95) A 98/70/EK irányelvben megállapított fogalm meghatározásokat összhangba kell hozni az (EU) 2018/2001 irányelvben megállapítottakkal annak elkerülése érdekében, hogy különböző fogalm meghatározásokat alkalmazzanak az említett két jogi aktus alapján.
- (96) Az észszerűsítés érdekében és a közlekedési célú üzemanyagok dekarbonizációjára vonatkozóan az (EU) 2018/2001 irányelvben előírt megerősített kötelezettségek kettős szabályozásának elkerülése céljából a 98/70/EK irányelvben szereplő, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére és a bioüzemanyagok használatára vonatkozó kötelezettségeket el kell hagyni.
- (97) A jelentéstételi kötelezettségek kétszeri szabályozásának elkerülése érdekében a 98/70/EK irányelvben előírt, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó nyomonkövetési és jelentéstételi kötelezettségeket el kell hagyni.

⁽³¹⁾ A Bizottság (EU) 2022/996 végrehajtási rendelete (2022. június 14.) a fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok, valamint a közvetett földhasználat-változás szempontjából vett alacsony kockázatra irányadó kritériumok ellenőrzésére vonatkozó szabályokról (HL L 168., 2022.6.27., 1. o.).

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/70/EK irányelve (1998. október 13.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról, (HL L 350., 1998.12.28., 58. o.).

- (98) A 98/70/EK irányelv 7a. cikkének egységes végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat megállapító (EU) 2015/652 tanácsi irányelvet ⁽³³⁾ hatályon kívül kell helyezni, mivel az a 98/70/EK irányelv 7a. cikkének ezen irányelvvvel történő hatályon kívül helyezésével elavulttá válik.
- (99) A dízelüzemanyag bioalapú összetevői tekintetében a 98/70/EK irányelvben foglalt, a B7 dízelüzemanyagra, azaz a legfeljebb 7 % zsírsav-metilésztert (FAME) tartalmazó dízelüzemanyagra való hivatkozás korlátozza az (EU) 2018/2001 irányelvben meghatározott magasabb bioüzemanyag-beviteli célértékek elérésére rendelkezésre álló lehetőségeket. Ennek az az oka, hogy az Unió dízelüzemanyag-kínálata már szinte teljes egészében B7 üzemanyagból áll. Ezért a bioalapú összetevők maximális részarányát 7 %-ról 10 %-ra kell növelni. A B10, azaz a legfeljebb 10 % FAME-t tartalmazó dízelüzemanyag piaci elterjedésének fenntartásához uniós szinten biztosítani kell a legfeljebb 7 % FAME-t tartalmazó B7 dízelüzemanyag védelmét, mivel a járműparkban 2030-ra várhatóan jelentős számban lesznek a B10 üzemanyaggal nem működőképes járművek. Ennek tükröződnie kell a 98/70/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében.
- (100) Az átmeneti rendelkezéseknek lehetővé kell tenniük az adatgyűjtés rendezett folytatását és a 98/70/EK irányelv ezen irányelv által törölt cikkeire vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek teljesítését.
- (101) mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az üvegházhatású gázok kibocsátásának, az energiatartalom és az energiaáraknak a csökkentését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (102) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról ⁽³⁴⁾ szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy az ilyen dokumentumok továbbítása indokolt, különösen az Európai Bíróság által a Bizottság kontra Belgium ügyben (C-543/17. sz. ügy) hozott ítéletet ⁽³⁵⁾ követően.
- (103) Az ezen irányelv által bevezetett, a polgárookra, a közigazgatási szervekre és a vállalkozásokra háruló szabályozási terhek ellensúlyozása érdekében a Bizottságnak felül kell vizsgálnia az érintett ágazatok szabályozási keretét az „egy be, egy ki” elvvel összhangban, „A jogalkotás minőségének javítása: közös erővel a jobb jogszabályokért” című, 2021. április 29-i bizottsági közleményben meghatározottak szerint,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az (EU) 2018/2001 irányelv módosításai

Az (EU) 2018/2001 irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk második bekezdése a következőképpen módosul:
  - a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. »megújuló energiaforrásokból előállított energia« vagy »megújuló energia«: nem fosszilis megújuló energiaforrásokból származó energia, nevezetesen szélenergia, napenergia (naphő és fotovoltaiikus napenergia) és geotermikus energia, ozmotikus energia, környezeti energia, árapály-, hullám- és az óceánból nyert egyéb energia, vízenergia, biomassa, hulladéklerakó helyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok, továbbá biogázok energiája;

⁽³³⁾ A Tanács (EU) 2015/652 irányelve (2015. április 20.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti számítási módszerek és jelentéstételi követelmények meghatározásáról (HL L 107., 2015.4.25., 26. o.).

⁽³⁴⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽³⁵⁾ A Bíróság 2019. július 8-i ítélete, Bizottság kontra Belgium, C-543/17., ECLI: EU: C:2019:573.

- 1a. »ipari minőségű hengeres faanyag«: fűrészrönkök, furnérrönkök, (hengeres vagy hasított) rostfa, valamint minden más, ipari célú felhasználásra alkalmas hengeres fa, kivéve azon hengeres faanyagokat, amelyeket a jellemzői – így például fafaj, méret, egyenesség és csomósűrűség – alkalmatlanná tesznek a tagállamok által a releváns erdészeti és piaci feltételeknek megfelelően meghatározott és megfelelően indokolt ipari felhasználásra;”
- b) a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „4. »bruttó végső energiafogyasztás«: az ipar, a közlekedés, a háztartások, a közszolgáltatásokat is magukban foglaló szolgáltatások, a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás és halászat részére energetikai célokra szolgáltatott energiatermékek, az energiaágazat villamosenergia- és hőtermelésre fordított villamosenergia- és hőfogyasztása, valamint a villamos energia és a hő elosztásából és szállításából származó veszteségek;”
- c) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:
- „9a. »megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas terület«: olyan, szárazföldön, tengeren vagy belvízen található konkrét helyszín vagy terület, amelyet egy tagállam a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek telepítésére különösen alkalmasnak jelölt ki;
- 9b. »napenergiát hasznosító berendezések«: olyan berendezések, amelyek a napenergiából származó energiát hő- vagy villamos energiává alakítják át, így különösen a napenergiát hasznosító és a fotovoltaikus napenergiát hasznosító berendezések;”
- d) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:
- „14a. »ajánlattételi övezet«: az (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikkének 65. pontjában meghatározott ajánlattételi övezet;
- 14b. »innovatív megújulóenergia-technológia«: olyan megújulóenergia-termelési technológia, amely legalább egy módon javítja a hasonló, korszerű megújulóenergia-technológiát, vagy amely hasznosíthatóvá teszi a nem teljes mértékben kereskedelmi forgalomba hozott vagy egyértelmű kockázattal járó megújulóenergia-technológiát;
- 14c. »okos mérési rendszer«: az (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 2. cikkének 23. pontjában meghatározott okos mérési rendszer;
- 14d. »elektromos töltőpont«: az (EU) 2023/1804 európai parlamenti és tanácsi rendelet (***) 2. cikkének 48. pontjában meghatározott elektromos töltőpont;
- 14e. »piaci szereplő«: az (EU) 2019/943 rendelet 2. cikkének 25. pontjában meghatározott piaci szereplő;
- 14f. »villamosenergia-piac«: az (EU) 2019/944 irányelv 2. cikkének 9. pontjában meghatározott villamosenergia-piac;
- 14g. »háztartási akkumulátor«: 2 kWh-nál nagyobb névleges teljesítményű, önállóan üzemeltethető, újratölthető akkumulátor, amely háztartási környezetben történő beszerelésre és használatra alkalmas;
- 14h. »elektromosjármű-elem, illetve -akkumulátor«: az (EU) 2023/1542 európai parlamenti és tanácsi rendelet (****) 3. cikke (1) bekezdésének 14. pontjában meghatározott, elektromosjármű-elem, illetve -akkumulátor;
- 14i. »ipari elem, illetve akkumulátor«: az (EU) 2023/1542 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 13. pontjában meghatározott ipari elem, illetve akkumulátor;
- 14j. »állapot«: az (EU) 2023/1542 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 28. pontjában meghatározott állapot;
- 14k. »töltöttségi szint«: az (EU) 2023/1542 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 27. pontjában meghatározott töltöttségi szint;

- 14 l. »villamos áram-alapjel«: az akkumulátor vezérlő rendszerében tárolt dinamikus információ, amely előírja az akkumulátor állapotának és használatának optimalizálásához szükséges optimális töltési vagy kisütési elektromos teljesítménybeállításokat;
- 14 m. »intelligens töltés«: olyan elektromos töltési művelet, amelynek során elektronikus kommunikáció útján kapott információk alapján dinamikusan kiigazításra kerül az akkumulátorba betáplált villamos áram erőssége;
- 14 n. »szabályozó hatóság«: az (EU) 2019/943 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott szabályozó hatóság;
- 14 o. »kétirányú töltés«: az (EU) 2023/1804 rendelet 2. cikkének 11. pontjában meghatározott kétirányú töltés;
- 14 p. »normál teljesítményű elektromos töltőpont«: az (EU) 2023/1804 rendelet 2. cikkének 37. pontjában meghatározott normál teljesítményű elektromos töltőpont;
- 14 q. »megújulóenergia-adásvételi megállapodás«: olyan szerződés, amelynek értelmében egy természetes vagy jogi személy megállapodik megújuló energiának közvetlenül a termelőtől történő megvásárlásáról, és amelybe beleértendőek – a teljesség igénye nélkül – a megújuló villamos energiára vonatkozó adásvételi megállapodások, valamint a megújuló fűtési és hűtési energiára vonatkozó adásvételi megállapodások;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/943 rendelete (2019. június 5.) a villamos energia belső piacáról (HL L 158., 2019.6.14., 54. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/944 irányelve (2019. június 5.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 158., 2019.6.14., 125. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1804 rendelete (2023. szeptember 13.) az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről, valamint a 2014/94/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 234., 2023.9.22., 1. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1542 rendelete (2023. július 12.) az elemekről, illetve akkumulátorokról és a hulladékelemekről, illetve -akkumulátorokról, a 2008/98/EK irányelv és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról, valamint a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2023.7.28., 1. o.);

e) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„18a. »ipar«: a gazdasági tevékenységeknek az 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) meghatározott statisztikai osztályozása (NACE Rev.2) B., C. és F. nemzetgazdasági ágába és J. nemzetgazdasági ágának (63) ágazatába tartozó vállalkozások és termékek;

18b. »nem energetikai cél«: tüzelőanyagok energiatermelés helyett nyersanyagként történő felhasználása ipari folyamatban;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (HL L 393., 2006.12.30., 1. o.);

f) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„22a. »megújuló üzemanyagok«: bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók, biomasszából előállított üzemanyagok és nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok;

22b. »első az energiahatékonyság«: az (EU) 2018/1999 rendelet 2. cikkének 18. pontjában meghatározott, az energiahatékonyság elsődlegességére vonatkozó elv;”

g) a 36. pont helyébe a következő szöveg lép:

„36. »nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok «: olyan folyékony és gáznemű üzemanyagok, amelyek energiatartalma a biomasszától eltérő, megújuló energiaforrásokból származik;”

h) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

- „44a. »ültetvényerdő«: az (EU) 2023/1115 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikkének 11. pontjában meghatározott ültetvényerdő;
- 44b. »ozmotikus energia«: két folyadék – például az édesvíz és a sós víz – közötti sókoncentráció különbségéből természetes módon keletkező energia;
- 44c. „rendszerhatékonyság”: olyan energiahatékony megoldások kiválasztása, amelyek költséghatékony dekarbonizációs utat, további rugalmasságot és az erőforrások hatékony felhasználását is lehetővé teszik;
- 44d. »közös elhelyezésű energiatárolás«: megújulóenergia-termelő létesítménnyel ellátott és ugyanazon hálózati hozzáférési ponthoz kapcsolódó energiatároló létesítmény;
- 44e. »napenergiával működő elektromos jármű«: olyan gépjármű, amely energiaátalakítóként csak nem perifériás villamos gépet tartalmazó erőátviteli rendszerrel, külsőleg újratölthető elektromos energiatároló rendszerrel, valamint járműbe beépített fotovoltaiikus (VIPV) panelekkel van ellátva;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1115 rendelete (2023. május 31.) az erdőirtáshoz és az erdőpusztuláshoz kapcsolódó egyes áruk és termékek uniós piacon történő forgalmazásáról és Unióból történő kiviteléről, valamint a 995/2010/EU rendelet hatályaon kívül helyezéséről (HL L 150., 2023.6.9., 206. o.)”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok együttesen biztosítják, hogy 2030-ban az Unió bruttó végső energiafogyasztásában legalább 42,5 % legyen a megújuló energiaforrásokból előállított energia részaránya.

A tagállamok együttesen törekednek arra, hogy 2030-ra 45 %-ra növeljék a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányát az Unió bruttó végső energiafogyasztásában.

A tagállamok 2030-ig az újonnan telepített megújulóenergia-kapacitás legalább 5 %-ának megfelelő indikatív célt határoznak meg az innovatív megújulóenergia-technológiára vonatkozóan.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a biomasszából történő energiatermelés során a lehető legkisebbre csökkenjenek a biomassza nyersanyagpiacára gyakorolt indokolatlan torzító hatások, valamint a biológiai sokféleségre, a környezetre és az éghajlatra gyakorolt káros hatás. E célból figyelembe veszik a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchiát, és biztosítják a biomassza lépcsőzetes felhasználása elvének alkalmazását, a támogatási rendszerekre összpontosítva, és kellően figyelembe véve a nemzeti sajátosságokat.

A bioüzemanyagokból, folyékony bio-energiahordozókból és biomasszából előállított üzemanyagokból nyert energiára vonatkozó támogatási rendszereket a tagállamok úgy alakítják ki, hogy azok ne ösztönözzék a nem fenntartható pályákat, és ne torzítsák a nyersanyagágazatokkal folytatott versenyt, annak biztosítása érdekében, hogy a fás biomassza a legnagyobb gazdasági és környezeti hozzáadott értékének megfelelően kerüljön felhasználásra, a következő prioritási sorrendben:

- a) faalapú termékek;
- b) a faalapú termékek élettartamának meghosszabbítása;
- c) újrahasználát;
- d) újrafeldolgozás;
- e) bioenergia; és
- f) ártalmatlanítás.

(3a) A tagállamok az energiaellátás biztonságának garantálása érdekében eltérhetnek a (3) bekezdésben említett, a biomassza lépcsőzetes felhasználásának elvétől. A tagállamok abban az esetben is eltérhetnek az említett elvtől, amennyiben a helyi ipar mennyiségi vagy műszaki szempontból nem alkalmas az erdei biomasszájának az energiatermelésnél magasabb gazdasági és környezeti hozzáadott érték melletti felhasználására, a következőkből származó alapanyagok esetében:

- a) a kereskedelmi hasznosítást megelőző ritkítási műveletek biztosítását célzó vagy a magas kockázatú területeken az erdőtüzek megelőzésére vonatkozó nemzeti jogszabályoknak megfelelően végzett, szükséges erdőgazdálkodási tevékenységek;
- b) dokumentált természetes bolygatást követő egészségügyi fakitermelés; vagy
- c) olyan faanyagok kitermelése, amelyek a jellemzőik miatt nem alkalmasak a helyi feldolgozó létesítményekben való felhasználásra.

(3b) A tagállamok évente legfeljebb egyszer értesítik a Bizottságot a (3a) bekezdés szerinti, a biomassza lépcsőzetes felhasználása elvének alkalmazása alóli eltérések összefoglalásáról, az ilyen eltérések indokolásával és az alkalmazásuk földrajzi kiterjedésével együtt. A Bizottság nyilvánosságra hozza a beérkezett értesítéseket, és azok bármelyikével kapcsolatban nyilvános véleményt adhat ki.

(3c) A tagállamok nem nyújtanak közvetlen pénzügyi támogatást a következőkhöz:

- a) fűrészlécek, furnérlécek, ipari minőségű hengeres fa, tuskók és gyökérzet energiatermelésre való felhasználása;
- b) a hulladékegetésből származó megújuló energia termelése, kivéve, ha teljesültek a 2008/98/EK irányelvben meghatározott elkülönített gyűjtési kötelezettségek.

(3d) A (3) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok nem biztosítanak új támogatást és nem újíthatják meg a támogatást az erdei biomasszából származó villamos energia kizárólag villamosenergia-termelő létesítményekben történő előállításához, kivéve, ha az ilyen villamos energia megfelel a következő feltételek legalább egyikének:

- a) olyan régióban állítják elő, amelyet a szilárd fosszilis tüzelőanyagoktól való függősége miatt az (EU) 2021/1056 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 11. cikkével összhangban megállapított területi igazságos átmenet terv megnevez, és megfelel az ezen irányelv 29. cikkének (11) bekezdésében meghatározott releváns követelményeknek;
- b) biomassza szén-dioxid-leválasztással és -tárolással állítják elő, és megfelel a 29. cikk (11) bekezdésének második albekezdésében meghatározott követelményeknek;
- c) az EUMSZ 349. cikkében említett valamely legkülső régióban, korlátozott ideig állítják elő azzal a céllal, hogy a lehető legnagyobb mértékben csökkentsék az erdei biomassza felhasználását a biztonságos energiához való hozzáférés sérelme nélkül.

A Bizottság 2027-ig jelentést tesz közzé a tagállamok biomasszára vonatkozó támogatási rendszereinek hatásáról, többek között a biológiai sokféleségre, az éghajlatra és a környezetre, valamint az esetleges piaci torzulásokra gyakorolt hatásokról, és megvizsgálja a biomasszára vonatkozó támogatási rendszerek további korlátozásának lehetőségét.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1056 rendelete (2021. június 24.) az Igazságos Átmenet Alap létrehozásáról (HL L 231., 2021.6.30., 1. o.);

- c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A tagállamok létrehozhatnak egy olyan keretet, amely támogatási rendszereket és intézkedéseket foglalhat magában, és elősegítheti a megújuló villamos energiára vonatkozó adásvételi megállapodások elterjedését, lehetővé téve, hogy a megújuló villamos energia elterjesztésének szintje összhangban legyen a tagállam e cikk (2) bekezdésében említett nemzeti hozzájárulásával, és az üteme igazodjon az (EU) 2018/1999 rendelet 4. cikkének a) pontjának (2) alpontjában említett ütemterv-előirányzatokhoz. Így különösen, e keretnek kezelnie kell a megújuló villamos energia magas szintű kínálata előtt továbbra is fennálló akadályokat, többek között az engedélyezési eljárásokkal, valamint a szükséges átviteli, elosztási és tárolási infrastruktúra – ideértve a közös elhelyezéssel energiátárolást is – fejlesztésével kapcsolatos akadályokat. E keret kialakításakor a tagállamok figyelembe veszik a

közlekedési és ipari ágazatban, az épületekben, a fűtési és hűtési ágazatban jelentkező kereslet kielégítéséhez, valamint a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok előállításához szükséges további megújuló villamos energiát. A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterveikben, valamint az említett rendelet 17. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben szerepeltethetik a kereten belüli szakpolitikák és intézkedések összefoglalását, valamint a végrehajtásukról szóló értékelést.”

3. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdés a), b) vagy c) pontja tekintetében a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a bruttó végső energiafogyasztásban képviselt részaránya kiszámításakor a megújuló energiaforrásokból előállított gáz és villamos energia csak egyszer vehető számításba.

A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból előállított energiát abban az ágazatban kell figyelembe venni – villamos energia, fűtés és hűtés, vagy közlekedés –, ahol felhasználják.

A harmadik albekezdés sérelme nélkül, a tagállamok egyedi együttműködési megállapodás útján megállapodhatnak arról, hogy az egyik tagállamban felhasznált, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok összességét vagy azok egy részét az említett üzemanyagok előállításának helye szerinti tagállamban beszámítják a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a bruttó végső energiafogyasztásban képviselt részarányába. Annak nyomán követése érdekében, hogy ugyanazt a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagot nem számítják-e be az előállítás helye szerinti tagállamban és a felhasználás helye szerinti tagállamban is, valamint a beszámított mennyiség rögzítése érdekében a tagállamok értesítik a Bizottságot valamennyi ilyen együttműködési megállapodásról. Az ilyen együttműködési megállapodásnak tartalmaznia kell a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok beszámítandó mennyiségét összesen és tagállamonként, valamint az együttműködési megállapodás hatálybalépésének tervezett időpontját.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazásában a megújuló energiaforrásokból származó bruttó végső villamosenergia-fogyasztást az adott tagállamban megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia mennyiségeként kell kiszámítani, beleértve a termelő-fogyasztók és a megújulóenergia-közösségek által előállított ilyen villamos energiát, továbbá a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból előállított villamos energiát, de ide nem értve a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek általi villamosenergia-termelést, valamint a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok előállításához felhasznált villamos energiát.”;

c) a (4) bekezdés a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a közlekedési ágazatban a megújuló energiaforrásokból előállított energia végső fogyasztását a közlekedési célú bioüzemanyagok, biogázok és nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok összegeként kell kiszámítani; ennek magában kell foglalnia a nemzetközi tengeri tartályhajók számára szolgáltatott megújuló üzemanyagokat.”

4. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) 2025. december 31-ig minden tagállam megállapodik abban, hogy létrehozza a megújuló energia előállítására irányuló, egy vagy több másik tagállammal közös projektekkel kapcsolatos együttműködés keretét, a következők szerint:

a) a tagállamok törekednek arra, hogy megállapodjanak legalább két közös projekt 2030. december 31-ig történő létrehozásáról;

b) a 100 TWh-t meghaladó éves villamosenergia-fogyasztással rendelkező tagállamok törekednek arra, hogy megállapodjanak egy harmadik közös projekt 2033. december 31-ig történő létrehozásáról.

A közös tengeri megújulóenergia-projektek azonosításának összhangban kell lennie az egyes tengeri medencékre vonatkozó, az (EU) 2022/869 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 14. cikkének (2) bekezdésében említett magas szintű stratégiai integrált tengeri hálózatfejlesztési tervekben és az (EU) 2019/943 rendelet 30. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett, az Unió egészére kiterjedő tízéves hálózatfejlesztési tervben meghatározott szükségletekkel, de meg is haladhatja az említett szükségleteket, és bevonhat helyi és regionális önkormányzatokat, valamint magánvállalkozásokat is.

A tagállamok a közös projektek költségeinek és hasznának méltányos elosztására törekuszenek. E célból a tagállamoknak figyelembe kell venniük a releváns együttműködési megállapodásban a közös projekt valamennyi releváns költségét és hasznát.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az együttműködési megállapodásokról, beleértve azon időpontot is, amikor a közös projekteket várhatóan üzembe helyezik. Az (EU) 2020/1294 bizottsági végrehajtási rendelettel (**) létrehozott uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmus keretében nemzeti hozzájárulásokból finanszírozott projektek esetében az érintett tagállamok tekintetében az első albekezdésben említett kötelezettségeket teljesítettnek kell tekinteni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/869 rendelete (2022. május 30.) a transeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról, a 715/2009/EK, az (EU) 2019/942 és az (EU) 2019/943 rendelet, továbbá a 2009/73/EK és az (EU) 2019/944 irányelv módosításáról, valamint a 347/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 152., 2022.6.3., 45. o.).

(**) A Bizottság (EU) 2020/1294 végrehajtási rendelete (2020. szeptember 15.) az uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmusról (HL L 303., 2020.9.17., 1. o.);

b) a cikk következő bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Az (EU) 2022/869 rendelet 14. cikkével összhangban azonosított, az egyes tengeri medencéken belül telepítendő tengeri megújulóenergia-termelésre vonatkozó indikatív célok alapján az érintett tagállamok információkat tesznek közzé azon mennyiségekről, amelyeket pályázati felhívások útján kívánnak elérni, figyelembe véve a hálózati infrastruktúra műszaki és gazdasági megvalósíthatóságát és a már elvégzett tevékenységeket. A tagállamok törekednek arra, hogy tengeri területrendezési terveikben helyet kapjanak a tengeri megújulóenergia-projektek, figyelembe véve az érintett területeken már folyó tevékenységeket. A tagállamok a közös tengeri megújulóenergia-projektek engedélyezésének megkönnyítése érdekében csökkentik az engedélyezési eljárás összetettségét, és növelik annak hatékonyságát és átláthatóságát, fokozzák az egymás közötti együttműködést, és adott esetben egyablakos ügyintézési pontot hoznak létre. A társadalmi elfogadottság növelése érdekében a tagállamok megújulóenergia-közösségeket is bevonhatnak a közös tengeri megújulóenergia-projektekbe.”

5. A 15. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló forrásokból villamos energiát, fűtő- vagy hűtőenergiát termelő üzemekre és a kapcsolódó szállítási és elosztási hálózati infrastruktúrára, a biomassza bioüzemanyaggá, folyékony bio-energiahordozóvá, biomasszából előállított üzemanyaggá vagy más energiatermékekké való átalakításának folyamatára, valamint a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra alkalmazott, jóváhagyással, tanúsítással és engedélyezéssel kapcsolatos nemzeti szabályok arányosak és szükségesek legyenek, és hozzájáruljanak az »első az energiahatékonyság« elv végrehajtásához.”;

b) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok világosan meghatározzák azon műszaki előírásokat, amelyeket a megújuló energiát előállító berendezéseknek és rendszereknek a támogatási rendszerek igénybevételéhez és a közbeszerzési eljárásra való jogosultság megszerzéséhez teljesíteniük kell. Amennyiben léteznek harmonizált vagy európai szabványok, beleértve az európai szabványügyi szervezetek által létrehozott műszaki referenciarendszereket is, az ilyen műszaki előírásokat az említett szabványokra hivatkozva kell kifejezni. Elsőbbséget élveznek azon harmonizált szabványok, amelyek hivatkozásait közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* az uniós jog támogatására, ideértve az (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendeletet (*) és a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (**). Ezek hiányában más harmonizált szabványokat és európai szabványokat kell alkalmazni, az említett sorrendben. Az ilyen műszaki előírások nem írhatják elő, hogy a berendezéseket és a rendszereket hol kell tanúsítani, és azok nem akadályozhatják a belső piac megfelelő működését.

(2a) A tagállamok – az alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban, valamint az energiarendszer biztonságos működésének biztosítását és a belső piac működésére gyakorolt aránytalan hatás elkerülését szolgáló megfelelő biztosítékok kíséretében –, az illetékes hatóság felügyelete mellett, korlátozott ideig, valós környezetben, kísérleti projektek keretében előmozdítják a megújuló energiaforrásokból származó energia előállítására, megosztására és tárolására szolgáló innovatív megújulóenergia-technológia tesztelését.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti, regionális és helyi illetékes hatóságaik – többek között a saját megújulóenergia-ellátás és a megújulóenergia-közösségek tekintetében – rendelkezzenek a városi infrastruktúra, az ipari, kereskedelmi vagy lakóövezetek, az energetikai és közlekedési infrastruktúra, többek között a villamosenergia-infrastruktúra, a távfűtés és -hűtés, a földgáz- és alternatív tüzelő-hálózatok tervezése – ezen belül a korai területrendezési tervek készítése –, kialakítása, építése és felújítása során a megújuló energiák integrálásáról és elterjesztéséről, valamint az elkerülhetetlen hulladékhoz vagy hulladék hűtőenergia hasznosításáról. A tagállamok ösztönzik különösen a helyi és regionális közigazgatási szerveket arra, hogy adott esetben vegyék bele a megújuló energiaforrásokból előállított fűtő- és hűtőenergiát is a városok infrastruktúrájának tervezésébe, és hogy konzultáljanak a hálózatüzemeltetőkkel annak érdekében, hogy az energiahatékonysági és a keresletoldali szabályozási programoknak, valamint a saját megújulóenergia-ellátásra és a megújulóenergia-közösségekre vonatkozó egyedi rendelkezéseknek a hálózatüzemeltetők infrastruktúra-fejlesztési terveire gyakorolt hatását figyelembe vegyék.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2017.7.28., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.);

c) a (4)–(7) bekezdést el kell hagyni;

d) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A tagállamok értékelik a hosszú távú megújulóenergia-adásvételi megállapodások szabályozási és adminisztratív akadályait, felszámolják az ilyen megállapodások előtt álló indokolatlan akadályokat, és előmozdítják az ilyen megállapodások elterjedését, többek között annak feltárása révén, hogy miként lehet – különösen hitelgaranciák alkalmazásával – csökkenteni a megállapodásokkal kapcsolatos pénzügyi kockázatokat. A tagállamok biztosítják, hogy az említett megállapodásokra ne vonatkozzanak aránytalan vagy diszkriminatív eljárások vagy díjak, és hogy az esetleges kapcsolódó származási garanciák a megújulóenergia-adásvételi megállapodás keretében a megújuló energia vásárlójára átruházhatók legyenek.

A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterveikben, valamint az említett rendelet 17. cikke alapján benyújtott, integrált éghajlat-politikai eredményjelentéseikben ismertetik a megújulóenergia-adásvételi megállapodások szélesebb körű alkalmazását előmozdító szakpolitikáikat és intézkedéseiket. Az említett eredményjelentésekben megjelölik a megújulóenergia-adásvételi megállapodások által támogatott megújulóenergia-termelést is.

Az első albekezdésben említett értékelést követően a Bizottság elemzi a hosszú távú megújulóenergia-adásvételi megállapodások és különösen a határokon átnyúló megújulóenergia-adásvételi megállapodások elterjedése előtt álló akadályokat, és iránymutatást ad ki ezen akadályok felszámolásáról.

(9) 2025. november 21-ig a Bizottság mérlegeli, hogy szükség van-e kiegészítő intézkedésekre annak érdekében, hogy támogassa a tagállamokat az ezen irányelvben előírt engedélyezési eljárások végrehajtásában, többek között indikatív fő teljesítménymutatók kidolgozása révén.”

6. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„15a. cikk

A megújuló energia épületekben történő használatának elterjesztése

(1) A megújuló energia építőipari ágazatban történő termelésének és felhasználásának előmozdítása érdekében a tagállamok – összhangban azon indikatív céllal, hogy 2030-ra az épületek esetében az Unió végső energiafogyasztásán belül az építőipari ágazatbeli, megújuló energiaforrásokból előállított energiának legalább 49 %-ot kell kitennie – meghatározzák a helyben vagy a közelben előállított, valamint a hálózatról származó megújuló energiaforrásoknak az építőipari ágazatuk végső energiafogyasztásában 2030-ban képviselt indikatív nemzeti részarányát. A tagállamok indikatív nemzeti részarányukat és az annak elérésének módjára vonatkozó információkat belefoglalják az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterveikbe.

(2) A tagállamok a hulladékhőt és a hulladék hűtőenergiát beszámíthatják az (1) bekezdésben említett indikatív nemzeti részarányba, legfeljebb e részarány 20 %-áig. Ha e beszámítás mellett döntenek, az indikatív nemzeti részarány az említett részarányba beszámított hulladékhő és hulladék hűtőenergia százalékos arányának felével nő.

(3) A tagállamok nemzeti szabályozásukban és építési szabályzataikban, valamint adott esetben támogatási rendszereikben megfelelő intézkedéseket vezetnek be annak érdekében, hogy növeljék az épületállományban a helyben vagy a közelben előállított, valamint a hálózatról származó megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, fűtés és hűtés részarányát. Az ilyen intézkedések magukban foglalhatják a saját megújulóenergia-ellátás, a megújulóenergia-közösségek, a helyi energiátárolás, az intelligens töltés és a kétirányú töltés, egyéb rugalmassági szolgáltatások – így például a keresletoldali válasz – jelentős fejlesztésére irányuló nemzeti intézkedéseket is, kombinálva a kapcsolt energiatermeléssel kapcsolatos energiahatékonysági fejlesztésekkel és a közel nulla energiaigényű épületek és a 2010/31/EU irányelv 4. cikkében előírt energiahatékonysági minimumkövetelményeket meghaladó épületek számát növelő, jelentős felújításokkal.

A megújuló energia (1) bekezdésben előírt indikatív részarányának elérése érdekében a tagállamok nemzeti szabályozásukban és építési szabályzataikban, valamint adott esetben a támogatási rendszereikben vagy más, azzal azonos hatású módon – a 2010/31/EU irányelvvvel összhangban, és amennyiben ez gazdaságilag, műszakilag és funkcionálisan megvalósítható – előírják a megújuló energiaforrásokból a helyszínen vagy a közelben előállított, valamint a hálózatról származó megújuló energia új épületekben és azon meglévő épületekben történő alkalmazásának minimális szintjét, amelyek jelentős felújításon esnek át, vagy amelyek fűtési rendszere jelentős felújításon esik át. A tagállamok – többek között hatékony távfűtés és -hűtés révén – lehetővé teszik az említett minimumszintek teljesítését.

Meglévő épületek esetében az első albekezdés csak annyiban alkalmazandó a fegyveres erőkre, amennyiben annak alkalmazása nem okoz konfliktust a fegyveres erők tevékenységeinek jellegével és elsődleges céljával, továbbá kivételt képeznek a kizárólag katonai célokra használt anyagok.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy – a 2010/31/EU irányelv 9. cikkével és a 2012/27/EU irányelv 5. cikkével összhangban – a nemzeti, regionális és helyi szintű középületek példamutató szerepet töltsenek be a felhasznált megújuló energia részaránya tekintetében. A tagállamok többek között annak megengedésével is lehetővé tehetik az említett kötelezettség teljesítését, hogy a középületek vagy a magán- és közcélokat egyaránt szolgáló épületek tetején harmadik felek megújuló energiaforrásokból energiát előállító létesítményeket működtessenek.

(5) Amennyiben az relevánsnak tekinthető, a tagállamok előmozdíthatják a helyi hatóságok és a megújulóenergia-közösségek közötti együttműködést az épületek ágazatában, különösen a közbeszerzés alkalmazásán keresztül.

(6) A megújuló energia (1) bekezdésben előírt indikatív részarányának elérése érdekében a tagállamok előmozdítják a megújuló energiaforrásokkal működő fűtő- és hűtőrendszerek és berendezések használatát, és előmozdíthatják az innovatív technológiát, így például az intelligens és megújuló alapú villamosított fűtési és hűtési rendszereket és berendezéseket, adott esetben kiegészítve azt az épületek energiafogyasztásának intelligens kezelésével. E célból a tagállamok minden alkalmas intézkedést, eszközt és ösztönzőt felhasználnak, beleértve az (EU) 2017/1369 rendelet alapján kidolgozott energiacímkeket, a 2010/31/EU irányelv 11. cikke szerinti energiahatékonysági tanúsítványokat, továbbá az uniós vagy nemzeti szinten kidolgozott egyéb megfelelő tanúsítványokat vagy szabványokat, és biztosítják a megújuló, nagy energiahatékonyságú alternatívákkal, valamint a rendelkezésre álló pénzügyi eszközökkel és ösztönzőkkel kapcsolatos megfelelő tájékoztatást és tanácsadást, hogy előmozdítsák a régi fűtési rendszerek fokozott cseréjét, és a megújuló energiaforrásokon alapuló megoldásokra való fokozott átállást.

15b. cikk

A megújuló energiaforrásokra vonatkozó, 2030-as átfogó uniós célkitűzéshez való nemzeti hozzájárulásokhoz szükséges területek feltérképezése

(1) 2025. május 21-ig a tagállamok a megújuló energia területükön történő elterjesztését szolgáló, koordinált feltérképezést végeznek, hogy azonosítsák a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek és az azok olyan kapcsolódó infrastruktúrájának telepítéséhez szükséges hazai potenciált, valamint a rendelkezésre álló földfelszíni, felszín alatti, tengeri vagy belvízi területeket, mint például a hálózati és tárolólétesítmények, beleértve a hőtárolást is, amelyek szükségesek legalább a megújuló energiára vonatkozó, ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, 2030-as átfogó uniós célkitűzéshez való nemzeti hozzájárulásaik teljesítéséhez. A tagállamok e célból felhasználhatják meglévő területrendezési dokumentumaikat vagy terveiket – beleértve a 2014/89/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾* alapján kidolgozott tengeri területrendezési terveket is –, vagy építhetnek azokra. A szükséges területek feltérképezése során a tagállamoknak adott esetben biztosítaniuk kell a koordinációt valamennyi releváns nemzeti, regionális és helyi hatóság és szervezet, többek között a hálózatüzemeltetők között.

A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen területek – ideértve a meglévő, megújuló energiaforrást hasznosító erőműveket és együttműködési mechanizmusokat is – arányban álljanak az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott nemzeti energia- és klímatervekben meghatározott, megújulóenergia-technológia szerinti becsült ütemtervekkel és teljes tervezett beépített teljesítménnyel.

(2) Az (1) bekezdésben említett területek azonosítása céljából a tagállamok figyelembe veszik különösen a következőket:

- a) a megújuló energiaforrásokból előállított energia rendelkezésre állása és a különböző technológiatípusokban rejlő megújulóenergia-termelési potenciál a földfelszíni, felszín alatti, tengeri vagy belvízi területeken;
- b) a várható energiaigény, figyelembe véve az aktív keresletoldali válasz lehetséges rugalmasságát, a várható energiahatékonysági előnyöket és energiarendszer-integrációt;
- c) a releváns energiainfrastruktúra – többek között a hálózatok, a tárolási és egyéb rugalmassági eszközök – rendelkezésre állása vagy az ilyen hálózati infrastruktúra és tárolás létrehozásának vagy korszerűsítésének lehetősége.

(3) A tagállamok előnyben részesítik az (1) bekezdésben említett területek többcélú hasznosítását. A megújulóenergia-projekteknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az említett területek már meglévő felhasználásával.

(4) A tagállamok rendszeresen felülvizsgálják, és szükség esetén frissítik az e cikk (1) bekezdésben említett területeket, különösen a (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, nemzeti energia- és klímatervek aktualizálásával összefüggésben.

15c. cikk

Megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek

(1) A tagállamok 2026. február 21-ig biztosítják, hogy az illetékes hatóságok fogadjanak el egy vagy több olyan tervet, amelyben a 15b. cikk (1) bekezdésében említett területek alcsoportjaként kijelölnek a megújuló energiaforrások egy vagy több típusa tekintetében megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmas területeket. A tagállamok kizárhatják a biomaszaégető-erőműveket és a vízerőműveket. Az említett tervekben az illetékes hatóságok:

- a) kellően homogén szárazföldi, belvízi és tengeri területeket jelölnek ki, ahol a megújuló energiaforrások adott típusának vagy típusainak elterjesztése várhatóan nem jár jelentős környezeti hatással, tekintettel a kiválasztott terület sajátosságaira, miközben az illetékes hatóságok:
- i. előnyben részesítik a mesterséges és épített felületeket, így például a tetőket és épülethomlokzatokat, a közlekedési infrastruktúrát és közvetlen környezetét, a parkolóterületeket, a gazdaságokat, a hulladéktelepeket, az ipari telephelyeket, a bányákat, a mesterséges szárazföldi víztesteket, a tavakat vagy tározókat, és adott esetben a települési szennyvíztisztító telepeket, valamint a mezőgazdasági célra nem használható leromlott talajú földterületeket;
  - ii. kizárják a Natura 2000 területeket, a természet és a biológiai sokféleség megőrzésére irányuló nemzeti védelmi rendszerek keretében kijelölt területeket, a madarak és a tengeri emlősök főbb vonulási útvonalait, valamint az érzékenységi térképek és az iii. pontban említett eszközök alapján azonosított egyéb területeket, kivéve az ilyen területeken található mesterséges és épített felületeket, így például a tetőket, a parkolóterületeket vagy a közlekedési infrastruktúrát;
  - iii. valamennyi megfelelő és arányos eszközt és adatkészletet felhasználnak azon területek azonosítására, ahol a megújuló energiaforrásokat hasznosító erőművek nem járnának jelentős környezeti hatással, ideértve a vadon élő állatok és növények érzékenységének feltérképezését is, miközben figyelembe veszik a rendelkezésre álló adatokat egy koherens Natura 2000 hálózat kialakításával összefüggésben, mind a 92/43/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾* szerinti élőhelytípusok és fajok, mind a 2009/147/EK irányelv ⁽³⁾* alapján védett madarak és élőhelyek tekintetében;
- b) megfelelő szabályokat állapítanak meg a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területekre vonatkozóan a megújuló energiaforrásokat hasznosító erőművek és a közös elhelyezésű energiatárolás, valamint az ilyen erőművek és tárolás hálózati csatlakozásához szükséges eszközök telepítésére vonatkozóan elfogadandó hatékony kármérséklő intézkedésekről, az esetlegesen felmerülő káros környezeti hatás elkerülése vagy – ha ez nem lehetséges – jelentős csökkentése érdekében, adott esetben biztosítva, hogy a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében és 12. cikkének (1) bekezdésében, a 2009/147/EK irányelv 5. cikkében és a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾* 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában meghatározott kötelezettségeknek való megfelelés, valamint az állapotromlás elkerülése és a jó ökológiai állapot vagy jó ökológiai potenciál elérése érdekében a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) pontjával összhangban megfelelő kármérséklő intézkedéseket alkalmazzanak arányos módon és kellő időben.

Az első albekezdés b) pontjában említett szabályoknak az egyes azonosított, megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek sajátosságaira, az egyes területeken telepítendő megújulóenergia-technológia-típusra vagy -típusokra, valamint az azonosított környezeti hatásra kell irányulniuk.

Ezen irányelv 16a. cikke (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül, az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett szabályoknak való megfelelés és a megfelelő kármérséklő intézkedéseknek az egyedi projektek általi végrehajtása azon vélelmet vonja maga után, hogy a projektek nem sértik az említett rendelkezéseket. Amennyiben a 92/43/EGK és a 2009/147/EK irányelv alapján védett fajok elpusztításának vagy zavarásának, vagy bármely más környezeti hatásnak a lehető legnagyobb mértékű megelőzésére irányuló új kármérséklő intézkedéseket a hatékonyságuk tekintetében nem tesztelték széles körben, a tagállamok korlátozott időtartamra engedélyezhetik azok alkalmazását egy vagy több kísérleti projektben, feltéve, hogy az ilyen kármérséklő intézkedések hatékonyságát szorosan figyelemmel kísérik, és haladéktalanul megteszik a megfelelő lépéseket, amennyiben azok nem bizonyulnak hatékonyak.

Az illetékes tagállamok az első bekezdésben említett, a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket kijelölő tervekben ismertetik az egyes kijelölt, megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeknek az első albekezdés a) pontjában meghatározott kritériumok alapján történő azonosítása, valamint a megfelelő kármérséklő intézkedések meghatározása céljából végzett értékelést.

(2) A megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket kijelölő terveket elfogadásuk előtt alá kell vetni a 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾* szerinti környezeti vizsgálatnak, valamint – ha várhatóan jelentős hatást gyakorolnak a Natura 2000 területekre – a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerinti megfelelő vizsgálatnak.

(3) A tagállamok meghatározzák a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek méretét, figyelembe véve azon technológiatípus vagy -típusok sajátosságait és követelményeit, amely(nek) tekintetében megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket hoznak létre. Bár továbbra is szabadon dönthetnek e területek méretéről, a tagállamok törekednek annak biztosítására, hogy e területek együttes mérete jelentős legyen, és hogy hozzájáruljanak az ezen irányelvben meghatározott célkitűzések eléréséhez. Az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett, a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket kijelölő terveket nyilvánosságra kell hozni, és adott esetben rendszeresen felül kell vizsgálni, különösen az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímatervek aktualizálásával összefüggésben.

(4) 2024. május 21-ig a tagállamok megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területnek nyilváníthatnak olyan konkrét területeket, amelyeket már kijelöltek egy vagy több megújulóenergiatechnológia-típus gyorsított elterjesztésére alkalmas területként, feltéve, hogy teljesül valamennyi következő feltétel:

- a) az ilyen területek a Natura 2000 területeken, a természet és a biológiai sokféleség megőrzésére irányuló nemzeti védelmi rendszerek keretében kijelölt területeken, valamint az azonosított madárvonulási útvonalakon kívül helyezkednek el;
- b) az ilyen területeket azonosító terveket alávették a 2001/42/EK irányelv szerinti stratégiai környezeti vizsgálatnak, valamint adott esetben az 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerinti vizsgálatnak;
- c) az ilyen területeken található projektek megfelelő és arányos szabályokat és intézkedéseket hajtanak végre az esetlegesen felmerülő káros környezeti hatás kezelésére.

(5) Az illetékes hatóságoknak a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken megvalósuló egyes projektekre a 16a. cikkben említett engedélyezési eljárásokat és határidőket kell alkalmazniuk.

15d. cikk

A nyilvánosság részvétele

(1) A tagállamok a 2001/42/EK irányelv 6. cikkével összhangban biztosítják a nyilvánosság részvételét a 15c. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett, megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket kijelölő tervek tekintetében, beleértve az érintett vagy valószínűsíthetően érintett nyilvánosság azonosítását is.

(2) A tagállamok a helyi közösségeknek az említett projektekben való közvetlen és közvetett részvétele révén előmozdítják a megújulóenergia-projektek társadalmi elfogadottságát.

15e. cikk

A megújuló energia villamosenergia-rendszerbe történő integrálásához szükséges hálózati és tárolási infrastruktúra területei

(1) A tagállamok egy vagy több tervet fogadhatnak el a megújuló energiaforrások villamosenergia-rendszerbe történő integrálásához szükséges hálózati és tárolási projektek fejlesztésére kijelölt infrastruktúra-területek meghatározására, amennyiben az ilyen fejlesztés várhatóan nem jár jelentős környezeti hatással, az ilyen hatás kellően enyhíthető, vagy ha ez nem lehetséges, kompenzálható. Az ilyen területek célja a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek támogatása és kiegészítése. Az említett tervek:

- a) hálózati projektek esetében kerülnek a Natura 2000 területeket és a természet és a biológiai sokféleség megőrzésére irányuló nemzeti védelmi rendszerek keretében kijelölt területeket, kivéve, ha bevezetésüknek nincs arányos alternatívája, figyelembe véve a terület célkitűzéseit;

- b) a tárolási projektek esetében kizárják a Natura 2000 területeket és a nemzeti védelmi rendszerek keretében kijelölt területeket;
- c) szinergiákat biztosítanak a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek kijelölésével;
- d) a 2001/42/EK irányelv szerinti környezeti vizsgálaton, valamint adott esetben a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerinti vizsgálaton esnek át; és
- e) megfelelő és arányos szabályokat állapítanak meg, többek között a hálózati és tárolási projektek fejlesztése érdekében elfogadandó arányos kármérséklő intézkedésekre vonatkozóan annak érdekében, hogy elkerüljék, vagy ha ez nem lehetséges, jelentősen csökkentsék az esetlegesen felmerülő káros hatásokat a környezetre.

Az ilyen tervek elkészítése során a tagállamok konzultálnak a releváns infrastruktúra-rendszer-üzemeltetőkkel.

(2) A 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾* 2. cikkének (1) bekezdésétől és 4. cikkének (2) bekezdésétől, valamint I. mellékletének 20. pontjától, II. melléklete 3. pontjának b) alpontjától, továbbá a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésétől eltérve, a tagállamok indokolt körülmények között – beleértve azt az esetet is, amikor arra a megújuló energia elterjesztésének felgyorsításához van szükség az éghajlatpolitikai és megújulóenergia-célkitűzések elérése érdekében – mentesíthetik a megújuló energiának a villamosenergia-rendszerbe történő integrálásához szükséges hálózati és tárolási projekteket a 2011/92/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdése szerinti környezeti hatásvizsgálat alól, valamint a Natura 2000 területekre gyakorolt hatásaiknak a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerinti vizsgálata alól, továbbá a 92/43/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése és a 2009/147/EK irányelv 5. cikke szerinti fajvédelmi hatásvizsgálat alól, feltéve, hogy a hálózati vagy tárolási projekt az e cikk (1) bekezdésével összhangban a célra kijelölt infrastrukturális területen helyezkedik el, és megfelel az e cikk (1) bekezdésének e) pontjával összhangban megállapított szabályoknak, ideértve az elfogadandó arányos kármérséklő intézkedésekről szóló szabályokat is. A tagállamok biztosíthatnak ilyen eltéréseket a 2023. november 20. előtt kijelölt infrastrukturális területekkel kapcsolatban is, ha azokat a 2001/42/EK irányelv szerinti környezeti vizsgálatnak vetették alá. Az ilyen eltérések nem alkalmazandók azon projektekre, amelyek várhatóan jelentős hatással lesznek a környezetre egy másik tagállam területén, vagy ha egy tagállam, amelyre a projekt várhatóan jelentős hatással lesz, azt kéri, hogy a 2011/92/EU irányelv 7. cikkében foglaltak szerint.

(3) Amennyiben egy tagállam e cikk (2) bekezdése alapján mentesíti a hálózati vagy tárolási projekteket az ugyanazon bekezdésben említett vizsgálatok alól, e tagállam illetékes hatóságai átvilágítási eljárást végeznek a kijelölt infrastrukturális területeken található projektek tekintetében. Az ilyen átvilágítási eljárásnak a 2001/42/EK irányelv szerinti környezeti vizsgálatból származó meglévő adatokon kell alapulnia. Az illetékes hatóságok kérhetik a kérelmezőtől további rendelkezésre álló információk benyújtását. Az átvilágítási eljárást 30 napon belül le kell zárni. Az átvilágítási eljárás célja annak megállapítása, hogy e projektek bármelyike nagy valószínűséggel okoz-e olyan jelentős, előre nem látható káros hatásokat a helyszínük szerinti földrajzi területek környezeti érzékenysége tekintetével, amelyeket a célra kijelölt infrastrukturális területeket meghatározó terveknek a 2001/42/EK irányelv és adott esetben a 92/43/EGK irányelv szerint elvégzett környezeti vizsgálata során nem azonosítottak.

(4) Amennyiben az átvilágítási eljárás azt állapítja meg, hogy egy projekt nagy valószínűséggel idéz elő a (3) bekezdésben említettek szerinti jelentős, előre nem látható káros hatásokat, az illetékes hatóság a meglévő adatok alapján biztosítja, hogy megfelelő és arányos kármérséklő intézkedéseket alkalmazzanak e hatások kezelésére. Amennyiben ilyen kármérséklő intézkedések alkalmazására nincs lehetőség, az illetékes hatóság biztosítja, hogy az üzemeltető megfelelő kompenzációs intézkedéseket fogadjon el e hatások kezelésére, amelyek – ha más arányos kompenzációs intézkedések nem állnak rendelkezésre – fajvédelmi programokhoz nyújtott pénzbeli ellentételezések formáját is ölthetik az érintett fajok védettségi állapotának biztosítása vagy javítása érdekében.

(5) Amennyiben a megújuló energia villamosenergia-rendszerbe történő integrálása szükségessé tesz egy, a hálózati infrastruktúrájának a célra kijelölt infrastrukturális területeken vagy ezeken kívül történő megerősítését célzó projektet, és egy ilyen projekt az e cikk (3) bekezdése szerint elvégzett átvilágítási eljárás tárgyát képezi, vagy meg kell határozni, hogy a projekthez szükség van-e környezeti hatásvizsgálatra, vagy az integrálás a 2011/92/EU irányelv 4. cikke szerinti környezeti hatásvizsgálat tárgyát képezi, az ilyen átvilágítási eljárásnak, meghatározásnak vagy környezeti hatásvizsgálatnak az eredeti hálózati infrastruktúrához képest bekövetkezett változásból vagy bővítésből eredő lehetséges hatásra kell korlátozódnia.

(¹)* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/89/EU irányelve (2014. július 23.) a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról (HL L 257., 2014.8.28., 135. o.).

(²)* A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

(³)* Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

(⁴)* Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

(⁵)* Az Európai Parlament és a Tanács 2001/42/EK irányelve (2001. június 27.) bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 197., 2001.7.21., 30. o.).

(⁶)* Az Európai Parlament és a Tanács 2011/92/EU irányelve (2011. december 13.) az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 26., 2012.1.28., 1. o.).”

7. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

Az engedélyezési eljárás menete és főbb alapelei

(1) Az engedélyezési eljárás kiterjed a következők építéséhez, átalakításához és üzemeltetéséhez szükséges valamennyi releváns közigazgatási engedélyre: a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek – ideértve a különböző megújuló energiaforrások kombinációját hasznosító erőműveket is –, a hőszivattyúk és a közös elhelyezésű energiatárolás – ideértve a villamos és hőenergiát tároló létesítményeket is –, valamint az ilyen erőművek, hőszivattyúk és tárolás hálózati csatlakozásához és a megújuló energia fűtési és hűtési hálózatokba való integrálásához szükséges eszközök, beleértve a hálózati csatlakozási engedélyeket és – amennyire azt megkövetelik – a környezeti vizsgálatokat is. Az engedélyezési eljárásnak magában kell foglalnia minden adminisztratív szakaszt, a kérelem hiánytalanságának a (2) bekezdésben foglaltak szerinti megerősítésétől egészen a releváns illetékes hatóság vagy hatóságok által az engedélyezési eljárás eredményéről hozott végleges határozatról szóló értesítésig.

(2) Az illetékes hatóságnak a kérelem kézhezvételét követően a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken található, megújuló energiaforrást hasznosító erőművek esetében 30 napon belül, és a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken kívül található erőművek esetében 45 napon belül meg kell erősítenie a kérelem hiánytalanságát, vagy ha a kérelmező nem küldte el a kérelem feldolgozásához szükséges valamennyi információt, fel kell kérnie a kérelmezőt, hogy indokolatlan késedelem nélkül nyújtson be hiánytalan kérelmet. Az engedélyezési eljárás kezdete az a nap, amelyen az illetékes hatóság megerősíti a kérelem hiánytalanságát.

(3) A tagállamok létrehozhatnak vagy kijelölhetnek egy vagy több ügyintézési pontot. Az említett ügyintézési pontoknak a kérelmező kérésére a teljes közigazgatási engedélykérelmezési és engedélyezési eljárás során vezetniük és segíteniük kell a kérelmezőt. Biztosítani kell, hogy a kérelmezőnek a teljes eljárás során végig csak egyetlen ügyintézési ponttal kelljen kapcsolatban lennie. Az ügyintézési pontnak átlátható módon kell vezetnie a kérelmezőt a közigazgatási engedélykérelmezési eljárás során, ideértve a környezet védelmével kapcsolatos lépéseket is, egészen az illetékes hatóságok által az engedélyezési eljárás végén meghozott egy vagy több döntés közléséig, meg kell adnia számára minden szükséges tájékoztatást, és adott esetben be kell vonnia más közigazgatási hatóságokat is. Az ügyintézési pontnak biztosítania kell az ezen irányelvben az engedélyezési eljárásokra vonatkozóan meghatározott határidők betartását. A kérelmezők számára lehetővé kell tenni, hogy a releváns dokumentumokat digitális formában nyújtsák be. A tagállamok 2025. november 21-ig biztosítják, hogy valamennyi engedélyezési eljárást elektronikus formában folytassanak le.

(4) Az ügyintézési pontnak eljárási kézikönyvet kell a megújuló energiát hasznosító erőművek fejlesztőinek rendelkezésére bocsátania, külön figyelmet szentelve a kisméretű megújulóenergia-projekteknek, a termelő-fogyasztó megújuló projekteknek és a megújulóenergia-közösségeknek, továbbá e tájékoztatót online is elérhetővé kell tennie. Az online tájékoztatónak fel kell tüntetnie a szóban forgó kérelem szempontjából releváns ügyintézési pontot. Ha valamely tagállamnak több ügyintézési pontja van, az online tájékoztatónak fel kell tüntetnie a szóban forgó kérelem szempontjából releváns ügyintézési pontot.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy könnyen hozzáférhető egyszerű eljárások – például adott esetben alternatív vitarendezési mechanizmusok – álljanak a kérelmezők és a nagyközönség rendelkezésére az engedélyezési eljárással, valamint a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek építésére és üzemeltetésére vonatkozó engedélyek kiadásával kapcsolatos jogviták rendezése céljából.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiát hasznosító erőmű, ezen erőmű hálózati csatlakozása és a megújuló energiaforrásokból előállított energiának az energiarendszerbe történő integrálásához szükséges energiainfrastruktúra-hálózatok fejlesztéséhez szükséges eszközök fejlesztésére irányuló projekttel kapcsolatos közigazgatási és bírósági jogorvoslatokra – ideértve a környezetvédelmi szempontokkal kapcsolatos jogorvoslatokat is – a releváns nemzeti, regionális és helyi szinten rendelkezésre álló leggyorsabb közigazgatási és bírósági eljárás vonatkozzon.

(7) A tagállamok gondoskodnak megfelelő erőforrásokról illetékes hatóságaik képezett személyzetének, továbbképzésének és átképzésének biztosításához, összhangban az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervekben előírt, tervezett telepített megújulóenergia-termelési kapacitással. A tagállamok segítséget nyújtanak a regionális és helyi hatóságoknak az engedélyezési eljárás megkönnyítése érdekében.

(8) Az engedélyezési eljárás időtartama – kivéve abban az esetben, ha egybeesik az engedélyezési eljárás más adminisztratív szakaszaival – nem foglalja magában a következőket:

- a) azon időtartam, amely alatt a megújuló energiaforrást hasznosító erőműveknek, azok hálózati csatlakozásainak és – a hálózat stabilitásának, megbízhatóságának és biztonságának biztosítása céljából – a kapcsolódó szükséges hálózati infrastruktúrának a kiépítésére vagy átalakítására sor kerül;
- b) a hálózat stabilitásának, megbízhatóságának és biztonságának garantálásához elengedhetetlen jelentős hálózati korszerűsítésekhez szükséges adminisztratív szakaszok időtartama;
- c) a bírósági fellebbezések és jogorvoslatok, más, bíróság előtti eljárások, valamint az alternatív vitarendezési mechanizmusok – beleértve a panaszkezelési eljárásokat, a nem bírósági fellebbezéseket és jogorvoslatokat – időtartama.

(9) Az engedélyezési eljárások során hozott határozatokat az alkalmazandó joggal összhangban nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

16a. cikk

Engedélyezési eljárás a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 16. cikk (1) bekezdésében említett engedélyezési eljárás időtartama ne haladja meg a 12 hónapot a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken megvalósítandó megújulóenergia-projektek esetében. A tengeri megújulóenergia-projektek esetében azonban az engedélyezési eljárás nem haladhatja meg a két évet. Amennyiben rendkívüli körülmények miatt kellően indokolt, a tagállamok az említett időszakok bármelyikét legfeljebb hat hónappal meghosszabbíthatják. A tagállamok egyértelműen tájékoztatják a projektgazdát a meghosszabbítást indokoló rendkívüli körülményekről.

(2) A megújulóenergia-erőművek átalakítására és a 150 kW-nál kisebb elektromos kapacitással rendelkező új létesítményekre, a közös elhelyezésű energiatárolásra – ideértve a villamos és hőenergiát tároló létesítményeket is –, valamint azok hálózati csatlakozására vonatkozó engedélyezési eljárás – amennyiben azok megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken találhatók – nem haladhatja meg a hat hónapot. A tengeri

szélenergia-projektek esetében azonban az engedélyezési eljárás nem haladhatja meg a 12 hónapot. Amennyiben rendkívüli körülmények alapján kellően indokolt – például kényszerítő biztonsági okok miatt, ha a létesítményátalakítási projekt jelentős hatással van a hálózatra vagy a létesítmény eredeti kapacitására, méretére vagy teljesítményére –, a tagállamok a hat hónapos időszakot legfeljebb három hónappal, a tengeri szélenergia-projektek esetében pedig a 12 hónapos időszakot legfeljebb hat hónappal meghosszabbíthatják. A tagállamok egyértelműen tájékoztatják a projektgazdát az ilyen meghosszabbítást indokoló rendkívüli körülményekről.

(3) E cikk (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül, eltérve a 2011/92/EU irányelv 4. cikkének (2) bekezdésétől és a II. melléklet 3. pontjának a), b), d), h), i) alpontjától és 6. pontjának c) alpontjától – azokat önmagukban vagy az említett irányelv 13. pontjának a) alpontjával együtt értelmezve –, a megújulóenergia-projektek tekintetében a megújulóenergia-erőművekre – ideértve a különböző típusú megújulóenergia-technológiák kombinációját hasznosító erőműveket és a kijelölt, megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken található megújulóenergia-erőműveknek a releváns technológiára és a közös elhelyezésű energiatárolásra történő átalakítását, valamint az ilyen erőművek és tárolás hálózati csatlakozását is – vonatkozó új kérelmek mentesülnek a 2011/92/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdése szerinti célzott környezeti hatásvizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettség alól, feltéve, hogy az említett projektek megfelelnek az ezen irányelv 15c. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban meghatározott szabályoknak és intézkedéseknek. Az említett mentesség nem alkalmazandó azon projektekre, amelyek várhatóan jelentős hatással lesznek a környezetre egy másik tagállam területén, vagy ha egy tagállam, amelyre a projekt várhatóan jelentős hatással lesz, azt kérelmezi a 2011/92/EU irányelv 7. cikke szerint.

A 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésétől eltérve, az e bekezdés első albekezdésében említett megújulóenergia-erőműveket nem kell vizsgálni a Natura 2000 területekre gyakorolt hatásaik tekintetében, feltéve, hogy az említett megújulóenergia-projektek megfelelnek az ezen irányelv 15c. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban meghatározott szabályoknak és intézkedéseknek.

(4) Az illetékes hatóságoknak átvilágítási eljárást kell lefolytatniuk az e cikk (3) bekezdésében említett kérelmek vonatkozásában. Az ilyen átvilágítási eljárás célja megállapítani, hogy a megújulóenergia-projektek bármelyike nagy valószínűséggel okoz-e olyan jelentős, előre nem látható káros hatásokat a helyszínük szerinti földrajzi területek környezeti érzékenysége tekintetével, amelyeket az ezen irányelv 15c. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében említett, megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket kijelölő tervnek vagy terveknek a 2001/42/EK irányelvnek és adott esetben a 92/43/EGK irányelvnek megfelelően elvégzett környezeti vizsgálata során nem azonosítottak. Az ilyen átvilágítási eljárás célja megállapítani azt is, hogy az ilyen megújulóenergia-projektek bármelyike a 2011/92/EU irányelv 7. cikkének hatálya alá tartozik-e, abból adódóan, hogy várhatóan jelentős hatással lesz a környezetre egy másik tagállam területén, vagy abból adódóan, hogy egy tagállam, amelyre a projekt várhatóan jelentős hatással lesz, azt kérelmezi.

Az ilyen átvilágítási eljárás céljából a projektgazda tájékoztatást nyújt a megújulóenergia-projekt jellemzőiről, arról, hogy az megfelel-e a 15c. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint meghatározott szabályoknak és intézkedéseknek a konkrét, megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas terület tekintetében, a projekt keretében elfogadott kiegészítő intézkedésekről, valamint arról, hogy ezek az intézkedések hogyan kezelik a környezeti hatásokat. Az illetékes hatóság kérheti a kérelmezőtől további rendelkezésre álló információk benyújtását. Az új megújuló energiaforrást hasznosító erőművek iránti kérelmekkel kapcsolatos átvilágítási folyamatot az e célból szükséges elegendő információ benyújtásától számított 45 napon belül le kell zárni. A 150kW-nál kisebb elektromos teljesítményű létesítményekre vonatkozó kérelmek esetében és a megújulóenergia-erőművek átalakítására irányuló új kérelmek esetében az átvilágítási eljárást 30 napon belül le kell zárni.

(5) Az átvilágítási eljárást követően az e cikk (3) bekezdésében említett kérelmeket környezetvédelmi szempontból anélkül kell engedélyezni, hogy az illetékes hatóságtól kifejezett határozat meghozatalát kellene kérelmezni, kivéve akkor, ha az illetékes hatóság kellően indokolt és egyértelmű bizonyítékokon alapuló közigazgatási határozatot fogad el arról, hogy valamely konkrét projekt nagy valószínűséggel olyan jelentős, előre nem látható káros hatásokat okoz a projekt helyszíne szerinti földrajzi terület környezeti érzékenysége tekintetével, amelyek a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket kijelölő tervben vagy tervekben meghatározott vagy a projekt kapcsán a projektgazda által javasolt intézkedésekkel nem enyhíthetők. Az ilyen határozatot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni. Az ilyen megújulóenergia-projektek a 2011/92/EU irányelv szerinti környezeti hatásvizsgálatnak, és adott esetben a 92/43/EGK irányelv szerinti vizsgálatnak kell alávetni, amelyet az előre nem látható káros hatások nagy valószínűségét azonosító közigazgatási határozattól számított hat hónapon belül el kell végezni. Amennyiben rendkívüli körülmények alapján kellően indokolt, az említett hat hónapos időszak legfeljebb hat hónappal meghosszabbítható.

Indokolt körülmények között, ideértve azon esetet is, amikor erre az éghajlat-politikai és megújulóenergia-célkitűzések elérése céljából a megújuló energiaforrások elterjesztésének felgyorsítása érdekében szükség van, a tagállamok mentesíthetik a szél- és fotovoltaikus napenergia-projektek az ilyen vizsgálatok alól.

Amennyiben a tagállamok mentesítik a szél- és fotovoltaikus napenergia-projektek az említett vizsgálatok alól, az esetleges káros hatások kezelése érdekében az üzemeltetőnek arányos kármérséklő intézkedéseket, vagy ha ilyen kármérséklő intézkedések nem állnak rendelkezésre, kompenzációs intézkedéseket kell elfogadnia, amelyek pénzbeli kompenzáció formájában is megvalósulhatnak, amennyiben más arányos kompenzációs intézkedések nem állnak rendelkezésre. Amennyiben az említett káros hatások érintik a fajok védelmét, az üzemeltetőnek az érintett fajok védettségi állapotának biztosítása vagy javítása érdekében a megújulóenergia-erőmű működésének időtartamára pénzbeli ellentételezést kell fizetnie fajvédelmi programok céljára.

(6) Az (1) és (2) bekezdésben említett engedélyezési eljárás során a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a releváns illetékes hatóságok a megállapított határidőn belül nem válaszolnak, az adott közbenső adminisztratív lépéseket jóváhagyottnak kell tekinteni, kivéve, ha az adott megújulóenergia-projektet az (5) bekezdéssel összhangban környezeti hatásvizsgálatnak vetik alá, vagy ha a közigazgatási hallgatolagos jóváhagyás elve nem létezik az érintett tagállam nemzeti jogrendszerében. Ez a bekezdés nem alkalmazandó az engedélyezési eljárás kimenetelével kapcsolatos végső határozatokra, amelyeknek egyértelműeknek kell lenniük. Az ennek eredményeként hozott valamennyi határozatot nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

16b. cikk

Engedélyezési eljárás a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken kívül

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 16. cikk (1) bekezdésében említett engedélyezési eljárás időtartama ne haladja meg a két évet a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken kívül található megújulóenergia-projektek esetében. A tengeri megújulóenergia-projektek esetében azonban az engedélyezési eljárás nem haladhatja meg a három évet. Amennyiben rendkívüli körülmények miatt kellően indokolt, ideértve, amikor e rendkívüli körülmények miatt az alkalmazandó uniós környezetvédelmi jog szerinti értékelésekhez hosszabb időtartamra van szükség, a tagállamok bármelyik említett időszakot legfeljebb hat hónappal meghosszabbíthatják. A tagállamok egyértelműen tájékoztatják a projektgazdát a meghosszabbítást indokoló rendkívüli körülményekről.

(2) Amennyiben a 2011/92/EU vagy a 92/43/EGK irányelv értelmében környezeti vizsgálatot kell végezni, azt egyetlen eljárás keretében kell elvégezni, amely kombinálja az adott megújulóenergia-projektre vonatkozó valamennyi releváns vizsgálatot. Amennyiben ilyen környezeti hatásvizsgálatra van szükség, az illetékes hatóságnak – figyelembe véve a projektgazda által szolgáltatott információkat – véleményt kell kiadnia a projektgazda által a környezeti hatásvizsgálati jelentésbe foglalandó információk köréről és részletességéről, amelyeknek a köre később nem terjeszthető ki. Amennyiben a megújulóenergia-projektekhez elfogadták a szükséges kármérséklő intézkedéseket, a 92/43/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése és a 2009/147/EK irányelv 5. cikke alapján védett fajok elpusztítása vagy zavarása nem tekinthető szándékosnak. Amennyiben a 92/43/EGK és a 2009/147/EK irányelv alapján védett fajok elpusztításának vagy zavarásának, illetve bármely más környezeti hatásnak a lehető legnagyobb mértékű megelőzésére irányuló új kármérséklő intézkedéseket a hatékonyságuk tekintetében nem tesztelték széles körben, a tagállamok korlátozott időtartamra engedélyezhetik azok alkalmazását egy vagy több kísérleti projektben, feltéve, hogy az ilyen kármérséklő intézkedések hatékonyságát szorosan figyelemmel kísérik, és haladéktalanul megteszik a megfelelő lépéseket, ha azok nem bizonyulnak hatékonyak.

A megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken kívül található megújulóenergia-erőművek átalakítására, a 150 kW-nál kisebb elektromos kapacitással rendelkező új létesítményekre és a közös elhelyezésű energiatárolásra, valamint az ilyen erőművek, létesítmények és tárolás hálózati csatlakozására vonatkozó engedélyezési eljárás időtartama nem haladhatja meg a 12 hónapot, ideértve a környezeti vizsgálatokat is, amennyiben azokat a releváns jogszabály előírja. A tengeri megújulóenergia-projektek esetében azonban az engedélyezési eljárás nem haladhatja meg a két évet. Amennyiben rendkívüli körülmények alapján kellően indokolt, a tagállamok bármelyik említett időszakot legfeljebb három hónappal meghosszabbíthatják. A tagállamok egyértelműen tájékoztatják a projektgazdát az ilyen meghosszabbítást indokoló rendkívüli körülményekről.

16c. cikk

Az átalakításra vonatkozó engedélyezési eljárás felgyorsítása

(1) Amennyiben egy megújulóenergia-erőmű átalakítása nem eredményezi a megújulóenergia-erőmű kapacitásának 15 %-ot meghaladó növekedését, és anélkül, hogy az érintené a lehetséges környezeti hatások (2) bekezdés szerinti értékelésének szükségességét, a tagállamok biztosítják, hogy az átviteli vagy az elosztóhálózathoz való csatlakoztatásra vonatkozó engedélyezési eljárások ne haladják meg a három hónapot a kérelemnek a releváns szervhez való benyújtását követően, kivéve, ha indokolt biztonsági aggályok merülnek fel, vagy fennáll a rendszerelemek műszaki összeférhetetlensége.

(2) Amennyiben a megújulóenergia-erőmű átalakítása tekintetében el kell végezni a 16a. cikk (4) bekezdésében előírt átvilágítási eljárást, vagy annak meghatározását, hogy a projekthez szükség van-e környezeti hatásvizsgálatra, vagy a 2011/92/EU irányelv 4. cikke szerinti környezeti hatásvizsgálatot, az ilyen átvilágítási eljárásnak, meghatározásnak vagy környezeti hatásvizsgálatnak az eredeti projekthez képest bekövetkezett változtatásból vagy bővítésből eredő potenciális hatásokra kell korlátozódnia.

(3) Amennyiben a napenergiát hasznosító berendezések átalakítása nem jár további terület használatával, és megfelel az eredeti létesítményre vonatkozóan megállapított, alkalmazandó környezetvédelmi kármérséklő intézkedéseknek, a projekt adott esetben mentesül a 16a. cikk (4) bekezdése szerinti átvilágítási eljárással kapcsolatos követelmény alól vagy az annak meghatározásával kapcsolatos követelmény alól, hogy a projekthez szükség van-e a 2011/92/EU irányelv 4. cikke szerinti környezeti hatásvizsgálatra.

16d. cikk

A napenergiát hasznosító berendezések telepítésére vonatkozó engedélyezési eljárás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 16. cikk (1) bekezdésében említett, a napenergiát hasznosító berendezések és a közös elhelyezésű energiatárolás – ideértve az épületekbe beépített, napenergiát hasznosító berendezéseket is – meglévő vagy jövőbeli mesterséges építményeken – a mesterséges vízfelületek kivételével – történő telepítésére vonatkozó engedélyezési eljárás időtartama ne haladja meg a három hónapot, feltéve, hogy az ilyen mesterséges építmények elsődleges célja nem a napenergia-termelés vagy az energiatárolás. A 2011/92/EU irányelv 4. cikkének (2) bekezdésétől és II. mellékletének 3. pontja a) és b) alpontjától eltérve – azokat önmagukban vagy az említett irányelv 13. pontjának a) alpontjával összefüggésben értelmezve –, a napenergiával működő berendezések ilyen telepítése esetén adott esetben nem kötelező az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdése szerinti célzott környezeti hatásvizsgálatot elvégezni.

A tagállamok kulturális vagy történelmi örökségvédelmi okokból, illetve nemzetvédelmi érdekekhez kapcsolódó vagy biztonsági okokból kizárhatnak bizonyos területeket vagy struktúrákat az első albekezdésben foglalt rendelkezések hatálya alól.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a legfeljebb 100 kW teljesítményű, napenergiát hasznosító berendezések – többek között a termelő-fogyasztók és a megújulóenergia-közösségek – telepítésének engedélyezési eljárása ne haladja meg az egy hónapot. Amennyiben az illetékes hatóságok vagy szervek a hiánytalan kérelem benyújtását követően a megállapított határidőn belül nem válaszolnak, az engedélyt megadottnak kell tekinteni, feltéve, hogy a napenergiát hasznosító berendezés kapacitása nem haladja meg az elosztóhálózathoz való csatlakozás meglévő kapacitását.

Amennyiben az első albekezdésben említett kapacitási küszöbérték alkalmazása jelentős adminisztratív teherhez vagy a villamosenergia-hálózat működésére nézve korlátokhoz vezet, a tagállamok alacsonyabb küszöbértéket is alkalmazhatnak, feltéve, hogy az továbbra is magasabb, mint 10,8 kW.

16e. cikk

A hőszivattyúk telepítésének engedélyezési eljárása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az 50 MW-nál kisebb teljesítményű hőszivattyúk telepítésének engedélyezési eljárása ne haladja meg az egy hónapot. A talaj hőjét hasznosító hőszivattyúk esetében azonban az engedélyezési eljárás nem haladhatja meg a három hónapot.

(2) Amennyiben nincsenek indokolt biztonsági aggályok, nincs szükség további munkálatokra az elosztóhálózathoz való csatlakoztatáshoz és nem áll fenn a rendszerelemek műszaki összeférhetetlensége, a tagállamok biztosítják, hogy az átviteli vagy elosztóhálózathoz való csatlakoztatást a releváns szervnek küldött értesítést követően két héttel engedélyezzék a következők tekintetében:

- a) legfeljebb 12 kW elektromos teljesítményű hőszivattyúk; és
  - b) a termelő-fogyasztók által telepített, legfeljebb 50 kW elektromos teljesítményű hőszivattyúk, feltéve, hogy a termelő-fogyasztó megújuló villamos energiát termelő létesítményének kapacitása eléri a hőszivattyú kapacitásának legalább 60 %-át.
- (3) A tagállamok – kulturális vagy történelmi örökség védelme, nemzetvédelmi érdekek védelme céljából, vagy biztonsági okokból – kizárhatnak bizonyos területeket vagy struktúrákat az (1) és (2) bekezdés alkalmazásából.
- (4) Az (1) és (2) bekezdésben említett engedélyezési eljárás során hozott valamennyi határozatot az alkalmazandó joggal összhangban nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

16f. cikk

Kiemelt fontosságú közérdek

A tagállamok 2024. február 21-ig – a klímasemlegesség eléréséig – biztosítják, hogy az engedélyezési eljárás során a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek, ezen erőművek hálózati csatlakozása és maga a kapcsolódó hálózat, valamint a tárolóeszközök tervezése, építése és üzemeltetése tekintetében a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (4) bekezdése és 16. cikke (1) bekezdésének c) pontja, a 2000/60/EK irányelv 4. cikkének (7) bekezdése és a 2009/147/EK irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja alkalmazásában az egyedi esetekben fennálló jogi érdekek kiegyensúlyozása során érvényesüljön az a vélelem, hogy kiemelt fontosságú közérdeket, valamint a közegészséget és a közbiztonságot szolgálják. A tagállamok kellően indokolt és különös körülmények fennállása esetén, az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterveikben meghatározott prioritásokkal összhangban korlátozhatják e cikk alkalmazását területük bizonyos részeire, bizonyos technológiatípusokra vagy bizonyos műszaki jellemzőkkel rendelkező projektekre. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az ilyen korlátozásokról, azok indokaival együtt.”

8. A 18. cikk (3) és (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy tanúsítási rendszereik vagy ezekkel egyenértékű képesítési rendszereik az épületekben, az iparban és a mezőgazdaságban működő, megújuló energiaforrásokat hasznosító valamennyi fűtési és hűtési rendszerforma üzembe helyezői és tervezői, a fotovoltaikus napenergia-rendszerek – köztük az energiatárolás – üzembe helyezői, valamint a keresletoldali választ lehetővé tevő elektromos töltőpontok üzembe helyezői számára rendelkezésre álljanak. E rendszereknek – amelyek keretében adott esetben figyelembe vehetők a meglévő rendszerek és struktúrák – a IV. mellékletben meghatározott kritériumokra kell épülniük. Minden tagállam elismeri a más tagállamok által e kritériumok alapján kiadott tanúsítványokat.

A tagállamok létrehozhatnak egy keretet annak biztosítására, hogy elegendő számú képzett és képesített, az első albekezdésben említett technológiát üzembe helyező álljon rendelkezésre, az ezen irányelvben meghatározott célkitűzések eléréséhez szükséges megújulóenergia-növekedés kiszolgálása céljából.

Az üzembe helyezők és tervezők elegendő számának elérése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy elegendő, a megújuló energiát hasznosító fűtési és hűtési technológiára, a fotovoltaikus napenergia-rendszerekre – ideértve az energiatárolást is –, a keresletoldali választ lehetővé tevő elektromos töltőpontokra és azok legújabb innovatív megoldásaira kiterjedő, tanúsításhoz vagy képesítéshez vezető képzési program álljon rendelkezésre, feltéve, hogy ezek összeegyeztethetők tanúsítási rendszereikkel vagy azzal egyenértékű képesítési rendszereikkel. A tagállamok intézkedéseket tesznek az ilyen képzési programokban való részvétel előmozdítására, különösen a kis- és középvállalkozások és az önálló vállalkozók körében. A tagállamok önkéntes megállapodásokat köthetnek a releváns technológiaszolgáltatókkal és -értékesítővel arra vonatkozóan, hogy az értékesítési becslések alapján elegendő számú, a piacon elérhető legújabb innovatív megoldásokat és technológiát ismerő üzembe helyezett képezzenek.

Ha a tagállamok jelentős különbséget állapítanak meg a rendelkezésre álló és a szükséges képzett és képesített üzembe helyezők száma között, intézkedéseket hoznak e különbség kezelésére.

(4) A tagállamok nyilvánosan hozzáférhetővé teszik a (3) bekezdésben említett tanúsítási rendszerekre vagy azokkal egyenértékű képzési rendszerekre vonatkozó információkat. A tagállamok átlátható és könnyen hozzáférhető módon nyilvánosan hozzáférhetővé teszik a (3) bekezdéssel összhangban tanúsított vagy képezített üzembe helyezők rendszeresen frissített jegyzékét is.”

9. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ebből a célból a megújuló energiaforrásokból – többek között olyan nem biológiai eredetű, megújuló energiaforrásokból származó gáznemű üzemanyagokból, mint a hidrogén – előállított energia termelőjének kérésére a tagállamok biztosítják a származási garancia kiadását, kivéve, ha a tagállamok úgy határoznak, hogy a származási garanciák piaci értékének figyelembevétele érdekében nem adnak ki származási garanciát olyan energiatermelőnek, amely valamely támogatási rendszer keretében pénzügyi támogatásban részesül. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a nem megújuló energiaforrásokból előállított energia esetében is ki kell adni származási garanciákat. A származási garanciák kiadását a kapacitás minimális határértékéhez lehet kötni. A származási garancia szabványos mérete 1 MWh. Adott esetben az ilyen szabványos méret részekre osztható, feltéve, hogy a rész az 1 Wh többszöröse. A megtermelt energia minden egyes egységéről legfeljebb egy származási garancia adható ki.”;

ii. a szöveg a második albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az 50 kW-nál kisebb létesítmények és a megújulóenergia-közösségek esetében egyszerűsített nyilvántartásba vételi eljárások és csökkentett regisztrációs díjak kerülnek bevezetésre.”;

iii. a negyedik albekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a származási garanciákat nem közvetlenül a termelő, hanem azon szolgáltató vagy fogyasztó számára adják ki, aki az energiát versenyhelyzetben vagy hosszú távú, megújuló villamos energiára vonatkozó adásvételi megállapodás keretében szerzi be.”;

b) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a származási garanciák tranzakciók céljára a releváns energiaegység előállításától számított 12 hónapig érvényesek. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nem törölt származási garanciák az energiaegység megtermelésétől számítva legkésőbb 18 hónap elteltével érvényüket veszítsék. Az érvényüket veszített származási garanciákat a tagállamok figyelembe veszik a fennmaradó energiamixük kiszámításakor.

(4) A (8) és (13) bekezdésben említett bemutatás céljából a tagállamok biztosítják, hogy az energiaipari vállalkozások a származási garanciák érvényességi idejének lejárta után legkésőbb hat hónapon belül töröljék a származási garanciákat. Továbbá, a tagállamok 2025. május 21-ig biztosítják a fennmaradó energiamixükre vonatkozó adatok éves rendszerességgel történő közzétételét.”;

c) a (7) bekezdés a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) az energia előállítására felhasznált energiaforrás és az előállítás kezdetének és befejezésének dátuma, amely a következők szerint határozható meg;

i. megújuló gáz esetében, beleértve a nem biológiai eredetű, megújuló energiaforrásokból származó gáznemű üzemanyagokat, valamint a megújuló energiaforrásokon alapuló fűtést és hűtést óránként vagy egy óránál rövidebb időközök szerint;

ii. a megújuló villamos energia esetében az (EU) 2019/943 rendelet 2. cikkének 15. pontjában meghatározott kiegyenlítőenergia-elszámolási időszak szerint.”;

d) a (8) bekezdés az első albekezdés után a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Amennyiben a gázt hidrogén- vagy földgázhálózathoz szolgáltatják, beleértve a nem biológiai eredetű, megújuló energiaforrásokból származó gáznemű üzemanyagokat és a biometánt is, a szolgáltatónak a 2009/73/EK irányelv I. melléklete alkalmazásában igazolnia kell a végső fogyasztók felé a megújuló energiaforrásokból előállított energiának az energiamixében képviselt részarányát vagy mennyiségét. A szolgáltatónak ezt a származási garanciák felhasználásával kell megtennie, kivéve:

- a) az energiamix azon részaránya tekintetében, amelyet a nem nyomon követett kereskedelmi ajánlatok tesznek ki – ha van ilyen –, amely esetben a szolgáltató igénybe veheti a fennmaradó energiamixet;
- b) amennyiben valamely tagállam úgy határoz, hogy nem ad ki származási garanciát olyan energiatermelőnek, amely valamely támogatási rendszer keretében pénzügyi támogatásban részesül.

Amennyiben a fogyasztó hidrogén- vagy földgázhálózatból származó gázt – többek között nem biológiai eredetű, megújuló energiaforrásokból származó gáznemű üzemanyagokat és biometánt – fogyaszt, a szolgáltató kereskedelmi ajánlata által igazolt módon, a tagállamok biztosítják, hogy a törölt származási garanciák megfeleljenek a releváns hálózati jellemzőknek.”;

- e) a (13) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(13) A Bizottság 2025. december 31-ig jelentést fogad el, amelyben értékeli egy olyan uniós szintű „zöld címke” létrehozásának a lehetőségeit, amelynek célja az új létesítményekben előállított megújuló energia használatának támogatása. A szolgáltatóknak a származási garanciákban szereplő információkkal kell igazolniuk az ilyen címke követelményeinek való megfelelést.

(13a) A Bizottság nyomon követi a származásigancia-rendszer működését, és 2025. június 30-ig felméri a származási garanciák kínálati-keresleti egyensúlyát a piacon, valamint egyensúlyhiány esetén meghatározza a kínálatot és a keresletet befolyásoló releváns tényezőket.”

10. A 20. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján és az említett rendelet I. mellékletével összhangban benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímatervekben szereplő, arra vonatkozó értékeléstől függően, hogy az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, átfogó uniós célkitűzés elérése érdekében szükség van-e a megújuló energiaforrásokból előállított távfűtés és -hűtés terén új infrastruktúrák kiépítésére, a tagállamok adott esetben megteszik a szükséges lépéseket egy olyan hatékony távfűtési és -hűtési infrastruktúra fejlesztésére, amely alkalmas a megújuló energiaforrásokból előállított fűtés és hűtés –, így például a naphőenergián, a fotovoltaikus napenergián, a megújuló villamos energiával működő, környezeti energiát és geotermikus energiát felhasználó hőszivattyúkon, az egyéb geotermikusenergia-technológián, a biomasszán, a biogázon, a folyékony bio-energiahordozókon, valamint a hulladékhőn és a hulladék hűtőenergián alapuló fűtés és hűtés – előmozdítására, amennyiben lehetséges, kombinálva azt a hőenergia-tárolással, a keresletoldali szabályozási rendszerekkel és adott esetben a villamos energiából hőt előállító létesítményekkel.”

11. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„20a. cikk

A megújuló villamos energia rendszerintegrációjának megkönnyítése

(1) A tagállamok előírják a területükön működő átvitelrendszer-üzemeltetők és – ha az adatok rendelkezésükre állnak – az elosztórendszer-üzemeltetők számára, hogy az egyes ajánlattételi övezetekben a lehető legpontosabban, a piaci elszámolás gyakoriságával azonos, de legfeljebb egyórás időközönként bocsássák rendelkezésre a megújuló villamos energia részarányára és a szolgáltatott villamos energia miatti üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó adatokat, adott esetben előrejelzéssel együtt. A tagállamok biztosítják az elosztórendszer-üzemeltetők hozzáférését a szükséges adatokhoz. Ha a nemzeti jog alapján az elosztórendszer-üzemeltetők nem férnek hozzá valamennyi szükséges adathoz, az (EU) 2019/944 irányelv rendelkezéseivel összhangban a Villamosenergia-piaci Átvitelrendszer-üzemeltetők Európai Hálózata keretében meglévő adatszolgáltatási rendszert alkalmazzák. A tagállamok a hálózati egyensúly nyomon követésének javítása és az információk valós idejű rendelkezésre bocsátása érdekében ösztönzőket nyújtanak az intelligens hálózatok korszerűsítéséhez.

Ha műszakilag megvalósítható, az elosztórendszer-üzemeltetők rendelkezésre bocsátanak anonimizált és összesített adatokat a keresletoldali válaszban rejlő potenciálra, valamint a termelő-fogyasztók és megújulóenergia-közösségek által előállított és a hálózatba betáplált megújuló villamos energiára vonatkozóan is.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatokat digitálisan elérhetővé kell tenni a harmonizált adatformátumokon és szabványosított adatkészleteken alapuló interoperabilitás garantálásával úgy, hogy azt a villamosenergia-piaci szereplők, az aggregátorok és a végfelhasználók megkülönböztetésmentesen felhasználhassák, és az információ elektronikus kommunikációs eszközökkel, például okos mérési rendszerekkel, az elektromos járművek töltőpontjaival, fűtési és hűtési rendszerekkel, valamint épületenergetikai rendszerekkel is olvasható legyen.

(3) Az (EU) 2023/1542 rendeletben meghatározott követelményeken felül a tagállamok biztosítják, hogy a háztartási és ipari akkumulátorok gyártói megkülönböztetésmentes feltételek mellett és költségmentesen, valamint az adatvédelmi szabályoknak megfelelően lehetővé tegyék az akkumulátorok tulajdonosai és felhasználói, valamint a tulajdonosok és a felhasználók nevében, azok kifejezett hozzájárulásával eljáró harmadik felek, például az épületenergetikai rendszereket kezelő vállalkozások és villamosenergia-piaci szereplők számára az akkumulátorkezelő rendszer alapvető információinak – többek között az akkumulátorok kapacitására, állapotára, töltöttségi szintjére és villamos áram-alapjelére vonatkozó adatok – valós idejű elérését.

A tagállamok intézkedéseket fogadnak el, amelyek előírják, hogy a járműgyártók megkülönböztetésmentes feltételek mellett és költségmentesen, valamint az adatvédelmi szabályoknak megfelelően a típus-jóváhagyásra és piacfelügyeletre vonatkozóan az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) meghatározott követelményeken felül, valós időben bocsássák az elektromos járművek tulajdonosai és használói, valamint a tulajdonosok és a használók nevében eljáró harmadik felek, így például a villamosenergia-piaci szereplők és az elektromobilitási szolgáltatók rendelkezésére az akkumulátor állapotára, töltöttségi szintjére, villamos áram-alapjelére, kapacitására, valamint adott esetben az elektromos járművek elhelyezkedésére vonatkozó járműfedélzeti adatokat.

(4) Az (EU) 2023/1804 rendeletben meghatározott követelményeken túlmenően, a tagállamok vagy kijelölt illetékes hatóságai biztosítják, hogy a területükön üzembe helyezett, új és lecserélt, nem nyilvánosan hozzáférhető, normál teljesítményű elektromos töltőpontok támogatni tudják az intelligens töltési funkciókat és adott esetben a tagállam általi kiépítés esetén az okos mérési rendszerekhez való kapcsolódást, valamint a kétirányú töltési funkciókat az említett rendelet 15. cikkének (3) és (4) bekezdésében foglalt követelményekkel összhangban.

(5) Az (EU) 2019/943 rendeletben és az (EU) 2019/944 irányelvben meghatározott követelményeken túlmenően, a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozási keret lehetővé tegye a kis méretű vagy mobil rendszerek, például a háztartási akkumulátorok és az elektromos járművek, továbbá más kis méretű decentralizált energiaforrások számára a villamosenergia-piacokon – többek között aggregálás révén – való részvételt, beleértve a szűk keresztmetszetek kezelését, valamint a rugalmassági és kiegyenlítő szolgáltatások nyújtását. E célból a tagállamok – valamennyi piaci szereplővel és szabályozó hatósággal szoros együttműködésben – az említett villamosenergia-piacok műszaki jellemzői alapján meghatározzák az e rendszerekben való részvételre vonatkozó műszaki követelményeket.

A tagállamok egyenlő versenyfeltételeket és megkülönböztetésmentes részvételt biztosítanak a villamosenergia-piacokon a kis méretű decentralizált energetikai eszközök vagy mobil rendszerek számára.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/858 rendelete (2018. május 30.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről, a 715/2007/EK és az 595/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2007/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 151., 2018.6.14., 1. o.)”

12. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„22a. cikk

A megújuló energia ipari használatának elterjesztése

(1) A tagállamok törekednek arra, hogy az ipari ágazatban a végsőenergia-termelésre és a nem energetikai célokra felhasznált energiaforrások mennyiségén belül a megújuló energiaforrások részaránya legalább 1,6 százalékpontos indikatív növekedést érjen el a 2021–2025-ös, valamint a 2026–2030-as időszakokra számolt éves átlagot tekintve.

A tagállamok a hulladékhőt és a hulladék hűtőenergiát legfeljebb 0,4 százalékpontig beszámíthatják az első albekezdésben említett átlagos éves növekedésbe, feltéve, hogy a hulladékhőt és a hulladék hűtőenergiát hatékony távfűtésből és -hűtésből szolgáltatják, kizárva azon hálózatokat, amelyek csak egy épületnek szolgáltatnak hőenergiát, vagy amennyiben a teljes hőenergiát kizárólag a helyszínen használják fel, és amennyiben a hőenergiát nem értékesítik. Ha a beszámítás mellett döntenek, az első albekezdésben említett, átlagos éves növekedés a hulladékhő és hulladék hűtőenergia elszámolt százalékpontjainak felével nő.

A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterveikbe és az említett rendelet 17. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti éghajlat-politikai eredményjelentéseikbe belefoglalják az említett indikatív növekedés elérése érdekében tervezett és megvalósított szakpolitikákat és intézkedéseket.

Az említett szakpolitikáknak és intézkedéseknek, amennyiben a villamosítás költséghatékony opciónak tekinthető, elő kell mozdítaniuk az ipari folyamatok megújuló energiaforrásokon alapuló villamosítását. Az említett szakpolitikáknak és intézkedéseknek arra kell törekedniük, hogy kedvező piaci feltételeket teremtsenek az ipari fűtésre használt fosszilis tüzelőanyagok helyettesítésére szolgáló, gazdaságilag életképes és műszakilag megvalósítható megújuló energiaforrások rendelkezésre állásához azzal a céllal, hogy csökkentsék az olyan fűtésre használt fosszilis tüzelőanyagok használatát, ahol a hőmérséklet 200 °C alatt van. E szakpolitikák és intézkedések elfogadásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az „első az energiahatékonyság” elvét, az eredményességet és a nemzetközi versenyképességet, és kezelniük kell a szabályozási, adminisztratív és gazdasági akadályokat.

A tagállamok biztosítják, hogy a végsőenergia-termelésre és a nem energetikai célokra felhasznált, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok részaránya 2030-ra az iparban végsőenergia-termelésre és nem energetikai célokra felhasznált hidrogén legalább 42 %-a, 2035-re 60 %-a legyen. Az említett százalékarány kiszámításához a következő szabályok alkalmazandók:

- a) a nevező kiszámításához a végsőenergia-termelésre és nem energetikai célokra felhasznált hidrogén energiatartalmát kell figyelembe venni, kivéve a következőket:
  - i. a hagyományos közlekedési üzemanyagok és bioüzemanyagok előállításához köztes termékként felhasznált hidrogén;
  - ii. az ipari maradékgáz dekarbonizálásával előállított hidrogén, amelyet azon gáz helyettesítésére használnak, amelyből előállították;
  - iii. ipari létesítményekben melléktermékként előállított vagy melléktermékekből származó hidrogén;
- b) a számláló kiszámításához az ipari ágazatban végsőenergia-termelésre és nem energetikai célokra felhasznált, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok energiatartalmát kell figyelembe venni, kivéve a hagyományos közlekedési üzemanyagok és bioüzemanyagok előállításához köztes termékként felhasznált, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat;
- c) a nevező és a számláló értékének kiszámításához az üzemanyagok III. mellékletben szereplő, az üzemanyagok energiatartalmára vonatkozó értékeket kell alkalmazni.

E bekezdés ötödik albekezdése c) pontjának alkalmazásában a III. mellékletben nem említett üzemanyagok energiatartalmának meghatározása érdekében a tagállamok az üzemanyagok fűtőértékének meghatározására vonatkozó releváns európai szabványokat, vagy amennyiben ilyen célból európai szabvány nem került elfogadásra, a releváns ISO-szabványokat alkalmazzák.

(2) A tagállamok ösztönzik az önkéntes címkézési rendszereket azon ipari termékek esetében, amelyeket deklaráltan megújuló energiával és nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokkal állítanak elő. Az ilyen önkéntes címkézési rendszerek feltüntetik a nyersanyagbeszerzési, előfeldolgozási, gyártási és forgalmazási szakaszban felhasznált megújuló energia vagy nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok részarányát, amelyet az (EU) 2021/2279 bizottsági ajánlásban (*) vagy az ISO 14067:2018 szabványban meghatározott módszerek alapján számítanak ki.

(3) A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterveikben és az említett rendelet 17. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti éghajlat-politikai eredményjelentéseikben beszámolnak az általuk várhatóan importált és exportált nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok mennyiségéről. E jelentés alapján a Bizottság uniós stratégiát dolgoz ki az importált és hazai hidrogénre vonatkozóan azzal a céllal, hogy előmozdítsa az európai hidrogénpiacot és az Unión belüli belföldi hidrogéntermelést, támogatva ezen irányelv végrehajtását és az abban meghatározott célkitűzések elérését, ugyanakkor kellően figyelembe véve az

ellátás biztonságát, az Unió stratégiai energetikai autonómiáját és a globális hidrogénpiacon az egyenlő versenyfeltételeket. A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterveikben és az említett rendelet 17. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti éghajlat-politikai eredményjelentéseikben jelzik, hogy miként kívánnak hozzájárulni az említett stratégiához.

22b. cikk

A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok használatára vonatkozó célkitűzés csökkentésének feltételei az ipari ágazatban

(1) Egy tagállam 2030-ban 20 %-kal csökkentheti a 22a. cikk (1) bekezdésének ötödik albekezdésében említett, végsőenergia-termelésre és nem energetikai célokra felhasznált, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok részarányát, amennyiben:

- a) az említett tagállam jó úton halad a 3. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott kötelező átfogó uniós célkitűzéshez való nemzeti hozzájárulásának teljesítése felé, amely legalább egyenértékű az (EU) 2018/1999 rendelet II. mellékletében említett képletnek megfelelően várható nemzeti hozzájárulásával; és
- b) a fosszilis tüzelőanyagokból előállított hidrogénnek vagy származékainak az említett tagállamban felhasznált részaránya 2030-ban nem haladja meg a 23 %-ot, 2035-ben pedig a 20 %-ot.

Amennyiben e feltételek bármelyike nem teljesül, az első albekezdésben említett csökkentés tovább nem alkalmazható.

(2) Amennyiben egy tagállam az (1) bekezdésben említett csökkentést alkalmazza, erről az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterveivel együtt, valamint az említett rendelet 17. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti éghajlat-politikai eredményjelentései részeként értesíti a Bizottságot. Az értesítésnek tartalmaznia kell a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok aktualizált arányára vonatkozó információkat, valamint minden olyan releváns adatot, amely igazolja, hogy az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek.

A Bizottság figyelemmel kíséri a csökkentésben részesülő tagállamokban fennálló helyzetet annak ellenőrzése céljából, hogy az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek folyamatosan teljesülnek-e.

(*) A Bizottság (EU) 2021/2279 ajánlása (2021. december 15.) a környezeti lábnyom meghatározására szolgáló módszereknek a termékek és a szervezetek életciklus-alapú környezeti teljesítményének mérésére és ismertetésére szolgáló alkalmazásáról (HL L 471., 2021.12.30., 1. o.)”

13. A 23. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A megújuló energia fűtési és hűtési ágazatban való használatának ösztönzése érdekében ebben az ágazatban minden tagállamnak növelnie kell a megújuló energiák részarányát a megújuló energiának a fűtési és hűtési ágazatban 2020-ban elért részarányától kiindulva a 2021–2025-ös időszakra számolt éves átlagban legalább 0,8 százalékpontos értékkel, a 2026–2030-as időszakra számolt éves átlagban pedig legalább 1,1 százalékpontos értékkel, a bruttó végső energiafogyasztás nemzeti részarányában kifejezve, a 7. cikkben meghatározott módszernek megfelelően kiszámítva.

A tagállamok a hulladékhőt és a hulladék hűtőenergiát legfeljebb 0,4 százalékpontig beszámíthatják az első albekezdésben említett átlagos éves növekedésekbe. Ha e beszámítás mellett döntenek, az átlagos éves növekedés a hulladékhő és hulladék hűtőenergia beszámított százalékpontjának felével nő, a 2021–2025-ös időszakban 1,0 százalékpontos, a 2026–2030-as időszakban pedig 1,3 százalékpontos felső határig.

A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímatervekben tájékoztatják a Bizottságot arról a szándékukról, hogy be kívánják számítani a hulladékhő és a hulladék hűtőenergiát, valamint a becsült mennyiségről. Az e bekezdés első albekezdésében említett minimális százalékpontos éves növekedések mellett minden egyes tagállamnak törekednie kell arra, hogy fűtési és hűtési ágazatában az ezen irányelv Ia. mellékletében meghatározott további indikatív százalékpontokkal növelje a megújuló energia részarányát.

A tagállamok a fűtésre és hűtésre használt, megújuló villamos energiát legfeljebb 0,4 százalékpontig beszámíthatják az első albekezdésben meghatározott éves átlagos növekedésbe, feltéve, hogy a hőfejlesztőberendezés- és hűtőgenerátor-egység hatékonysága meghaladja a 100 %-ot. Ha e beszámítás mellett döntenek, az átlagos éves növekedés az említett megújuló villamos energia százalékpontokban kifejezett felével nő, a 2021–2025-ös időszakban 1,0 százalékpontos, a 2026–2030-as időszakban pedig 1,3 százalékpontos felső határig.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azon szándékukról, hogy a 100 %-nál nagyobb hatékonyságú hőfejlesztő berendezések és hűtőgenerátorok alkalmazásával fűtésre és hűtésre használt megújuló villamos energiát beszámítják az e bekezdés első albekezdésében meghatározott éves növekedésbe. A tagállamok a 100 %-nál nagyobb hatékonyságú hőfejlesztőberendezés- és hűtőgenerátor-egységek becsült megújuló villamosenergia-kapacitásait belefoglalják az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímatervekbe. A tagállamok az említett rendelet 17. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikbe belefoglalják a 100 %-nál nagyobb hatékonyságú hőfejlesztőberendezés- és hűtőgenerátor-egységekből származó, fűtésre és hűtésre használt megújuló villamos energia mennyiségét.

(1a) A fűtésre és hűtésre használt megújuló villamos energia részarányának (1) bekezdés szerinti kiszámításához a tagállamok a területükön az előző két évben szolgáltatott megújuló villamos energia átlagos részarányát használják fel.

(1b) A tagállamok értékelik a megújuló energiaforrásokból előállított energiára, valamint a hulladékhő és a hulladék hűtőenergia fűtési és hűtési ágazatban való felhasználására vonatkozó lehetőségeiket, beleértve adott esetben az alacsony ökológiai kockázattal járó elterjesztésükre alkalmas területek, valamint a kisléptékű háztartási projektekben rejlő lehetőségek elemzését is. Az említett értékelés – a fűtésből és hűtésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátások és légszennyezés csökkentésére irányuló hosszú távú nemzeti stratégia kialakítása céljából – figyelembe veszi az ipari és háztartási felhasználásra rendelkezésre álló és gazdaságosan megvalósítható technológiát annak érdekében, hogy mérőföldkövetek és intézkedéseket határozzon meg a megújuló energia fűtési és hűtési célú alkalmazásának növelésére, valamint adott esetben a hulladékhő és a hulladék hűtőenergia távfűtés és -hűtés révén történő felhasználására vonatkozóan. Az említett értékelésnek összhangban kell állnia az „első az energiahatékonyság” elvével, az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímatervek részét kell képeznie, valamint azt csatolni kell a fűtési és hűtési ágazat 2012/27/EU irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében előírt átfogó értékeléséhez.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a fűtési és hűtési ágazatukban felhasznált megújuló energiák részarányának, valamint az említett bekezdés szerinti átlagos éves növekedésének kiszámításánál – ideértve az Ia. mellékletben foglalt további indikatív növekedést is – az egyes tagállamok:”;

ii. az a) pontot el kell hagyni;

iii. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok különösen az épületek tulajdonosai vagy bérlői és a kkv-k számára tájékoztatást nyújtanak a megújuló energia fűtési és hűtési rendszerekben történő felhasználásának javítását célzó költséghatékony intézkedésekről és pénzügyi eszközökről. A tagállamok hozzáférhető és átlátható tanácsadási eszközökön keresztül nyújtanak tájékoztatást.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) bekezdés első albekezdésében említett átlagos éves növekedés elérése érdekében a tagállamok törekednek legalább két intézkedés végrehajtására a következők közül:

- a) a megújuló energia vagy a hulladékhő és hulladék hűtőenergia fizikai beillesztése a fűtés és hűtés céljából szolgáltatott energiaforrások és üzemanyagok közé;
- b) megújuló energiát használó, nagy hatásfokú fűtő- és hűtőrendszerek telepítése épületekbe, épületek csatlakoztatása hatékony távfűtési és -hűtési rendszerekhez, vagy megújuló energia, hulladékhő és hulladék hűtőenergia használata ipari fűtési és hűtési eljárásokban;
- c) intézkedések olyan értékesíthető tanúsítványok formájában, amelyek bizonyítják, hogy az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott kötelezettségnek eleget tesznek az e bekezdés b) pontja szerinti, olyan telepítési intézkedésekhez nyújtott támogatás révén, amelyeket egy másik gazdasági szereplő, így például egy független megújulóenergia-technológiát üzembe helyező vagy egy megújulóenergia-üzembehelyezési szolgáltatásokat nyújtó energetikai szolgáltató vállalkozás hajt végre;
- d) kapacitásépítés a nemzeti, regionális és helyi hatóságok számára a helyi megújuló energiaforrásokon alapuló fűtési és hűtési potenciál feltérképezéséhez, valamint a megújulóenergia-projektek és infrastruktúrák tervezéséhez, végrehajtásához és az ilyen projektekhez kapcsolódó tanácsadáshoz;
- e) kockázatcsökkentési keretek létrehozása a hulladékhővel és hulladék hűtőenergiával kapcsolatos fűtési és hűtési projektek tökéletességének csökkentése érdekében, többek között lehetővé téve a kisebb projektek összevonását, valamint azok holisztikusabb összekapcsolását más energiahatékonysági és épületfelújítási intézkedésekkel;
- f) a megújuló fűtési és hűtési energiára vonatkozó adásvételi megállapodások előmozdítása vállalati és kollektív kislevegnyelők számára;
- g) a fosszilis energiaforrásokon alapuló vagy a megújuló energiaforrásokkal összeegyeztethetetlen fűtőrendszerek tervszerű lecserélése, illetve a fosszilis tüzelőanyagok fokozatos kivonására irányuló programok, mérőkövekkel;
- h) helyi és regionális szintű követelmények a megújuló energiák használatán alapuló – a hűtésre is kiterjedő – fűtéstervezéssel kapcsolatban;
- i) a biogáz előállításának és a gázhálózatba való betáplálásának előmozdítása a villamosenergia-termelésre való felhasználás helyett;
- j) a hőenergia-tárolási technológia fűtési és hűtési rendszerekbe történő integrálását elősegítő intézkedések;
- k) a megújuló energiaforrásokon alapuló távfűtési és -hűtési hálózatok előmozdítása, különösen megújulóenergia-közösségek révén, többek között szabályozási intézkedésekkel, finanszírozási megállapodásokkal és támogatással;
- l) egyéb, azonos hatású szakpolitikai intézkedések, beleértve a költségvetési intézkedéseket, támogatási rendszereket vagy más pénzügyi ösztönzőket, amelyek hozzájárulnak a megújuló energiaforrásokon alapuló fűtő- és hűtőberendezések telepítéséhez, valamint az épületek és az ipar fűtéséhez és hűtéséhez megújuló energiát biztosító energiahálózatok fejlesztéséhez.

Az említett intézkedések meghozatala és végrehajtása során a tagállamok biztosítják, hogy azok valamennyi fogyasztó számára hozzáférhetőek legyenek, különösen azon alacsony jövedelmű vagy kiszolgáltatott helyzetű háztartások számára, amelyek máskülönben nem rendelkeznének elegendő kezdőtőkével ahhoz, hogy élvezzék az előnyöket.”

14. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a végső fogyasztók könnyen hozzáférhető módon – így például a számlákon, a szolgáltatók weboldalain vagy kérésre – tájékoztatást kapjanak a távfűtési és -hűtési rendszereik tekintetében az energiahatékonyságról és a megújuló energia részarányáról. A megújuló energia részarányára vonatkozó információt legalább az adott távfűtési és -hűtési rendszer igénybe vevőjéhez rendelt fűtési és hűtési célú bruttó végső energiafogyasztás százalékában kell kifejezni, beleértve azt is, hogy mennyi energiát használtak fel egy fűtési egység fogyasztóhoz vagy végfelhasználóhoz történő eljuttatásához.”;

b) a (4), az (5) és a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok törekednek arra, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának, valamint a hulladékhőnek és hulladék hűtőenergiának a távfűtésben és -hűtésben 2020-ban elért részarányából kiindulva, a 2021–2030-as időszakra számolt éves átlagban indikatív 2,2 százalékponttal növeljék a megújuló energiaforrásokból előállított, valamint a hulladékhőből és a hulladék hűtőenergiából származó energiának a távfűtésben és -hűtésben képviselt részarányát, és ennek érdekében meghatározzák a megfelelő intézkedéseket az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterveikben. A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányát a távfűtésben és -hűtésben elért bruttó végső energiafogyasztáson belüli részarányként kell kifejezni, és a rendes éghajlati viszonyok figyelembevételével kell kiigazítani.

A tagállamok a távfűtésre és -hűtésre használt megújuló villamos energiát beszámíthatják az első albekezdésben meghatározott átlagos éves növekedésbe.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azon szándékukról, hogy a távfűtésre és -hűtésre használt megújuló villamos energiát beszámítják az e bekezdés első albekezdésében meghatározott éves növekedésbe. A tagállamok a távfűtésre és -hűtésre használt megújuló villamos energia becsült kapacitásait belefoglalják az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterveikbe. A tagállamok az említett rendelet 17. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikbe belefoglalják a távfűtésre és -hűtésre használt megújuló villamos energia mennyiségét.

(4a) A távfűtésre és -hűtésre használt, megújuló villamos energia részarányának (4) bekezdés szerinti kiszámításához a tagállamok a területükön az előző két évben szolgáltatott, megújuló villamos energia átlagos részarányát használják fel.

Azon tagállamok, amelyekben a megújuló energiaforrásokból előállított, valamint a hulladékhőből és a hulladék hűtőenergiából származó energia távfűtésben és -hűtésben való felhasználásának részaránya meghaladja a 60 %-ot, az ilyen részarányt úgy tekinthetik, hogy az teljesíti a (4) bekezdés első albekezdésében említett átlagos éves növekedést. Azon tagállamok, amelyekben a megújuló energiaforrásokból előállított, valamint a hulladékhőből és a hulladék hűtőenergiából származó energia távfűtésben és -hűtésben való felhasználásának részaránya meghaladja az 50 %-ot, de nem haladja meg a 60 %-ot, az ilyen részarányt úgy tekinthetik, hogy az teljesíti a (4) bekezdés első albekezdésében említett átlagos éves növekedés felét.

A tagállamok az e cikk (4) bekezdésének első albekezdésében említett átlagos éves növekedés végrehajtásához szükséges intézkedéseket az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterveikben határozzák meg.

(4b) A tagállamok biztosítják, hogy a 25 MWth-nál nagyobb teljesítményű távfűtési vagy -hűtési rendszerek üzemeltetőit ösztönözzék a megújuló energiaforrásokból előállított, valamint hulladékhőből és hulladék hűtőenergiából származó energiát biztosító harmadik fél szolgáltatók csatlakoztatására, vagy ösztönözzék őket arra, hogy felajánlják – az érintett tagállam illetékes hatósága által meghatározott, megkülönböztetésmentes kritériumok alapján –, hogy harmadik fél szolgáltatókat csatlakoztatnak, és tőlük szereznek be megújuló energiaforrásokból, valamint hulladékhőből és hulladék hűtőenergiából származó hő-, illetve hűtőenergiát, és az üzemeltetőknek a következők közül egy vagy többet kell megtenniük:

- a) új fogyasztók igényeit kielégíteni;
- b) lecserélni a hő- vagy hűtőenergiát termelő meglévő kapacitásaikat;
- c) bővíteni a hő- vagy hűtőenergiát termelő meglévő kapacitásaikat.

(5) A tagállamok megengedhetik a távfűtési vagy -hűtési rendszer üzemeltetőjének, hogy a következő helyzetek bármelyikében visszautasítsa a harmadik fél szolgáltató csatlakoztatását, és azt, hogy tőle hő- vagy hűtőenergiát vásároljon:

- a) a rendszer a megújuló energiaforrásokból származó fűtő- vagy hűtőenergia, vagy a hulladékhő és hulladék hűtőenergia egyéb szolgáltatásai miatt nem rendelkezik a szükséges kapacitással;

- b) a harmadik fél szolgáltató által szolgáltatott hő- vagy hűtőenergia nem felel meg a csatlakoztatáshoz, valamint az ahhoz szükséges technikai paramétereknek, hogy biztosított legyen a távfűtési és -hűtési rendszer megbízható és biztonságos működése;
- c) az üzemeltető igazolni tudja, hogy a hozzáférés biztosítása túlzott fűtési vagy hűtési költségnövekedést eredményezne a végső fogyasztók számára ahhoz képest, hogy mennyibe kerülne annak a fő helyi hő- vagy hűtési szolgáltatásnak a használata, amellyel a megújuló forrásokból származó energia vagy a hulladékhő- és a hulladék-hűtőenergia versenyezne;
- d) az üzemeltető rendszere egy hatékony távfűtési és -hűtési rendszer.

A tagállamok biztosítják, hogy amikor a távfűtési vagy -hűtési rendszer üzemeltetője az első albekezdés szerint megtagadja valamely hő- vagy hűtőenergia-szolgáltató csatlakoztatását, az említett üzemeltető tájékoztassa az illetékes hatóságot a megtagadás okairól, valamint azon feltételekről és intézkedésekről, amelyeket a rendszeren belül meg kell valósítani a csatlakoztatás lehetővé tételéhez. A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő eljárás álljon rendelkezésre az indokolatlan megtagadások orvoslására.

(6) A tagállamok – ha szükséges – a hulladékhő és a hulladék hűtőenergia felhasználásának megkönnyítése érdekében koordinációs keretet hoznak létre a távfűtési és -hűtési rendszerek üzemeltetői, valamint az ipari és a szolgáltatási ágazat azon szereplői között, amelyeknél potenciálisan hulladékhő és hulladék hűtőenergia keletkezik. Az említett koordinációs keret biztosítja a hulladékhő és hulladék hűtőenergia használatával kapcsolatos párbeszédet, és magában foglalja különösen a következőket:

- a) a távfűtési és -hűtési rendszerek üzemeltetői;
  - b) a távfűtési és -hűtési rendszereken keresztül gazdaságilag hasznosítható hulladékhőt és hulladék hűtőenergiát termelő, ipari és szolgáltatási ágazatbeli vállalkozások, így például adatközpontok, ipari üzemek, nagy kereskedelmi épületek, energiatároló létesítmények és tömegközlekedés;
  - c) az energetikai infrastruktúrák tervezéséért és jóváhagyásáért felelős helyi hatóságok;
  - d) a távfűtési és -hűtési rendszerek legmodernebb vívmányain dolgozó tudományos szakemberek; és
  - e) a fűtésben és hűtésben részt vevő megújulóenergia-közösségek.”;
- c) a (8), a (9) és a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A tagállamok olyan keretet hoznak létre, amelyben a villamosenergiaelosztórendszer-üzemeltetők – az általuk kiszolgált területen a távfűtési és -hűtési rendszerek üzemeltetőivel együttműködve – legalább négyévente felméri annak lehetőségét, hogy a távfűtési vagy -hűtési rendszerek kiegyenlítő és más rendszerszintű szolgáltatásokat nyújtsanak, ideértve a keresletoldali választ és a megújuló energiaforrásokból előállított villamosenergia-többlet hőtárolását is, valamint azt, hogy az azonosított lehetőség alkalmazása erőforrás- és költséghatékonyabb-e, mint az alternatív megoldások.

A tagállamok biztosítják, hogy a villamosenergia-átviteli és -elosztórendszer-üzemeltetők a saját területükön a hálózattervezés, a hálózati beruházások és az infrastruktúra-fejlesztés során megfelelően figyelembe vegyék az első albekezdésben előírt értékelés eredményeit.

A tagállamok elősegítik a távfűtési és -hűtési rendszerek üzemeltetői, valamint a villamosenergia-átviteli és -elosztórendszer-üzemeltetők közötti koordinációt annak biztosítása érdekében, hogy a távfűtési és -hűtési rendszer-üzemeltetők által nyújtott kiegyenlítő, tárolási és egyéb rugalmassági szolgáltatások – így például a keresletoldali válasz – a villamosenergia-piacuk részévé válhassanak.

A tagállamok az első és harmadik albekezdés szerinti értékelési és koordinációs követelményeket kiterjeszthetik a gázz szállító- és -elosztórendszer-üzemeltetőkre, beleértve a hidrogénhálózatokat és más energiahálózatokat is.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók jogait, valamint a távfűtési és -hűtési rendszerek e cikkkel összhangban történő üzemeltetésére vonatkozó szabályokat az illetékes hatóság egyértelműen meghatározza, közzé tegye és érvényesítse.

(10) Egy tagállam nem köteles alkalmazni a (2)–(9) bekezdést, ha a következő feltételek közül legalább egy teljesül:

- a) esetében a távfűtés és -hűtés részaránya 2018. december 24-én a fűtési és hűtési célú bruttó végső energiafogyasztás legfeljebb 2 %-át tette ki;
- b) esetében – az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján és az említett rendelettel összhangban benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímaterve és az ezen irányelv 23. cikkének (1b) bekezdésében említett értékelés alapján új, hatékony távfűtési és -hűtési rendszerek kialakítása révén – a távfűtés és -hűtés részaránya 2018. december 24-én a fűtési és hűtési célú bruttó végső energiafogyasztás több mint 2 %-ára növekedett;
- c) a távfűtési és -hűtési rendszerek bruttó végső energiafogyasztásának 90 %-ára hatékony távfűtési és -hűtési rendszerekben kerül sor.”

15. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

A megújuló energia növekedése és a kibocsátásintenzitás csökkenése a közlekedési ágazatban

(1) Minden egyes tagállam kötelezettséget ír elő az üzemanyag-forgalmazók számára annak biztosítására, hogy:

- a) a közlekedési ágazat számára szolgáltatott megújuló üzemanyagok és megújuló villamos energia mennyisége következtében:
  - i. a megújuló energiának a közlekedési ágazat végső energiafogyasztásán belüli részaránya 2030-ig legalább 29 %-ra emelkedjen; vagy
  - ii. a tagállam által meghatározott indikatív ütemtervnek megfelelően – 2030-ig a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alapértékhez képest legalább 14,5 %-kal csökkenjen a kibocsátásintenzitás.
- b) a közlekedési ágazat számára szolgáltatott energiamennyiségén belül a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagok és biogázok és a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok együttes részaránya 2025-ben legalább 1 %, 2030-ban pedig 5,5 %, és ebből 2030-ban legalább 1 százalékpontos részarány a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból ered.

A tagállamokat arra ösztönzik, hogy az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában meghatározott kötelezettség teljesítése érdekében nemzeti szinten differenciált célértékeket állapítsanak meg a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagokra és biogázokra, valamint a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra vonatkozóan oly módon, hogy mindkét üzemanyag fejlesztését ösztönözzék és bővítsék.

A tengeri kikötőkkel rendelkező tagállamoknak törekedniük kell annak biztosítására, hogy 2030-tól a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok részaránya a tengeri közlekedési ágazat számára szolgáltatott energia teljes mennyiségén belül legalább 1,2 % legyen.

A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 17. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben beszámolnak a megújuló energiának a közlekedési ágazat – beleértve a tengeri közlekedési ágazatot is – végső energiafogyasztásán belüli részarányáról, valamint a kibocsátásintenzitás-csökkentésük mértékéről.

Ha az alapanyagoknak a IX. melléklet A. részében foglalt jegyzéke a 28. cikk (6) bekezdésének megfelelően módosul, a tagállamok ennek megfelelően megnövelhetik a közlekedési ágazat számára szolgáltatott energiában az említett alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagok és biogáz minimális részarányát.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett célértékek és az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett részarányok kiszámítása tekintetében a tagállamok:

- a) akkor is figyelembe veszik a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat, ha azokat köztes termékként használják fel a következők előállításához:
  - i. hagyományos közlekedési üzemanyagok; vagy
  - ii. bioüzemanyagok, feltéve, hogy a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok használatával elért üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentést nem veszik figyelembe a bioüzemanyagok üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarításának kiszámításakor;
- b) figyelembe vehetik a nemzeti gázszállítási és -elosztási infrastruktúrába betáplált biogázt.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában meghatározott célkitűzések kiszámításához a tagállamok figyelembe vehetik a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat.

Az üzemanyag-forgalmazókra vonatkozó kötelezettség megállapításakor a tagállamok:

- a) a villamos energiát vagy a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat kínáló üzemanyag-forgalmazók számára mentességet biztosíthatnak a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagok és biogázok minimális részarányára vonatkozó követelmények alól;
- b) a kötelezettséget a mennyiségekre, az energiataralomra vagy az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra irányuló intézkedések révén határozhatják meg;
- c) különbséget tehetnek a különböző energiahordozók között;
- d) különbséget tehetnek a tengeri közlekedési ágazat és más ágazatok között.

(4) A tagállamok létrehozhatnak egy olyan mechanizmust, amely lehetővé teszi a területükön működő üzemanyag-forgalmazók számára, hogy a közlekedési ágazat megújuló energiával való ellátásáért kvótajóváírásokkal kereskedjenek. Azon gazdasági szereplők, amelyek nyilvános elektromos töltőpontokon keresztül elektromos járművek számára megújuló villamos energiát szolgáltatnak, kvótajóváírásban részesülnek függetlenül attól, hogy vonatkoznak-e rájuk a tagállam által az üzemanyag-forgalmazókra meghatározott kötelezettségek, és ezeket a kvótajóváírásokat eladhatják az üzemanyag-forgalmazóknak, amelyek számára lehetővé kell tenni, hogy a kvótajóváírásokat felhasználják az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott kötelezettség teljesítésére. A tagállamok e mechanizmusba bevonhatnak magán töltőpontokat, amennyiben bizonyítható, hogy az említett magán töltőpontok számára szolgáltatott megújuló villamos energiát kizárólag elektromos járművek számára biztosítják.”

16. A 26. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a) pontja a következőképpen módosul:
  - i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A megújuló energiaforrásokból előállított, a 7. cikkben említett tagállami bruttó végső energiafogyasztásnak, valamint a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett minimális megújulóenergia-részarány és kibocsátásintenzitás-csökkentési cél kiszámításához az élelmiszer- és takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energiához tartozó és a közlekedésben használt, biomasszából előállított üzemanyagok részaránya legfeljebb egy százalékponttal lehet magasabb, mint az ilyen üzemanyagoknak az adott tagállam közlekedési ágazata végső energiafogyasztásán belül 2020-ban fennálló részaránya, amely az említett tagállamban a közlekedési ágazat végső energiafogyasztásának legfeljebb 7 %-a lehet.”;

- ii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben egy tagállamban az élelmiszer- és takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához tartozó, valamint a közlekedésben használt, biomasszából előállított üzemanyagok részaránya 7 %-nál alacsonyabbra korlátozott, vagy egy tagállam úgy dönt, hogy a részarányt tovább korlátozza, az említett tagállam ennek megfelelően csökkentheti a megújuló energiaforrásokból előállított energia minimális részarányát vagy a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett kibocsátásintenzitás-csökkentési célértéket, figyelembe véve, hogy az említett üzemanyagok milyen mértékben járultak volna hozzá a megújuló energiaforrásokból előállított energia minimális részarányához vagy az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarításhoz. A kibocsátásintenzitás csökkentésére vonatkozó célérték alkalmazásában a tagállamok ezen üzemanyagok esetében 50 %-os üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítással számolnak.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A megújuló energiaforrásokból előállított, a 7. cikkben említett tagállami bruttó végső energiafogyasztásnak, valamint a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett, minimális megújulóenergia-részaránynak vagy kibocsátásintenzitás-csökkentési célnak a kiszámításához a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében magas kockázatot jelentő, azon élelmiszer- vagy takarmánynövény-alapú bioüzemanyagokból, folyékony bio-energiahordozókból és biomasszából előállított üzemanyagokból történő kiszámításához használt hozzájárulás mértéke, amely élelmiszer- vagy takarmánynövények esetében jelentős a nagy szénkészletekkel rendelkező földterületekre való termőterület-kiterjesztés megfigyelt mértéke, nem haladhatja meg az adott tagállamban ezen üzemanyagok 2019-es fogyasztási szintjét, kivéve, ha az adott bioüzemanyagokat, folyékony bio-energiahordozókat vagy biomasszából előállított üzemanyagokat a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentőnek tanúsították e bekezdés alapján.”;

ii. az ötödik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság 2023. szeptember 1-jéig a rendelkezésre álló legjobb tudományos adatok alapján felülvizsgálja az e bekezdés negyedik albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott kritériumokat, és a 35. cikkel összhangban adott esetben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az említett kritériumok módosítása céljából, valamint meghatározza az olyan alapanyagokból előállított, magas közvetett földhasználat-változási kockázatú bioüzemanyagoknak, folyékony bio-energiahordozóknak és biomasszából előállított üzemanyagoknak a 3. cikk (1) bekezdésében foglalt, átfogó uniós célkitűzéshez és a 25. cikk (1) bekezdésének első albekezdésének a) pontjában említett, megújuló energiaforrásokból előállított energia minimum részarányához és a kibocsátásintenzitás-csökkentési célértékre irányuló célkitűzéshez való hozzájárulása fokozatos csökkentésére vonatkozó ütemtervet, amely alapanyagok vonatkozásában nagy szénkészletekkel rendelkező földterületekre való jelentős termőterület-kiterjesztés figyelhető meg. Az említett felülvizsgálatnak az alapanyagok bővítéséről szóló, az e bekezdés harmadik albekezdésével összhangban benyújtott jelentés felülvizsgált változatán kell alapulnia. A jelentésben különösen azt kell vizsgálni, hogy objektív és tudományosan megalapozott kritériumok alapján, valamint az Unió éghajlat-politikai céljainak és kötelezettségvállalásainak figyelembevételével csökkenteni kell-e a globális termelési terület jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületek rovására történő átlagos éves bővülésének maximális részarányára vonatkozó küszöbértéket.

Adott esetben a Bizottság az ötödik albekezdésben említett értékelés eredményei alapján módosítja a negyedik albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott kritériumokat. A Bizottság a negyedik albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően, továbbra is háromévente felülvizsgálja a felhatalmazáson alapuló jogi aktust alátámasztó adatokat. Szükség esetén a változó körülmények és a rendelkezésre álló legújabb tudományos bizonyítékok fényében a Bizottság naprakésszé teszi az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust.”

17. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

A közlekedési ágazatban, valamint a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok tekintetében a végső felhasználásuktól függetlenül alkalmazandó számítási szabályok

(1) A 25. cikk (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának ii. alpontjában említett kibocsátásintenzitás-csökkentés kiszámítására a következő szabályok alkalmazandók:

a) az üvegházhatású gázok kibocsátásában elért megtakarítást a következőképpen kell kiszámítani:

- i. bioüzemanyagok és biogázok esetében a valamennyi közlekedési mód számára szolgáltatott ezen üzemanyagok mennyiségének és a 31. cikkel összhangban meghatározott üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarításuknak a szorzata;
- ii. a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok esetében a valamennyi közlekedési mód számára szolgáltatott ezen üzemanyagok mennyiségének és a 29a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban meghatározott üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarításuknak a szorzata;
- iii. a megújuló villamos energia esetében a valamennyi közlekedési mód számára szolgáltatott, megújuló villamos energia mennyiségének és az V. mellékletben meghatározott $EC_{F(e)}$ fosszilis üzemanyag komparátornak a szorzata;

- b) a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának ii. alpontjában említett alapértéket úgy kell kiszámítani 2030. december 31-ig, hogy a közlekedési ágazat számára szolgáltatott energia mennyiségét meg kell szorozni az V. mellékletben meghatározott $E_F(t)$ fosszilis üzemanyag komparátorral; 2031. január 1-jétől a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának ii. alpontjában említett alapérték a következők összege:
- i. a valamennyi közlekedési mód számára szolgáltatott üzemanyagok mennyiségének és az V. mellékletben meghatározott $E_F(t)$ fosszilis üzemanyag komparátornak a szorzata;
  - ii. a valamennyi közlekedési mód számára szolgáltatott villamos energia mennyiségének és az V. mellékletben meghatározott $EC_F(e)$ fosszilis üzemanyag komparátornak a szorzata;
- c) a releváns energiamennyiségek kiszámításához a következő szabályokat kell alkalmazni:
- i. a közlekedési ágazat számára szolgáltatott energia mennyiségének meghatározásához a közlekedési célú üzemanyagok energiatartalmára vonatkozóan a III. mellékletben meghatározott értékeket kell használni;
  - ii. a III. mellékletben nem említett közlekedési célú üzemanyagok energiatartalmának meghatározása érdekében a tagállamok az üzemanyagok fűtőértékének meghatározására vonatkozó releváns európai szabványokat, vagy amennyiben ilyen célból európai szabvány nem került elfogadásra, a releváns ISO-szabványokat alkalmazzák;
  - iii. a közlekedési ágazat számára szolgáltatott, megújuló villamos energia mennyiségét úgy kell meghatározni, hogy az ágazat számára szolgáltatott villamos energia mennyiségét meg kell szorozni a tagállam területén az előző két évben szolgáltatott, megújuló villamos energia átlagos részarányával; amennyiben a villamos energiát megújuló villamos energiát termelő létesítményhez való közvetlen csatlakozásból nyerik, és azt a közlekedési ágazat számára szolgáltatják, az ilyen villamos energiát teljes mértékben megújuló energiaforrásból származónak kell tekinteni; a napenergiával működő elektromos jármű által termelt és magának a járműnek a fogyasztásához felhasznált villamos energia teljes mértékben megújuló energiaforrásból származónak tekinthető;
  - iv. a IX. melléklet B. részében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok és biogázok részarányát a közlekedési ágazat számára szolgáltatott üzemanyagok és villamos energia energiatartalmában – Ciprus és Málta kivételével – 1,7 %-ra kell korlátozni;
- d) a megújuló energia használatából eredő kibocsátásintenzitás-csökkenést úgy kell meghatározni, hogy a valamennyi közlekedési mód számára szolgáltatott bioüzemanyagok, biogázok, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok és megújuló villamos energia használatából eredő üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítást el kell osztani az alapértékkel; a tagállamok figyelembe vehetik a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat is.

A tagállamok a IX. melléklet B. részében felsorolt alapanyagok rendelkezésre állását figyelembe véve, kellően indokolt esetben megemlíthetik az e bekezdés első albekezdése c) pontjának iv. alpontjában említett határértéket. Minden ilyen emelésről értesíteni kell a Bizottságot, annak indokaival együtt, és azt a Bizottságnak jóvá kell hagynia.

(2) A 25. cikk (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának i. alpontjában és (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett minimum részarányok kiszámításához a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) a nevező, vagyis a közlekedési ágazatban fogyasztott energia mennyiségének kiszámításához a közlekedési ágazat számára szolgáltatott összes üzemanyagot és villamos energiát figyelembe kell venni;
- b) a számláló – amely a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének alkalmazásában a közlekedési ágazatban fogyasztott, megújuló energiaforrásokból előállított energia mennyisége – kiszámításához az egyes tagállamok területén valamennyi közlekedési mód, így többek között a nemzetközi tengeri tartályhajók számára szolgáltatott, megújuló energiaforrásokból előállított valamennyi energiatípus energiatartalmát kell figyelembe venni; a tagállamok figyelembe vehetik a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat is;
- c) a IX. mellékletben felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok és biogázok, valamint a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok részarányát az energiatartalma kétszeresének kell tekinteni;

- d) a megújuló villamos energia részarányát, amennyiben azt közúti járművek számára szolgáltatják, az energiatartalma négyszeresének kell tekinteni, amennyiben pedig vasúti közlekedés számára szolgáltatják, az energiatartalma másfélszeresének lehet tekinteni;
- e) a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított, légi és tengeri közlekedési módban szolgáltatott fejlett bioüzemanyagok és biogázok részarányát energiatartalmuk 1,2-szeresének, a légi és tengeri közlekedési módban szolgáltatott, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok részarányát pedig energiatartalmuk 1,5-szeresének kell tekinteni;
- f) a IX. melléklet B. részében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok és biogázok részarányát a közlekedési ágazat számára szolgáltatott üzemanyagok és villamos energia energiatartalmában – Ciprus és Málta kivételével – 1,7 %-ra kell korlátozni;
- g) a közlekedési ágazat számára szolgáltatott energia mennyiségének meghatározásához a közlekedési célú üzemanyagok energiatartalmára vonatkozóan a III. mellékletben meghatározott értékeket kell használni;
- h) a III. mellékletben nem említett közlekedési célú üzemanyagok energiatartalmának meghatározása érdekében a tagállamok az üzemanyagok fűtőértékének meghatározására vonatkozó releváns európai szabványokat, vagy amennyiben ilyen célból európai szabvány nem került elfogadásra, a releváns ISO-szabványokat alkalmazzák;
- i) a közlekedési ágazat számára szolgáltatott megújuló villamos energia mennyiségét úgy kell meghatározni, hogy az ágazat számára szolgáltatott villamos energia mennyiségét meg kell szorozni a tagállam területén az előző két évben szolgáltatott megújuló villamos energia átlagos részarányával, kivéve, ha a villamos energiát megújuló villamos energiát termelő létesítményhez való közvetlen csatlakozásból nyerik és azt a közlekedési ágazat számára szolgáltatják, amely esetben az ilyen villamos energiát teljes mértékben megújuló energiaforrásból származónak kell tekinteni és a napenergiával működő elektromos jármű által termelt és magának a járműnek a fogyasztásához felhasznált villamos energia teljes mértékben megújuló energiaforrásból származónak tekinthető.

A tagállamok a IX. melléklet B. részében felsorolt alapanyagok rendelkezésre állását figyelembe véve, indokolt esetben megemelhetik az e bekezdés első albekezdésének f) pontjában említett határértéket. Minden ilyen emelésről – annak indokaival együtt – értesíteni kell a Bizottságot, és azt a Bizottságnak jóvá kell hagynia.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv módosítása céljából a IX. melléklet B. részében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok és biogázok részarányára vonatkozó határértéknek az alapanyagok rendelkezésre állásának értékelése alapján történő kiigazítása révén. A határérték legalább 1,7 %. Ha a Bizottság ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, az abban meghatározott határérték azon tagállamokra is alkalmazandó, amelyek jóváhagyást kaptak a Bizottságtól arra, hogy öt éves átmeneti időszakot követően a határértéket e cikk (1) bekezdése második albekezdésének vagy (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően megemeljék, a tagállamok azon jogának sérelme nélkül, hogy az említett új határértéket korábban is alkalmazzák. A tagállamok új jóváhagyást kérhetnek a Bizottságtól a felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított határérték megemelésére e cikk (1) bekezdése második albekezdésének vagy (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv – a közlekedési célú üzemanyagok és a III. mellékletben meghatározott energiatartalmuk tudományos és technikai haladással összhangban történő kiigazítása révén történő – módosítására vonatkozóan.

(5) Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában és a (2) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett számítások céljából az adott tagállam bruttó végső energiafogyasztásának részarányaként a tengeri közlekedés céljára szolgáltatott energia mennyisége nem tekintendő többnek, mint 13 %. Ciprus és Málta esetében az adott tagállam bruttó végső energiafogyasztásának részarányaként a tengeri közlekedés során felhasznált energia mennyisége nem tekintendő többnek, mint 5 %. E bekezdést 2030. december 31-ig kell alkalmazni.

(6) Amennyiben nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok előállításához akár közvetlenül, akár köztes termékek előállítása során villamos energiát használnak, a megújuló energia részarányának meghatározásához a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia két évvel korábbi átlagos, a termelés szerinti országban fennálló részarányát kell figyelembe venni.

Azonban a valamely megújuló villamos energiát termelő létesítménnyel való közvetlen kapcsolatból származó villamos energia teljes mértékben megújulónak tekinthető, amennyiben azt nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok előállítására használják fel, feltéve, hogy a létesítmény:

- a) a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat előállító létesítménnyel egyidejűleg vagy annak működésbe lépése után kezdte meg működését; és
- b) nem csatlakozik a hálózathoz vagy csatlakozik hozzá, de bizonyítékkal alátámasztható, hogy az érintett villamos energiát a hálózathoz származó villamos energia vételezése nélkül szolgáltatták.

Teljes mértékben megújuló energiaforrásból származónak tekinthető azon villamos energia, amelyet a hálózathoz vontak el, de az előállítására kizárólag megújuló energiaforrásokból került sor, és bizonyították mind a megújuló tulajdonságokat, mind pedig az esetleges egyéb megfelelő kritériumokat, biztosítva, hogy az adott villamos energia megújuló tulajdonságait csak egyszer és csak egy végfelhasználói ágazatban vegyék figyelembe.

A Bizottság 2021. december 31-ig a 35. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el ezen irányelv kiegészítése céljából egy uniós módszertan megállapítása révén, amelyben meghatározza a gazdasági szereplők által az e bekezdés második és harmadik albekezdésében meghatározott követelmények teljesítése során követendő részletes szabályokat.

A Bizottság 2028. július 1-jéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a negyedik albekezdéssel összhangban meghatározott uniós módszertan hatását, többek között az aditionalitásnak, valamint az időbeli és földrajzi korrelációnak a termelési költségekre, az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarításra és az energiarendszerre gyakorolt hatását.

Az említett bizottsági jelentés értékeli különösen a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagoknak az ipari és a közlekedési ágazat számára való elérhetőségére és megfizethetőségére, valamint az Unió azon képességére gyakorolt hatást, hogy elérje a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra vonatkozó célkitűzéseit, figyelembe véve az importált és hazai hidrogénre vonatkozó, ezen irányelv 22a. cikke szerinti uniós stratégiát, ugyanakkor minimalizálva az üvegházhatásúgáz-kibocsátás növekedését a villamosenergia-ágazatban és az energiarendszer egészében. Amennyiben a jelentés arra a következtetésre jut, hogy a követelmények nem biztosítják a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagoknak az ipari és a közlekedési ágazat számára való elégséges elérhetőségét és a megfizethetőségét, és nem járulnak hozzá jelentősen az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarításhoz, az energiarendszer integrációjához és a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra vonatkozóan 2030-ra kitűzött uniós célkitűzések eléréséhez, a Bizottság felülvizsgálja az uniós módszertant, és adott esetben a 35. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el e módszertan módosítása céljából, biztosítva az e bekezdés második és harmadik albekezdésében meghatározott kritériumok szükséges kiigazításait a hidrogénipar felfuttatásának megkönnyítése érdekében.”

18. A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2), a (3) és a (4) bekezdést el kell hagyni;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság 2024. június 30-ig a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el ezen irányelv abban a tekintetben történő kiegészítése céljából, hogy meghatározza a fosszilis üzemanyagok felhasználásával, közös eljárásban feldolgozott biomasszából előállított, közlekedési célú bioüzemanyagok és biogázok részarányának meghatározására szolgáló módszertant.”;

c) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az (EU) 2018/1999 rendelet alapján elért haladás kétévenként elvégzendő értékelése keretében a Bizottság 2025. december 31-ig felméri, hogy az ezen irányelv IX. mellékletének A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagokra és biogázokra vonatkozóan az ezen irányelv 25. cikke (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában megállapított kötelezettség valóban ösztönzi-e az innovációt, és biztosít-e megtakarítást a közlekedési ágazat üvegházhatásúgáz-kibocsátásában. A Bizottság az értékelésben azt is elemzi, hogy e cikk alkalmazása ténylegesen megakadályozza-e a megújuló energia kétszeres beszámítását.

A Bizottság szükség szerint javaslatot nyújt be a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagokra és biogázokra vonatkozóan a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában megállapított kötelezettség módosítására.”

19. A 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) hozzájárulás a tagállamok megújulóenergia-részarányához és a 3. cikk(1) bekezdésében, a 15a. cikk (1) bekezdésében, a 22a. cikk (1) bekezdésében, a 23. cikk (1) bekezdésében, a 24. cikk (4) bekezdésében és a 25. cikk (1) bekezdésében foglalt célok eléréséhez;”

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A hulladékból és a – mezőgazdasági, akvakultúrából származó, halászati és erdészeti maradékanyagoktól eltérő – maradékanyagokból előállított bioüzemanyagoknak, folyékony bio-energiához tartozóknak és biomasszából előállított üzemanyagoknak azonban csak a (10) bekezdésben meghatározott üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítási kritériumoknak kell megfelelniük ahhoz, hogy azokat az e bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokhoz figyelembe vegyék. Vegyes hulladékok használata esetén a tagállamok előírhatják a gazdasági szereplőknek, hogy vegyes hulladékválogató rendszereket alkalmazzanak, amelyek célja a fosszilis anyagok eltávolítása. Ezen albekezdés azon hulladékokra és maradékanyagokra is alkalmazandó, amelyeket a bioüzemanyaggá, folyékony bio-energiához tartozóvá vagy biomasszából előállított üzemanyaggá való további átalakítás előtt valamilyen egyéb terméké dolgoznak fel.”;

iii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A biomasszából előállított üzemanyagoknak meg kell felelniük a (2)–(7) és (10) bekezdésben meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, ha használatukra a következők szerint kerül sor:

- a) szilárd biomassza üzemanyagok esetében legalább 7,5 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű, villamos energiát, fűtő- és hűtőenergiát előállító létesítményekben;
- b) gáznemű biomassza üzemanyagok esetében legalább 2 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű, villamos energiát, fűtő- és hűtőenergiát előállító létesítményekben;
- c) gáznemű biomassza üzemanyagot előállító olyan létesítmények esetében, amelyekben teljesül a következő átlagos biometán-áramlási sebesség:
  - i. normál hőmérsékleti és nyomási körülmények között, nevezetesen 0 °C-on és 1 bar légköri nyomáson mérve 200 m³ metánegyenérték/h felett;
  - ii. ha a biogáz metán és nem éghető egyéb gázok keverékéből áll, a metánáramlási sebesség – az i. pontban meghatározott küszöbérték – a metán keveréken belüli térfogati részarányával arányosan átszámításra kerül.

A tagállamok a fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítási kritériumokat azokra a létesítményekre is alkalmazhatják, amelyekben a teljes névleges bemenő hőteljesítmény vagy a biometán-áramlási sebesség alacsonyabb.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokra figyelembe vett, mezőgazdasági biomasszából előállított bioüzemanyagokat, folyékony bio-energiához tartozókat és biomasszából előállított üzemanyagokat nem lehet előállítani a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő földterületekről nyert nyersanyagból, azaz olyan földterületekről, amelyek 2008 januárjában vagy azt követően a következő besorolásúak voltak, tekintet nélkül arra, hogy a földterület továbbra is ilyen besorolású-e:

- a) természetes erdő és egyéb fás terület, azaz őshonos fajokból álló erdő és egyéb olyan fás terület, ahol nem láthatók emberi tevékenység egyértelmű jelei, és ahol az ökológiai folyamatokat nem zavarták meg jelentős mértékben; és az erdő elhelyezkedése szerinti ország meghatározása szerint öreg-erdők;

- b) magas fokú biológiai sokféleséget képviselő erdő vagy egyéb fás terület, amely nagy fajgazdagságot mutat és nem degradálódott, és amelynek magas fokú biodiverzitását a releváns illetékes hatóság megállapította, kivéve, ha bizonyított, hogy az adott nyersanyag előállítása nem járt az említett természetvédelmi célok sérelmével;
- c) kijelölt területek:
- i. jogszabály vagy a releváns illetékes hatóság által természetvédelmi célokra kijelölt területek, kivéve, ha bizonyított, hogy az adott nyersanyag előállítása nem járt az említett természetvédelmi célok sérelmével; vagy
  - ii. ritka, fenyegetett vagy veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére kijelölt, nemzetközi megállapodások által elismert területek vagy olyan területek, amelyek kormányközi szervezetek vagy a Nemzetközi Természetvédelmi Unió által készített jegyzékekben szerepelnek, a 30. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében meghatározott eljárással összhangban való elismerésükre is figyelemmel, kivéve, ha bizonyított, hogy az adott nyersanyag előállítása nem járt az említett természetvédelmi célok sérelmével;
- d) egy hektárnál nagyobb kiterjedésű, olyan nagy biodiverzitású gyepterület, amely:
- i. természetes, vagyis olyan gyepterület, amely emberi beavatkozás nélkül gyepterület maradna, és amely fenntartja a természetes fajösszetételt és ökológiai jellemzőket és folyamatokat; vagy
  - ii. mesterséges, vagyis olyan gyepterület, amely emberi beavatkozás hiányában megszűnne mint gyepterület, amely ugyanakkor nagy fajgazdagságot mutat és nem degradálódott, és a releváns illetékes hatóság megállapította, hogy nagy biodiverzitású, kivéve, ha bizonyított, hogy a nagy biodiverzitású gyepterületi besorolásának megőrzéséhez a nyersanyagok betakarítása szükséges; vagy
- e) fenyér.

Amennyiben a (6) bekezdés a) pontjának vi. és vii. alpontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek, e bekezdés első albekezdése – a c) pont kivételével – az erdei biomasszából előállított bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és biomasszából előállított üzemanyagokra is alkalmazandó.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben tovább részletezi azon kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy mely gyepterületekre terjed ki e bekezdés első albekezdése d) pontjának hatálya. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

- c) a (4) bekezdés a) következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a (6) bekezdés a) pontjának vi. és vii. alpontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek, e bekezdés első albekezdése – a b) és a c) pont kivételével – és e bekezdés második albekezdése az erdei biomasszából előállított bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és biomasszából előállított üzemanyagokra is alkalmazandó.”;

- d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célok tekintetében figyelembe vett, mezőgazdasági biomasszából előállított bioüzemanyagokat, folyékony bio-energiahordozókat és biomasszából előállított üzemanyagokat nem lehet előállítani olyan földterületről nyert nyersanyagból, amely 2008 januárjában tűzezes ősláp volt, hacsak nem bizonyított, hogy e nyersanyag termelése és betakarítása nem jár korábban lecsapolatlan területek lecsapolásával. Amennyiben a (6) bekezdés a) pontjának vi. és vii. alpontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek, ez a bekezdés az erdei biomasszából előállított bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és biomasszából előállított üzemanyagokra is alkalmazandó.”;

- e) a (6) bekezdés a) következőképpen módosul:

- i. az a) pont iii. és iv. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iii. a természetvédelmi célokból nemzetközi vagy nemzeti jogszabály vagy a releváns illetékes hatóság által kijelölt területek, így többek között a vizes élőhelyek, a gyepterületek, a fenyérek és a tűzeglápok védelmet élvezzenek a biológiai sokféleség megőrzésének és az élőhelyek pusztulása megelőzésének céljából;

iv. a kitermelést a talajminőség és a biológiai sokféleség megőrzését szem előtt tartva, a fenntartható erdőgazdálkodás elveinek megfelelően, a káros hatások megelőzése céljával végezzék, elkerülve a tuskók és a gyökérzet kitermelését, az erdő elhelyezkedése szerinti országban meghatározottak szerinti természetes erdők és öreg-erdők pusztulását vagy ültetvényerdőkké alakítását, valamint sérülékeny talajon történő kitermelését; a kitermelést az erdő helye szerinti országban meghatározott, nagy tarvágásokra vonatkozó maximális küszöbértékeknek, valamint a holtfa kitermelésére vonatkozó helyi és ökológiai szempontból megfelelő visszahagyási küszöbértékeknek megfelelően végezzék, és a kitermelést olyan fakitermelési rendszerek használatára vonatkozó követelményeknek megfelelően végezzék, amelyek minimalizálják a talajminőségre, többek között a talajtömörödésre, valamint a biológiai sokféleség jellemzőire és az élőhelyekre gyakorolt káros hatásokat;”;

ii. az a) pont a következő alpontokkal egészül ki:

„vi. azok az erdők, amelyekben a biomasszát kitermelik, nem a (3) bekezdés a), b), d) és e) pontjában, a (4) bekezdés a) pontjában és az (5) bekezdésben említett besorolású földterületekről származnak, az említett bekezdésekben a földterület besorolása tekintetében meghatározott ugyanazon feltételek mellett; és

vii. az erdei biomasszából bioüzemanyagokat, folyékony bio-energiahordozókat és biomasszából előállított üzemanyagokat előállító létesítmények vállalati szintű belső eljárásokkal alátámasztott megbízhatósági nyilatkozatot adnak ki a 30. cikk (3) bekezdése szerint lefolytatott ellenőrzések céljából arról, hogy az erdei biomassza nem az ezen albekezdés vi. pontjában említett földterületekről származik.”;

iii. a b) pont iii. alpontjának és iv. alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„iii. a természetvédelmi célokból nemzetközi vagy nemzeti jog vagy a releváns illetékes hatóság által kijelölt területek, így többek között a vizes élőhelyek, a gyepterületek, a fenyérek és a tőzeglápok a biológiai sokféleség megőrzése és az élőhelyek pusztulásának megelőzése céljából védelmet élvezzenek, kivéve, ha bizonyított, hogy az adott nyersanyag betakarítása nem jár az említett természetvédelmi célok sérelmével;

iv. a kitermelést a talajminőség és a biológiai sokféleség megőrzését szem előtt tartva, a fenntartható erdőgazdálkodás elveinek megfelelően, a káros hatások megelőzésének céljával végezzék, elkerülve a tuskók és a gyökérzet kitermelését, az erdő elhelyezkedése szerinti országban meghatározottak szerinti természetes erdők és öreg-erdők pusztulását, vagy azok ültetvényerdőkké alakítását, valamint sérülékeny talajon történő kitermelését; a kitermelést az erdő helye szerinti országban meghatározott, nagy tarvágásokra vonatkozó maximális küszöbértékeknek, valamint a holtfa kitermelésére vonatkozó helyi és ökológiai szempontból megfelelő visszahagyási küszöbértékeknek megfelelően végezzék, és a kitermelést olyan fakitermelési rendszerek használatára vonatkozó követelményeknek megfelelően végezzék, amelyek minimalizálják a talajminőségre, többek között a talajtömörödésre, valamint a biológiai sokféleség jellemzőire és az élőhelyekre gyakorolt káros hatásokat; és”;

f) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(7a) A bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok belföldi erdei biomasszából történő előállításának összhangban kell lennie a tagállamoknak az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikkében foglalt kötelezettségvállalásaival és célértékeivel, valamint a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímatervekben ismertetett szakpolitikákkal és intézkedésekkel.

(7b) Az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése értelmében 2024. június 30-ig benyújtandó végleges aktualizált integrált nemzeti energia- és klímatervükbe a tagállamok belefoglalják valamennyi következő elemet:

a) a 2021–2030-as időszakban energetikai célokra rendelkezésre álló erdei biomassza belföldi kínálatának értékelése az e cikkben meghatározott kritériumokkal összhangban;

b) annak értékelése, hogy az erdei biomassza energiatermelés céljából tervezett felhasználása összeegyeztethető-e a 2026–2030-as időszakra vonatkozó, az (EU) 2018/841 rendeletben meghatározott tagállami célokkal és költségvetésekkel; és

- c) az említett célokkal és költségvetésekkel való összeegyeztethetőséget biztosító nemzeti intézkedések és szakpolitikák leírása.

A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 17. cikke alapján benyújtott, integrált nemzeti energia- és éghajlatpolitikai eredményjelentéseik részeként jelentést tesznek a Bizottságnak az e bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett intézkedésekről és szakpolitikákról.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználat, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 1. o.);

- g) a (10) bekezdés első albekezdése d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) az 2023. november 20-t követően működésbe lépett létesítményekben használt, biomasszából előállított üzemanyagokból termelt villamos energia, fűtő- és hűtőenergia esetében legalább 80 %;

e) a 2021. január 1. és 2023. november 20. között működésbe lépett, legalább 10 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű létesítményekben használt, biomasszából előállított üzemanyagokból termelt villamos energia, fűtő- és hűtőenergia esetében legalább 70 % 2029. december 31-ig és legalább 80 % 2030. január 1-jétől;

f) a 2021. január 1. és 2023. november 20. között működésbe lépett, legfeljebb 10 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű létesítményekben használt, gáznemű biomasszából előállított üzemanyagokból termelt villamos energia, fűtő- és hűtőenergia esetében legalább 70 % azelőtt, hogy 15 éve működjenek, és legalább 80 % azt követően, hogy 15 éve működjenek;

g) a 2021. január 1. előtt működésbe lépett, legalább 10 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű létesítményekben használt, biomasszából előállított üzemanyagokból termelt villamos energia, fűtő- és hűtőenergia esetében legalább 80 % azt követően, hogy 15 éve működjenek, legkorábban 2026. január 1-jétől és legkésőbb 2029. december 31-től kezdődően;

h) a 2021. január 1. előtt működésbe lépett, legfeljebb 10 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű létesítményekben használt, gáznemű biomasszából előállított üzemanyagokból termelt villamos energia, fűtő- és hűtőenergia esetében legalább 80 % azt követően, hogy 15 éve működjenek, legkorábban 2026. január 1-jétől kezdődően.”;

- h) a (13) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az EUMSZ 349. cikkében említett legkülső régióban lévő létesítmények, amennyiben azok villamos energiát, vagy fűtő-, illetve hűtőenergiát termelnek biomasszából előállított üzemanyagokból és folyékony bio-energiahordozókból, vagy bioüzemanyagokat termelnek; és

b) az ezen albekezdés a) pontjában említett létesítményekben használt, biomasszából előállított üzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók, valamint az ezekben a létesítményekben előállított bioüzemanyagok, függetlenül a biomassza származási helyétől, amennyiben objektív módon indokolt ilyen eltérő kritériumok alkalmazása azzal a céllal, hogy biztosítani lehessen az adott legkülső régióban az energiához való biztos és biztonságos hozzáférést, továbbá az e cikk (2)–(7), valamint (10) és (11) bekezdésében meghatározott kritériumok zökkenőmentes bevezetését, ezzel ösztönözve a fosszilis üzemanyagokról a fenntartható bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és biomasszából előállított üzemanyagokra való átállást.”;

- i) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(15) 2030. december 31-ig a bioüzemanyagokból, a folyékony bio-energiahordozókból és a biomasszából előállított üzemanyagokból származó energia is figyelembe vehető az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokra, amennyiben:

a) a támogatást 2023. november 20. előtt nyújtották, a 2020. szeptember 29-én hatályos változat szerinti 29. cikkben meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítási kritériumoknak megfelelően; és

- b) a támogatást olyan hosszú távú támogatás formájában nyújtották, amelyre vonatkozóan a támogatási időszak kezdetén rögzített összeget határoztak meg, és feltéve, hogy működik egy túlkompensáció elkerülését biztosító korrekciós mechanizmus.”

20. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„29a. cikk

A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokra vonatkozó üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok

(1) A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból előállított energia csak akkor számítható bele a megújuló energiaforrások tagállami részarányába, valamint a 3. cikk (1) bekezdésében, a 15a. cikk (1) bekezdésében, a 22a. cikk (1) bekezdésében, a 23. cikk (1) bekezdésében, a 24. cikk (4) bekezdésében és a 25. cikk (1) bekezdésében említett célértékekbe, ha az említett üzemanyagok használatából eredő üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás legalább 70 %.

(2) A széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokból származó energia csak akkor számítható be a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett célértékekbe, ha az ilyen üzemanyagok használatából eredő üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás legalább 70 %.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok használatából eredő üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás értékelésére szolgáló módszertan meghatározásával. A módszertannak biztosítania kell, hogy az olyan fosszilis forrásokból származó szén-dioxid elkerült kibocsátása ne kerüljön beszámításra, amelynek megkötését más jogszabályi rendelkezések alapján egyszer már jóváírták kibocsátás-kvótaként. A módszertannak ki kell terjednie a teljes életciklusra számított üvegházhatásúgáz-kibocsátásra, és figyelembe kell vennie a merev bemeneti anyagok – így például a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok előállításához használt hulladékok – felhasználásának megváltoztatásából eredő közvetett kibocsátásokat.”

21. A 30. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés első albekezdésében a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a 3. cikk (1) bekezdésében, a 15a. cikk (1) bekezdésében, a 22a. cikk (1) bekezdésében, a 23. cikk (1) bekezdésében, a 24. cikk (4) bekezdésében és a 25. cikk (1) bekezdésében említett célértékek teljesítésébe megújuló üzemanyagokat és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat kell beszámítani, a tagállamok előírják a gazdasági szereplők számára annak – az e cikk (8) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktussal összhangban készített kötelező, független és átlátható audit révén történő – bizonyítását, hogy a megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok tekintetében teljesülnek a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében, valamint a 29a. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok. Ebből a célból a tagállamok a gazdasági szereplők számára tömegmérleg-rendszer alkalmazását írják elő, amely:”;

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben egy szállítmányt feldolgoznak, a szállítmány fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási jellemzőire vonatkozó információt ki kell igazítani, és a következő szabályok szerint kell a végtermékhez rendelni:

- a) amennyiben egy nyersanyagszállítmány feldolgozásából egyetlen végtermék születik, és azt bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók, vagy biomasszából előállított üzemanyagok, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok előállítására szánják, a szállítmány méretét és fenntarthatósági, valamint üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási jellemzőinek mennyiségét egy olyan átváltási együtthatóval kell kiigazítani, amely az ilyen előállításra szánt végtermék és az eljáráshoz felhasznált nyersanyagok arányát fejezi ki;
- b) amennyiben egy nyersanyagszállítmány feldolgozásából több végtermék születik, és azokat bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók vagy biomasszából előállított üzemanyagok, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok előállítására szánják, mindegyik végtermékre külön átváltási együtthatót és külön tömegmérleget kell alkalmazni.”;

- c) a (3) bekezdés első és második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy a gazdasági szereplők megbízható információkat nyújtsanak be a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében, valamint a 29a. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok teljesítéséről, valamint hogy a gazdasági szereplők kérésre a releváns tagállam rendelkezésére bocsássák az említett információk előállításához felhasznált adatokat. A tagállamok előírják a gazdasági szereplők számára, hogy az általuk benyújtott információk tekintetében dolgozzák ki a független audit megfelelő normáit, és szolgáljanak bizonyítékkal arról, hogy az megtörtént. A 29. cikk (3) bekezdése a), b), d) és e) pontjának, a 29. cikk (4) bekezdése a) pontjának, a 29. cikk (5) bekezdésének, a 29. cikk (6) bekezdése a) pontjának és a 29. cikk (7) bekezdése a) pontjának való megfelelés érdekében az első vagy második fél általi audit az erdei biomassza első gyűjtési pontjáig alkalmazható. Az audit során meg kell vizsgálni, hogy a gazdasági szereplők által használt rendszerek pontosak, megbízhatók és a csalással szemben védettek-e, ideértve annak ellenőrzését is, hogy nem módosítottak-e szándékosan, illetve nem távolítottak-e el anyagokat azért, hogy a szállítmány vagy annak egy része hulladékká vagy maradékanyaggá váljon. Az audit során értékelni kell továbbá a mintavétel gyakoriságát és módszerét, valamint az adatok megbízhatóságát.

Az e bekezdésben meghatározott kötelezettségek attól függetlenül alkalmazandók, hogy a megújuló üzemanyagokat és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat az Unión belül állítják-e elő vagy oda importálják-e azokat. A bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok földrajzi származására és alapanyagfajtajára vonatkozó információkat üzemanyag-forgalmazónkénti bontásban a fogyasztók rendelkezésére kell bocsátani naprakész, könnyen hozzáférhető és felhasználóbarát módon az üzemeltetők, a forgalmazók vagy a releváns illetékes hatóságok honlapján, és azokat évente frissíteni kell.”;

- d) a (4) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság határozhat úgy, hogy a megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok előállítására vonatkozó szabványokat megállapító önkéntes nemzeti vagy nemzetközi rendszerek pontos adatokat szolgáltatnak a 29. cikk (10) bekezdése és a 29a. cikk (1) és (2) bekezdése alkalmazásában az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarításról, igazolják a 27. cikk (6) bekezdésének és a 31a. cikk (5) bekezdésének való megfelelést, vagy igazolják, hogy a bioüzemanyag-, folyékony bio-energiahordozó- és biomasszaüzemanyag-szállítmányok megfelelnek a 29. cikk (2)–(7) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági kritériumoknak. A 29. cikk (6) és (7) bekezdésében megállapított kritériumok teljesülésének igazolására a gazdasági szereplők közvetlenül a biomassza-kinyerési terület szintjén rendelkezésre álló információkat is benyújthatják. A Bizottság a 29. cikk (3) bekezdése első albekezdése c) pontja ii. alpontjának alkalmazásában elismerheti a nemzetközi megállapodások által elismert vagy kormányközi szervezetek, illetve a Természetvédelmi Világszövetség által készített jegyzékekben szereplő ritka, fenyegetett vagy veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére kijelölt területeket.”;

- e) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok nemzeti rendszereket hozhatnak létre, amelyekben a 29a. cikk (3) bekezdése szerint kidolgozott módszertannak megfelelően a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében, valamint a 29a. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak való megfelelést az illetékes hatóságok bevonásával a felügyeleti lánc egészében ellenőrzik. Az említett rendszerek felhasználhatók a gazdasági szereplők által az uniós adatbázisba bevitt információk pontosságának és teljességének ellenőrzésére, a 27. cikk (6) bekezdésének való megfelelés igazolására, valamint a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok tanúsítására is.

A tagállamok ilyen nemzeti rendszerüket bejelenthetik a Bizottságnak. Az említett rendszerek kölcsönös két- és többoldalú elismerésének megkönnyítése érdekében a Bizottság elsőbbséget biztosít az ilyen rendszerek értékelésének. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén határozhat arról, hogy az ilyen bejelentett nemzeti rendszerek megfelelnek-e az ezen irányelv által meghatározott feltételeknek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy a nemzeti rendszer megfelel az ezen irányelvben foglalt feltételeknek, a Bizottság által e cikkel összhangban elismert egyéb rendszerek nem utasíthatják el az adott tagállam nemzeti rendszerével való kölcsönös elismerést azon kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése tekintetében, amelyek tekintetében a Bizottság azt elismerte.

A villamos energiát, valamint fűtő és -hűtőenergiát előállító, 7,5 és 20 MW közötti teljes névleges bemenő hőteljesítményű létesítmények tekintetében a tagállamok egyszerűsített nemzeti hitelesítési rendszereket hozhatnak létre a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok teljesítésének biztosítása érdekében. Ugyanezen létesítmények tekintetében az e cikk (8) bekezdésében előírt végrehajtási jogi aktusok meghatározzák az egyszerűsített önkéntes hitelesítési rendszerekre vonatkozó egységes feltételeket a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok teljesítésének biztosítása érdekében.”;

f) a (9) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Amennyiben egy gazdasági szereplő a (4) vagy (6) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező rendszernek megfelelően szerzett bizonyítékokat vagy adatokat szolgáltat, a tagállam nem írhatja elő a gazdasági szereplő számára, hogy szolgáltatson további bizonyítékot a rendszer azon elemeinek való megfelelésről, amelyek tekintetében a Bizottság elismerte a rendszert.”;

g) a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(10) Egy tagállam – esetleg valamely gazdasági szereplő kérése alapján – kérésére a Bizottság valamennyi rendelkezésre álló bizonyíték alapján megvizsgálja, hogy a megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok valamely forrása tekintetében teljesülnek-e a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében, valamint a 29a. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok.

A Bizottság az ilyen kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül végrehajtási jogi aktusok útján határoz arról, hogy az érintett tagállam:

- a) figyelembe veheti-e a 29. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokra az adott forrásból származó, megújuló üzemanyagokat és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat; vagy
- b) a (9) bekezdéstől eltérve, további bizonyítékok szolgáltatására kötelezheti-e megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok forrásának szolgáltatóit az említett fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak és az említett üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási küszöbértékeknek való megfelelésre vonatkozóan.

Az e bekezdés második albekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálati eljárás keretében kell elfogadni.”

22. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„31a. cikk

Uniós adatbázis

(1) A Bizottság 2024. november 21-ig biztosítja egy uniós adatbázis létrehozását, amely lehetővé teszi a folyékony és gáznemű megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok nyomom követését (a továbbiakban: az uniós adatbázis).

(2) A tagállamok előírják, hogy a releváns gazdasági szereplők az uniós adatbázisba kellő időben pontos adatokat vigyenek be a végrehajtott tranzakciókról és a tranzakciók tárgyát képező üzemanyagok fenntarthatósági jellemzőiről, beleértve az üzemanyagok teljes életciklusra számított üvegházhatásúgáz-kibocsátását is, az előállításuk helyétől kezdve az Unióban történő forgalomba hozataluk pillanatáig. Az adatoknak az uniós adatbázisba való bevitel céljából az összekapcsolt gázrendszert egyetlen tömegmérleg-rendszernek kell tekinteni. A megújuló gáznemű üzemanyagok betáplálására és kivonására vonatkozó adatokat az uniós adatbázisban kell megadni. Az uniós adatbázisba be kell vinni az arra vonatkozó adatokat is, hogy egy adott üzemanyag-szállítmány előállításához nyújtottak-e támogatást, és ha igen, a támogatási rendszer típusára vonatkozó adatokat is. Az említett adatok nemzeti adatbázisokon keresztül is bevihetők az uniós adatbázisba.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy adott esetben az adatok teljes ellátási lánc mentén történő nyomonkövethetőségének javítása érdekében a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet azáltal, hogy az uniós adatbázisban feltüntetendő adatok körét kiterjeszti azon releváns adatokra, amelyek az üzemanyag előállításához felhasznált nyersanyagok előállítási vagy gyűjtési helyéről származnak.

A tagállamok előírják, hogy az üzemanyag-forgalmazók rögzítsék az uniós adatbázisban a 25. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott követelményeknek való megfelelés ellenőrzéséhez szükséges adatokat.

Az első, a második és a harmadik albekezdéstől eltérve, az Unió összekapcsolt gázinfrastruktúrájába betáplált gáz-halmazállapotú üzemanyagok esetében – amennyiben a tagállam úgy dönt, hogy a tömegmérleg-rendszert kiegészíti a származási garanciák rendszerével – a gazdasági szereplőknek be kell vinniük az uniós adatbázisba a végrehajtott tranzakciókra és a fenntarthatósági jellemzőkre vonatkozó és egyéb releváns adatokat, így például az üzemanyagokból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat az összekapcsolt gázinfrastruktúra betáplálási pontjáig.

(3) A tagállamok nyomon követés és adatellenőrzés céljából hozzáférhetnek az uniós adatbázishoz.

(4) Amikor származási garanciákat adnak ki egy megújulógáz-szállítmány előállításához, a tagállamok biztosítják, hogy az említett származási garanciákat abban a pillanatban továbbítsák az uniós adatbázisba, amikor a megújulógáz-szállítmányt nyilvántartásba veszik az uniós adatbázisban, és törölik azt követően, hogy a megújulógáz-szállítmányt kivonták az Unió összekapcsolt gázinfrastruktúrájából. A továbbítást követően az ilyen származási garanciák nem értékesíthetők az uniós adatbázison kívül.

(5) A tagállamok nemzeti jogi keretükben biztosítják, hogy a gazdasági szereplők által az adatbázisba bevitt adatok pontossága és teljessége ellenőrzésre kerüljön, például a Bizottság által a 30. cikk (4), (5) és (6) bekezdése alapján elismert önkéntes vagy nemzeti rendszerek keretében működő tanúsító szervek igénybevételevel, ami származási-garancia-rendszerrel is kiegészíthető.

Az ilyen önkéntes vagy nemzeti rendszerek az adatgyűjtéshez közvetítőként harmadik fél adatrendszereit is igénybe vehetik, feltéve, hogy az ilyen igénybevételekről értesítették a Bizottságot.

Az egyes tagállamok igénybe vehetnek olyan, már meglévő nemzeti adatbázisokat is, amelyek össze vannak hangolva az uniós adatbázissal, és egy interfész révén össze vannak kapcsolva azzal, vagy létrehozhatnak egy olyan nemzeti adatbázist, amelyet a gazdasági szereplők az adatok és bejelentésére, valamint ezen adatok uniós adatbázisba való bevitelére és továbbítására szolgáló eszközként használhatnak, feltéve, hogy:

- a) a nemzeti adatbázis megfelel az uniós adatbázis kritériumainak, többek között az adatátvitel időszerűsége, a továbbított adatkészletek tipológiája, valamint az adatminőségre és az adatellenőrzésre vonatkozó protokollok tekintetében;
- b) a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti adatbázisba bevitt adatok azonnal továbbításra kerüljenek az uniós adatbázisba.

A tagállamok a nemzeti előírásoknak vagy gyakorlatnak megfelelően hozhatják létre nemzeti adatbázisukat, így például a fenntarthatósági kritériumok tekintetében szigorúbb nemzeti követelmények figyelembevétele érdekében. Az ilyen adatbázisok nem akadályozhatják az ezen irányelvvel összhangban az uniós adatbázisban rögzítendő fenntartható nyersanyag- vagy üzemanyagszállítmányok általános nyomon követhetőségét.

A nemzeti adatbázisokon keresztül az uniós adatbázisba bevitt adatok minőségének, a szóban forgó adatokhoz tartozó üzemanyagok fenntarthatósági jellemzőinek az ellenőrzése, valamint a tranzakciók végleges jóváhagyása kizárólag az uniós adatbázison keresztül végezhető el. Az említett adatok pontosságát és teljességét az (EU) 2022/996 bizottsági végrehajtási rendelettel (*) összhangban ellenőrizni kell. Azokat a tanúsító szervek is ellenőrizhetik.

A tagállamok értesítik a Bizottságot nemzeti adatbázisuk részletes jellemzőiről. Az említett értesítést követően a Bizottság értékeli, hogy a nemzeti adatbázis megfelel-e a harmadik albekezdésben foglalt követelményeknek. Meg nem felelés esetén a Bizottság megkövetelheti a tagállamoktól, hogy az említett követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében tegyék meg a megfelelő lépéseket.

(6) Az uniós adatbázisból származó, összesített adatokat a bizalmas üzleti adatok védelmének kellő figyelembevételével nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni és naprakészen kell tartani. A Bizottság közzéteszi és nyilvánosan elérhetővé teszi az uniós adatbázisban szereplő adatokra – többek között az üzemanyagok mennyiségére, földrajzi eredetére és alapanyag típusára – vonatkozó éves jelentéseket.

(*) A Bizottság (EU) 2022/996 végrehajtási rendelete (2022. június 14.) a fenntarthatósági és üvegházhatásúgázki-bocsátás-megtakarítási kritériumok, valamint a közvetett földhasználat-változás szempontjából vett alacsony kockázatra irányadó kritériumok ellenőrzésére vonatkozó szabályokról (HL L 168., 2022.6.27., 1. o.).”

23. A 33. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) 2027. december 31-ig a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatására a 2030 utáni időszakban alkalmazandó szabályozási keretre vonatkozóan.”;

ii. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság az e bekezdés első albekezdésében említett jogalkotási javaslat elkészítésekor adott esetben figyelembe veszi a következőket:

- a) a 401/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 10a. cikke alapján létrehozott, az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület által adott tanács;
- b) az Unió üvegházhatású gázokkal kapcsolatos, tervezett indikatív költségvetése az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) 4. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerint;
- c) a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2024. június 30-ig benyújtott, integrált nemzeti energia- és klímatervek;
- d) az ezen irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok, kitérve annak fenntarthatósági és üvegházhatásúgázki-bocsátás-megtakarítási kritériumaira is; és
- e) a megújuló energiaforrásokból előállított energia tekintetében bekövetkezett technológiai fejlemények.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 401/2009/EK rendelete (2009. április 23.) az Európai Környezetvédelmi Ügynökségről és az európai környezeti információs és megfigyelőhálózatról (HL L 126., 2009.5.21., 13. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.);

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Bizottság értékeli a 29. cikk (7a) és (7b) bekezdésében meghatározott kötelezettségek alkalmazását és azoknak a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok fenntarthatóságának biztosítására gyakorolt hatását.”

24. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottságnak a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdésében, a 27. cikk (3) bekezdésében, a 27. cikk (4) bekezdésében, a 27. cikk (6) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 28. cikk (5) bekezdésében, a 28. cikk (6) bekezdésének második albekezdésében, a 29a. cikk (3) bekezdésében, a 31. cikk (5) bekezdésének második albekezdésében és a 31a. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2023. november 20-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (3) bekezdésének ötödik albekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdésében, a 27. cikk (3) bekezdésében, a 27. cikk (4) bekezdésében, a 27. cikk (6) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 28. cikk (5) bekezdésében, a 28. cikk (6) bekezdésének második albekezdésében, a 29a. cikk (3) bekezdésében, a 31. cikk (5) bekezdésében és a 31a. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

c) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A 7. cikk (3) bekezdésének ötödik albekezdése, a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdése, a 26. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdése, a 26. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdése, a 27. cikk (3) bekezdése, a 27. cikk (4) bekezdése, a 27. cikk (6) bekezdésének negyedik albekezdése, a 28. cikk (5) bekezdése, a 28. cikk (6) bekezdésének második albekezdése, a 29a. cikk (3) bekezdése, a 31. cikk (5) bekezdése vagy a 31a. cikk (2) bekezdésének második albekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról történő értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

25. A mellékletek ezen irányelv mellékleteivel összhangban módosulnak.

2. cikk

Az (EU) 2018/1999 rendelet módosítása

Az (EU) 2018/1999 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a 11. pont helyébe a következő szöveg lép:

„11. »az Unió 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai célkitűzései«: az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozóan az (EU) 2021/1119 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében említett, 2030-ig elérendő uniós kötelező cél, a megújuló energiára vonatkozóan az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, 2030-ig elérendő uniós kötelező cél, az (EU) 2023/1791 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 4. cikkének (1) bekezdésében említett, 2030-ra elérendő uniós szintű energiahatékonyság-javítási cél, továbbá a villamosenergia-hálózatok összeköttetése tekintetében 2030-ra kitűzött 15 %-os cél, vagy az e tekintetben az Európai Tanács által vagy az Európai Parlament és a Tanács által 2030-ra vonatkozóan a későbbiekben megállapodott bármely cél.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1791 irányelve (2023. szeptember 13.) az energiahatékonyságról és az (EU) 2023/955 rendelet módosításáról (HL L 231., 2023.9.20., 1. o.);

b) a 20. pont b) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a Bizottságnak a megújuló energiaforrásokból előállított energia tekintetében a 29. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti értékelésén alapuló ajánlásainak összefüggésében az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, 2030-ra elérendő uniós kötelező megújulóenergia-célhoz való tagállami hozzájárulás korai végrehajtása a tagállam megújuló energiára vonatkozó nemzeti referenciaértékéhez mérten;”.

2. A 4. cikk a) pontja (2) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„2. a megújuló energia tekintetében:

Az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, 2030-ra elérendő kötelező uniós megújulóenergia-cél elérése érdekében az e célhoz való hozzájárulás tekintetben, hogy a tagállamban mekkora a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a bruttó végső energiafogyasztásban való részaránya 2030-ban, az e hozzájárulásra vonatkozó, 2021-től kezdődő ütemterv-előirányzattal együtt. 2022-re az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező erejű nemzeti célja, valamint a 2030-ra kitűzött célhoz való hozzájárulása közötti teljes növekedés legalább 18 %-át kitevő referenciaértéket. 2025-re az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező erejű nemzeti célja, valamint a 2030-ra kitűzött célhoz való hozzájárulása közötti teljes növekedés legalább 43 %-át kitevő referenciaértéket. 2027-re az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező erejű nemzeti célja, valamint a 2030-ra kitűzött célhoz való hozzájárulása közötti teljes növekedés legalább 65 %-át kitevő referenciaértéket.

2030-ra az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie legalább az adott tagállam tervezett hozzájárulását. Ha valamely tagállam várhatóan felülmúlja a 2020-ra vonatkozó kötelező nemzeti célját, ütemterv-előirányzatának kiindulópontja az az érték is lehet, amelyet az előrejelzések szerint el fog érni. A tagállam ütemterv-előirányzatainak összességükben ki kell adniuk a 2022., 2025. és 2027. évi uniós referenciaértékeket, valamint az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, 2030-ra elérendő kötelező uniós megújulóenergia-célt. Az uniós célhoz való hozzájárulásától, valamint az e rendelet szerinti ütemterv-előirányzatától függetlenül a tagállam nemzeti szakpolitikai céljából szabadon megcélozhat magasabb szintet is.”

3. Az 5. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok közösen biztosítják, hogy hozzájárulásaik együttesen elérjék legalább az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, 2030-ra elérendő uniós kötelező megújulóenergia-cél szintjét.”

4. A 29. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság a megújuló energia területén az (1) bekezdésben említett értékelés részeként értékeli a megújuló energiaforrásokból előállított energiának az Unió bruttó végső energiafogyasztásában való részaránya terén elért haladást, mégpedig egy olyan uniós ütemterv-előirányzat alapján, amely 2020-ban 20 %-ról indul, és a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányára vonatkozó uniós cél tekintetében a 2020 és 2030 közötti időszakban 2022-re legalább 18 %-os, 2025-re legalább 43 %-os és 2027-re legalább 65 %-os teljes növekedést mutató referenciaértéket ér el, és 2030-ra eléri az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott uniós kötelező megújulóenergia-célt.”

3. cikk

A 98/70/EK irányelv módosítása

A 98/70/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Hatály

Ezen irányelv a közúti járművek és a nem közúti mozgó gépek – beleértve a nem tengeren tartózkodó belvízi hajókat is –, a mezőgazdasági és erdészeti traktorok, valamint a nem tengeren tartózkodó kedvtelési célú vízi járművek tekintetében – az egészség és a környezet védelme érdekében – a külső gyújtású és kompressziós gyújtású motorokban felhasználható üzemanyagokra vonatkozó műszaki előírásokat határoz meg, figyelembe véve az e motorokra vonatkozó műszaki követelményeket.”

2. A 2. cikk 8. és 9. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„8. »forgalmazó«: az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikke második bekezdésének 38. pontjában meghatározott üzemanyag-forgalmazó;

9. »bioüzemanyagok«: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikke második bekezdésének 33. pontjában meghatározott bioüzemanyagok;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.)”

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják, hogy a forgalmazóknak biztosítaniuk kell a legfeljebb 7 %-os zsírsav-metilészter (FAME) tartalmú dízelolaj forgalomba hozatalát.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nem közúti mozgó gépekben – beleértve a belvízi hajókat –, a mezőgazdasági és erdészeti traktorokban, valamint a kedvtelési célú vízi járművekben való felhasználásra szánt gázolajok megengedett legnagyobb kéntartalma 10 mg/kg legyen. A tagállamok biztosítják, hogy a gázolajoktól eltérő folyékony üzemanyagok csak akkor használhatók belvízi hajókban és kedvtelési célú vízi járművekben, ha e folyékony üzemanyagok kéntartalma nem haladja meg az említett gázolajok megengedett legnagyobb kéntartalmát.”

4. A 7a–7e. cikket el kell hagyni.

5. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés g), h), i) és k) pontját el kell hagyni;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni.

6. Az I., II., IV. és V. melléklet ezen irányelv II. mellékletével összhangban módosul.

4. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az összegyűjtött és a tagállam által kijelölt hatóság számára a 2023. évre vagy annak egy részére vonatkozóan a 98/70/EK irányelv 7a. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésével és 7a. cikkének (7) bekezdésével összhangban – amelyeket ezen irányelv 3. cikkének 4. pontja töröl – bejelentett adatokat benyújtsák a Bizottsághoz.

(2) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésében említett adatokat belefoglalja a 98/70/EK irányelv értelmében általa benyújtandó jelentésekbe.

5. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2025. május 21-ig megfeleljenek.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1. cikk 6. pontjának – az (EU) 2018/2001 irányelv 15e. cikke tekintetében –, valamint az 1. cikk 7. pontjának – az említett irányelv 16., 16b., 16c., 16d., 16e. és 16f. cikke tekintetében –2024. július 1-jéig megfeleljenek.

Az említett intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

6. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv 2025. január 1-jétől hatályát veszti.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2023. október 18-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
R. METSOLA

a Tanács részéről
az elnök
J. M. ALBARES BUENO

I. MELLÉKLET

Az (EU) 2018/2001 irányelv mellékletei a következőképpen módosulnak:

1. Az I. mellékletben a táblázat utolsó sorát el kell hagyni.
2. A szöveg a következő melléklettel egészül ki:

„IA. MELLÉKLET

A MEGÚJULÓ ENERGIAFORRÁSOKBÓL ELŐÁLLÍTOTT, FŰTÉSI ÉS HŰTÉSI CÉLÚ ENERGIÁNAK A 2020–2030. ÉVI BRUTTÓ VÉGSŐ ENERGIAFOGYASZTÁSBAN KÉPVISELT NEMZETI RÉSZARÁNYAI

	További kiegészítések a 23. cikk (1) bekezdéséhez (százalékpontokban) a 2021 és 2025 közötti időszakra (*)	További kiegészítések a 23. cikk (1) bekezdéséhez (százalékpontokban) a 2026 és 2030 közötti időszakra (**)	Az ebből eredő részarányok a kiegészítésekkel együtt a hulladékhő és a hulladék hűtőenergia nélkül (százalékpontokban)
Belgium	1,0	0,7	1,8
Bulgária	0,7	0,4	1,5
Csehország	0,8	0,5	1,6
Dánia	1,2	1,1	1,6
Németország	1,0	0,7	1,8
Észtország	1,3	1,2	1,7
Írország	2,3	2,0	3,1
Görögország	1,3	1,0	2,1
Spanyolország	0,9	0,6	1,7
Franciaország	1,3	1,0	2,1
Horvátország	0,8	0,5	1,6
Olaszország	1,1	0,8	1,9
Ciprus	0,8	0,5	1,6
Lettország	0,7	0,6	1,1
Litvánia	1,7	1,6	2,1
Luxemburg	2,3	2,0	3,1
Magyarország	0,9	0,6	1,7
Málta	0,8	0,5	1,6
Hollandia	1,1	0,8	1,9
Ausztria	1,0	0,7	1,8
Lengyelország	0,8	0,5	1,6
Portugália	0,7	0,4	1,5
Románia	0,8	0,5	1,6

	További kiegészítések a 23. cikk (1) bekezdéséhez (százalékpontokban) a 2021 és 2025 közötti időszakra (*)	További kiegészítések a 23. cikk (1) bekezdéséhez (százalékpontokban) a 2026 és 2030 közötti időszakra (**)	Az ebből eredő részarányok a kiegészítésekkel együtt a hulladék hő és a hulladék hűtőenergia nélkül (százalékpontokban)
Szlovénia	0,8	0,5	1,6
Szlovákia	0,8	0,5	1,6
Finnország	0,6	0,5	1,0
Svédország	0,7	0,7	0,7

(*) A 23. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontja nyújtotta rugalmasságok, amennyiben a kiegészítések és az ebből eredő részarányok kiszámítása során figyelembe vették őket.

(**) A 23. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontja nyújtotta rugalmasságok, amennyiben a kiegészítések és az ebből eredő részarányok kiszámítása során figyelembe vették őket.”

3. A III. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„III. MELLÉKLET

AZ ÜZEMANYAGOK ENERGIATARTALMA

Üzemanyag	Energiatartalom tömegre vetítve (alsó fűtőérték, MJ/kg)	Energiatartalom térfogatra vetítve (alsó fűtőérték, MJ/l)
BIOMASSZÁBÓL ÉS/VAGY BIOMASSZA-FELDOLGOZÁSI ELJÁRÁSOK SORÁN ELŐÁLLÍTOTT ÜZEMANYAGOK		
Biopropán	46	24
Tiszta növényi olaj (sajtolással, extrahálással, illetve hasonló eljárásokkal olajos magvakból nyert nyers vagy finomított, de kémiaiilag változatlan állapotú olaj)	37	34
Biodízel – zsírsav-metilészter (biomassza eredetű olajból előállított metilészter)	37	33
Biodízel – zsírsav-etil-észter (biomassza eredetű olajból előállított etilészter)	38	34
Biogáz, amely tisztítás útján földgázminőségűvé tehető	50	–
Hidrogénnel kezelt (termokémiai úton hidrogénnel kezelt), biomassza eredetű olaj dízelolaj kiváltására	44	34
Hidrogénnel kezelt (termokémiai úton hidrogénnel kezelt), biomassza eredetű olaj benzin kiváltására	45	30
Hidrogénnel kezelt (termokémiai úton hidrogénnel kezelt), biomassza eredetű olaj sugárhajtómű-üzemanyag kiváltására	44	34
Hidrogénnel kezelt (termokémiai úton hidrogénnel kezelt), biomassza eredetű olaj cseppfolyósított szénhidrogéngáz kiváltására	46	24

Üzemanyag	Energiatartalom tömegre vetítve (alsó fűtőérték, MJ/kg)	Energiatartalom térfogatra vetítve (alsó fűtőérték, MJ/l)
Egyidejűleg feldolgozott (fosszilis üzemanyagokkal egyidejűleg finomítóban feldolgozott), biomassza vagy pirolizált biomassza eredetű olaj dízelolaj kiváltására	43	36
Egyidejűleg feldolgozott (fosszilis üzemanyagokkal egyidejűleg finomítóban feldolgozott), biomassza vagy pirolizált biomassza eredetű olaj benzin kiváltására	44	32
Egyidejűleg feldolgozott (fosszilis üzemanyagokkal egyidejűleg finomítóban feldolgozott), biomassza vagy pirolizált biomassza eredetű olaj sugárhajtómű-üzemanyag kiváltására	43	33
Egyidejűleg feldolgozott (fosszilis üzemanyagokkal egyidejűleg finomítóban feldolgozott), biomassza vagy pirolizált biomassza eredetű olaj cseppfolyósított szénhidrogéngáz kiváltására	46	23
KÜLÖNFÉLE MEGÚJULÓ ENERGIAFORRÁSOKBÓL, TÖBBEK KÖZÖTT BIOMASSZÁBÓL ELŐÁLLÍTHATÓ, MEGÚJULÓ ÜZEMANYAGOK		
Megújuló energiaforrásokból előállított metanol	20	16
Megújuló energiaforrásokból előállított etanol	27	21
Megújuló energiaforrásokból előállított propanol	31	25
Megújuló energiaforrásokból előállított butanol	33	27
Fischer–Tropsch-dízelolaj (szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék dízelolaj kiváltására)	44	34
Fischer–Tropsch-benzin (biomasszából nyert szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék benzin kiváltására)	44	33
Fischer–Tropsch-sugárhajtómű-üzemanyag (biomasszából nyert szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék sugárhajtómű-üzemanyag kiváltására)	44	33
Fischer–Tropsch-cseppfolyósított szénhidrogéngáz (szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék cseppfolyósított szénhidrogéngáz kiváltására)	46	24
DME (dimetil-éter)	28	19
Megújuló energiaforrásokból előállított hidrogén	120	–
ETBE (etil-tercio-butil-éter etanol-alapon előállítva)	36 (ebből 33 % megújuló energiaforrásokból)	27 (ebből 33 % megújuló energiaforrásokból)

Üzemanyag	Energiatartalom tömegre vetítve (alsó fűtőérték, MJ/kg)	Energiatartalom térfogatra vetítve (alsó fűtőérték, MJ/l)
MTBE (metil-tercio-butil-éter metanol-alapon előállítva)	35 (ebből 22 % megújuló energiaforrásokból)	26 (ebből 22 % megújuló energiaforrásokból)
TAAE (tercier-amil-etil-éter etanol-alapon előállítva)	38 (ebből 29 % megújuló energiaforrásokból)	29 (ebből 29 % megújuló energiaforrásokból)
TAME (tercier-amil-metil-éter metanol-alapon előállítva)	36 (ebből 18 % megújuló energiaforrásokból)	28 (ebből 18 % megújuló energiaforrásokból)
THxEE (tercier-hexil etil-éter etanol-alapon előállítva)	38 (ebből 25 % megújuló energiaforrásokból)	30 (ebből 25 % megújuló energiaforrásokból)
THxME (tercier-hexil-metil-éter metanol-alapon előállítva)	38 (ebből 14 % megújuló energiaforrásokból)	30 (ebből 14 % megújuló energiaforrásokból)
NEM MEGÚJULÓ ÜZEMANYAGOK		
Benzin	43	32
Dízelolaj	43	36
Sugárhajtómű-üzemanyag	43	34
Nem megújuló energiaforrásokból előállított hidrogén	120	–

4. A IV. melléklet a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A MEGÚJULÓ ENERGIÁT HASZNOSÍTÓ LÉTESÍTMÉNYEK ÜZEMBE HELYEZŐINEK ÉS TERVEZŐINEK KÉPZÉSE ÉS TANÚSÍTÁSA”;

b) a bevezető mondat, valamint az 1., a 2. és a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„A 18. cikk (3) bekezdésében említett tanúsítási vagy azzal egyenértékű képesítési rendszerek és képzési programok a következő kritériumokon alapulnak:

1. A tanúsítási vagy azzal egyenértékű képesítési eljárás átlátható és azt a tagállamok vagy a tagállamok által kijelölt közigazgatási szerv pontosan meghatározta.
  - 1a. A tanúsító szervek által kiállított tanúsítványokat egyértelműen meg kell határozni, és azoknak a tanúsítást kérő munkavállalók és szakemberek számára könnyen azonosíthatónak kell lenniük.
  - 1b. A tanúsítási eljárásnak lehetővé kell tennie, hogy az üzembe helyezők megszerezzék a szükséges elméleti és gyakorlati tudást, és biztosítsák számukra az ahhoz szükséges készségek meglétét, hogy megbízhatóan működő, kiváló minőségű létesítményeket hozzanak létre.
2. A biomasszát, hőszivattyút, sekély geotermikus energiát, fotovoltaikus és termikus napenergiát használó rendszerek – ideértve az energiatárolást is – és a töltőpontok üzembe helyezőit akkreditált képzési programok keretében vagy akkreditált oktató által vagy ezekkel egyenértékű képesítési rendszerekben kell tanúsítani.
3. A képzési program vagy szolgáltató akkreditációját a tagállamok vagy a tagállamok által kijelölt közigazgatási szerv végzi. Az akkreditációt végző szerv biztosítja, hogy a képzési szolgáltató által kínált képzési programok – beleértve a továbbképzési vagy átképzési programokat is – inkluzívak, folyamatosak és az egész régióban, illetve országban hozzáférhetőek legyenek.

A képzési szolgáltatónak a gyakorlati képzés biztosításához rendelkeznie kell a megfelelő műszaki felszereltséggel, beleértve az elegendő laboratóriumi felszerelést vagy az annak megfelelő, a gyakorlati képzés biztosítását szolgáló eszközöket.

A képzési szolgáltatónak az alapképzésen felül rövidebb ismeretfrissítő és továbbképző tanfolyamokat kell kínálnia képzési modulokban, amelyek lehetővé teszik az üzembe helyezők és tervezők számára, hogy új kompetenciákra tegyenek szert, számos technológiatípus és azok kombinációi révén bővítsék és diverzifikálják készségeiket. A képzési szolgáltató – az épületek, az ipar és a mezőgazdaság tekintetében – biztosítja a képzésnek az új megújuló technológiához való hozzáigazítását. A képzési szolgáltatók elismerik a megszerzett releváns készségeket.

A képzési programokat és modulokat úgy kell kialakítani, hogy lehetővé tegyék a megújuló energiát hasznosító létesítmények tárgykörében az élethosszig tartó tanulást, és alkalmasak legyenek az első alkalommal munkakeresők és az átképzést vagy új munkahelyet kereső felnőttek számára történő szakképzés biztosítására is.

A képzési programokat úgy kell megtervezni, hogy megkönnyítsék a különböző technológiatípusokra és megoldásokra kiterjedő képesítések megszerzését, és ne csak adott márkára vagy technológiára korlátozott képesítést nyújtsanak. Képzési szolgáltatók lehetnek a berendezések vagy rendszerek gyártói, illetve intézetek vagy egyesületek.”;

c) az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. A tanfolyamot tanúsítványt vagy képesítést eredményező vizsga zárja. A vizsga magában foglalja biomassza-bojlerok vagy -kazánok, hőszivattyúk, sekély geotermikus létesítmények, fotovoltaiikus napenergia- vagy termikus napenergia-létesítmények – ideértve az energiatároló létesítményeket is – vagy töltőpontok keresletoldali választ lehetővé tevő, sikeres üzembe helyezésének gyakorlati értékelését.”;

d) a 6. pont c) alpontja a következőképpen módosul:

i. a bevezető fordulat helyébe a következő szöveg lép:

„c) A hőszivattyúk üzembe helyezőknek szóló képzés elméleti része áttekintést nyújt a hőszivattyúk piaci helyzetéről, és kitér a különböző régiók geotermikus energiaforrásaira és talajhőmérsékletére, a talaj és a közet hővezető képességének meghatározására, a geotermikus energiaforrások felhasználásának szabályaira, a hőszivattyúk épületekben való használatának megvalósíthatóságára és a legalkalmasabb hőszivattyú-rendszer megállapítására, továbbá azok műszaki követelményeinek ismeretére, biztonsági kérdésekre, légszűrésre, a hőforrással való összekapcsolásra és a rendszer telepítésének megfelelő helyére, valamint többek között az energiatárolási megoldásokkal való integrációra, többek között napenergia-létesítményekkel kombinálva. A képzés továbbá alapos ismereteket nyújt a hőszivattyúkkal kapcsolatos európai szabványokról, valamint a releváns nemzeti és uniós jogról. Az üzembe helyezőknek a következő kulcskompetenciákról kell számot adnia.”;

ii. az iii. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„iii. a jellemző beszerelési helyzeteknek megfelelő komponensek kiválasztása és azok méretezése, beleértve a különböző épületekre jellemző hőterhelésértékek meghatározását, illetve az energiafogyasztás alapján a meleg víz előállításához szükséges hőterheléshez, az épület tárolási kapacitásához és a rendelkezése álló megszakítható áramhoz képest; energiatárolási megoldások, többek között a kiegyenlítő tartályként szolgáló komponensnek és térfogatának meghatározása révén és egy második fűtési rendszer beépítési lehetőségének mérlegelése;

iv. megvalósíthatósági és tervezési tanulmányok ismerete;

v. geotermikus hőszivattyúk esetében a fúrás ismerete.”;

e) a 6. pont d) alpontja a következőképpen módosul:

i. a bevezető fordulat helyébe a következő szöveg lép:

„d) A fotovoltaiikus napenergia és a termikus napenergia-rendszerek üzembe helyezői esetében a képzés elméleti része áttekintést nyújt a napenergiát hasznosító termékek piaci helyzetéről, valamint a költségek és a jövedelmezőség összehasonlításáról, és kitér az ökológiai vonatkozásokra, az összetevőkre, a napenergiával működő rendszerek jellemzőire és méretezésére, a megfelelő rendszerek kiválasztására és a rendszerösszetevők méretezésére, a hőigény meghatározására, az energiatárolási megoldások integrálási lehetőségeire, a tűzvédelemre, a vonatkozó támogatásokra és a fotovoltaiikus napenergiával és a termikus napenergiával működő berendezések tervezésére, telepítésére és karbantartására. A képzés emellett alapos ismereteket nyújt a vonatkozó technológiákkal kapcsolatos európai szabványokról és a tanúsításról, így például a Solar Keymarkról, valamint a kapcsolódó nemzeti és uniós jogról. Az üzembe helyezőknek a következő kulcskompetenciákról kell számot adnia.”;

ii. az ii. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„ii. képes az aktív és a passzív rendszerek és azok összetevőinek meghatározására, beleértve a mechanikai tervezési feladatokat, valamint képes meghatározni az összetevők megfelelő helyét, a rendszer felépítését és konfigurációját, valamint az energiatárolási megoldások integrálásának lehetőségeit, többek között töltőállomásokkal való kombinálás révén.”

5. Az V. melléklet C. része a következőképpen módosul:

a) a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. Az 1. pont a) alpontjában említett számítás céljaira a jobb mezőgazdasági gazdálkodás – így például csökkentett talajművelés vagy direktvetésre váltás, jobb kultúrnövények és megfelelőbb vetésforgók alkalmazása, takarónövények használata, ezen belül termésszabályozás és szerves talajjavító anyagok, például komposzt és trágyaerjesztőkből származó fermentált anyagok – használata révén elért üvegházhatásúgázkibocsátásmegtakarítás (e_{sca}) csak akkor vehető figyelembe, ha az említett módszerek nem járnak a biodiverzitás károsodásának kockázatával. Továbbá megalapozott és ellenőrizhető bizonyítékot kell szolgáltatni arra vonatkozóan, hogy az adott nyersanyagok termesztésének idején a talaj kötöttszénkészlete megnövekedett, vagy ésszerűen feltételezhető, hogy növekedett, figyelembe véve azt a kibocsátást is, amely a szóban forgó gazdálkodási módszerek alkalmazásakor a megnövekedett műtrágya- és gyomirtószer-használatból adódik (*).

(*) Ennek ténye például a talaj kötöttszénkészletének összehasonlító mérésével igazolható: ha például az első mérésre termesztés megkezdése előtt, a későbbiekre pedig rendszeres időközönként, több év távlatában kerül sor. Ebben az esetben mielőtt a második mérés adatai rendelkezésre állnának, a talaj kötöttszénkészletének növekedését reprezentatív kísérletek vagy talajmodellek alapján végzett becsléssel lehet megadni. A második mérést követően a tényleges mérésekkel nyert adatok szolgálnak alapul a kötöttszénkészlet növekedése tényének és nagyságrendjének megállapításához.”;

b) a 15. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. A szén-dioxid-leválasztásból és -helyettesítésből eredő kibocsátásmegtakarításnak (e_{ccr}) közvetlenül kapcsolódnia kell azon bioüzemanyagok vagy folyékony bio-energiahordozók előállításához, amelyek tekintetében figyelembe veszik azt, és e megtakarításba csak az olyan szén-dioxid-leválasztással elkerült kibocsátások számíthatók bele, amelyek esetében a szén-dioxid biomassa eredetű és azt a fosszilis szén-dioxid helyettesítésére használják kereskedelmi termékek előállításában és szolgáltatásokban 2036. január 1. előtt.”;

c) a 18. pont helyébe a következő szöveg lép:

„18. A 17. pontban említett számítás céljaira a szétosztandó kibocsátások az $e_{ec} + e_l + e_{sca} + az e_p, e_{td}, e_{ccs}$ és e_{ccr} azon hányada, amelyre az előállítási folyamat azon lépésével bezárólag kerül sor, amikor társterméket állítanak elő. Ha az életciklus során a folyamat egy korábbi lépésében a társtermékekhez való hozzárendelésre került sor, az említett kibocsátások azon hányadát kell az összes kibocsátás helyett az említett célra felhasználni, amelyet az utolsó ilyen folyamatlépésben a közbenső üzemanyagtermékhez kiosztottak. A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók esetében a 17. pont hatálya alá nem tartozó valamennyi társterméket figyelembe kell venni e számításához.

A negatív energiatartalmú társtermékeket nulla energiatartalommal rendelkezőnek kell tekinteni a számítás során.

Főszabályként a hulladékokat és maradékanyagokat – beleértve a IX. mellékletben felsorolt valamennyi hulladékot és maradékanyagot – az életciklus alatti üvegházhatásúgáz-kibocsátásuk tekintetében nulla értékkel kell figyelembe venni ezen anyagok begyűjtési folyamatáig, függetlenül attól, hogy a végső termékké való átalakításuk előtt azokat félkész termékké dolgozzák-e fel.

A kazánokkal, illetve a feldolgozó üzem részére kapcsolt hő- és/vagy villamosenergia-termelést végző egységekkel ellátott feldolgozó üzemektől eltérő finomítóban biomasszából előállított üzemanyagok esetében a 17. pontban említett számítás céljaira az elemzés egysége a finomító.”

6. A VI. melléklet B. része a következőképpen módosul:

a) a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. Az 1. pont a) alpontjában említett számítás céljaira a jobb mezőgazdasági gazdálkodás – így például csökkentett talajművelés vagy direktvetésre váltás, jobb kultúrnövények és megfelelőbb vetésforgók alkalmazása, takarónövények használata, ezen belül természabszabályozás és szerves talajjavító anyagok, például komposzt és trágyaerjesztőkből származó fermentált anyagok – használata révén elért üvegházhatásúgázkibocsátásmegtakarítás (e_{sca}) csak akkor vehető figyelembe, ha az említett módszerek nem járnak a biodiverzitás károsodásának kockázatával. Továbbá megalapozott és ellenőrizhető bizonyítékot kell szolgáltatni arra vonatkozóan, hogy az adott nyersanyagok természetesen idején a talaj kötöttszénkészlete megnövekedett, vagy észszerűen feltételezhető, hogy növekedett, figyelembe véve azt a kibocsátást is, amely a szóban forgó gazdálkodási módszerek alkalmazásakor a megnövekedett műtrágya- és gyomirtószer-használatból adódik (*).

(*) Ennek ténye például a talaj kötöttszénkészletének összehasonlító mérésével igazolható: ha például az első mérésre a természet megkezdése előtt, a későbbiekre pedig rendszeres időközönként, több év távlatában kerül sor. Ebben az esetben mielőtt a második mérés adatai rendelkezésre állnának, a talaj kötöttszénkészletének növekedését reprezentatív kísérletek vagy talajmodellek alapján végzett becsléssel kell megadni. A második mérést követően a tényleges mérésekkel nyert adatok szolgálnak alapul a kötöttszénkészlet növekedése tényének és nagyságrendjének megállapításához.”;

b) a 15. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. A szén-dioxid-levélasztásból és helyettesítéséből eredő kibocsátásmegtakarításnak (e_{ccr}) közvetlenül kapcsolódnia kell azon biomasszából előállított üzemanyagok előállításához, amelynek tekintetében figyelembe veszik azt, és e megtakarításba csak az olyan szén-dioxid-levélasztással elkerült kibocsátások számíthatók bele, amelyek esetében a szén biomassza eredetű és azt a fosszilis szén-dioxid helyettesítésére használják kereskedelmi termékek és szolgáltatások előállításához 2036. január 1. előtt.”;

c) a 18. pont helyébe a következő szöveg lép:

„18. A 17. pontban említett számítás céljaira a szétosztandó kibocsátások az $e_{ec} + e_l + e_{sca} + az e_p, e_{id}, e_{ccs}$ és e_{ccr} azon hányada, amelyre az előállítási folyamat azon lépésével bezárólag kerül sor, amikor társtermékeket állítanak elő. Ha az életciklus során a folyamat egy korábbi lépésében a társtermékekhez való hozzárendelésre került sor, az említett kibocsátások azon hányadát kell az összes kibocsátás helyett az említett célokra felhasználni, amelyet az utolsó ilyen folyamatlépésben a közbenső üzemanyagtermékhez kiosztottak.

A biogáz és a biometán esetében a 17. pont hatálya alá nem tartozó valamennyi társterméket figyelembe kell venni a számításban. A negatív energiatartalmú társtermékeket nulla energiatartalommal rendelkezőnek kell tekinteni a számítás során.

Főszabályként a hulladékokat és maradékanyagokat – beleértve a IX. mellékletben felsorolt valamennyi hulladékot és maradékanyagot – az életciklus alatti üvegházhatásúgáz-kibocsátásuk tekintetében nulla értékkel kell figyelembe venni ezen anyagok begyűjtési folyamatáig, függetlenül attól, hogy a végső termék alakításuk előtt azokat félkész terméké dolgozzák-e fel.

A kazánokkal, illetve a feldolgozó üzem részére kapcsolt hő- és/vagy villamosenergia-termelést végző egységekkel ellátott feldolgozó üzemektől eltérő finomítóknál biomasszából előállított üzemanyagok esetében a 17. pontban említett számítás céljaira az elemzés egysége a finomító.”

7. A VII. mellékletben a „ $Q_{hasznos}$ ” fogalom meghatározásában a 7. cikk (4) bekezdésére történő hivatkozás helyébe a 7. cikk (3) bekezdésére történő hivatkozás lép.

8. A IX. melléklet a következőképpen módosul:

a) az A. részben a bevezető fordulat helyébe a következő szöveg lép:

„Közlekedési célú biogáz és fejlett bioüzemanyagok előállítására szolgáló alapanyagok.”;

b) a B. részben a bevezető fordulat helyébe a következő szöveg lép:

„Bioüzemanyagok és közlekedési célú biogáz előállítására szolgáló olyan alapanyagok, amelyeknek a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett célértékekhez való hozzájárulása a következőkre korlátozódik.”.

II. MELLÉKLET

A 98/70/EK irányelv I., II., IV. és V. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. lábjegyzet helyébe a következő szöveg lép:

⁽¹⁾ Az EN 228:2012+A1:2017 szabványban előírt vizsgálati módszereket kell alkalmazni. A tagállamok az EN 228:2012+A1:2017 szabvány helyébe lépő szabványban meghatározott analitikai módszert is alkalmazhatják abban az esetben, ha bizonyítható, hogy az legalább ugyanakkora pontosságú, mint az az analitikai módszer, amelynek helyébe lépett.”;

b) a 2. lábjegyzet helyébe a következő szöveg lép:

⁽²⁾ A specifikációban szereplő értékek »valós értékek«. A határértékeik meghatározásakor az EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 »Ásványolaj- és kapcsolódó termékek – A mérési módszerek és eredmények pontossága – 1. rész: A vizsgálati módszerekre vonatkozó pontossági adatok meghatározása« előírás került alkalmazásra, és a minimális érték meghatározásához a nulla érték feletti 2R legkisebb különbséget vették figyelembe (R = reprodukálhatóság). Az egyes mérési eredményeket az EN ISO 4259-2:2017/A1:2019 szabványban leírt kritériumok alapján kell értelmezni.”;

c) a 6. lábjegyzet helyébe a következő szöveg lép:

⁽⁶⁾ Az EN 228:2012+A1:2017 szabvány szerinti értéknél nem magasabb végső forráspontú egyéb monoalkoholok és éterek.”

2. A II. melléklet a következőképpen módosul:

a) a táblázat utolsó „zsírsav-metilészter (FAME) tartalom – EN 14078” sorának utolsó „Határok” „Maximum” oszlopában szereplő „7,0” bejegyzés helyébe „10.0” lép;

b) az 1. lábjegyzet helyébe a következő szöveg lép:

⁽¹⁾ Az EN 590:2013+A1:2017 szabványban előírt vizsgálati módszereket kell alkalmazni. A tagállamok az EN 590:2013+A1:2017 szabvány helyébe lépő szabványban meghatározott analitikai módszert is alkalmazhatják abban az esetben, ha bizonyítható, hogy az legalább ugyanakkora pontosságú, mint az az analitikai módszer, amelynek helyébe lépett.”;

c) a 2. lábjegyzet helyébe a következő szöveg lép:

⁽²⁾ A specifikációban szereplő értékek »valós értékek«. A határértékeik meghatározásakor az EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 »Ásványolaj- és kapcsolódó termékek – A mérési módszerek és eredmények pontossága – 1. rész: A vizsgálati módszerekre vonatkozó pontossági adatok meghatározása« előírás került alkalmazásra, és a minimális érték meghatározásához a nulla érték feletti 2R legkisebb különbséget vették figyelembe (R = reprodukálhatóság). Az egyes mérési eredményeket az EN ISO 4259-2:2017/A1:2019 szabványban leírt kritériumok alapján kell értelmezni.”

3. A IV. és az V. mellékletet el kell hagyni.